

**Het Koninkrijk van het Goddelijke Fiat
bij de mensen**

Het Boek van de Hemel

Deel 31

Oproep aan de mensen om terug te keren
naar de plaats, de rang en het doel
waarvoor zij door God geschapen zijn

Luisa Piccarreta

De kleine Dochter van de Goddelijke Wil

Het Boek van de Hemel

Deel 31

24 juli 1932 - 5 maart 1933

Deze teksten zijn gebaseerd op:

Het originele Italiaanse Manuscript van Luisa Piccarreta

Wij wachten op de officiële tekst van het Vaticaan

**voor privé-gebruik
studie-versie**

SG - De Goddelijke Wil - Lumen Luminis

<https://lichtopweg.lumenluminis.xyz>

Deel 31

31-1 - 24 juli 1932 – Jezus brengt met zijn Woord zijn Heiligheid, Goedheid, enz. in de mens voortbrengt. Waanzin van liefde om de mens op gelijke voet te stellen en hem te laten wedijveren met Hem.

(1) “Mijn allerliefste Jezus, mijn Hemelse Leraar, neem mijn kleine ziel in Uw Handen en ga, als U dat wil, verder met uw goddelijke Lessen over uw Wil. Ik voel een enorme behoefte om gevoed te worden door Uw Woord.

Bovendien hebt U mij zelf opgeleid, hebt U mij zelf deze manier van leven gegeven en hebt U mij laten leven door U en door Uw zoete Woord. Ik ben er zeker van dat ik deze manier van leven niet zelf heb bedacht heb, – nee, U hebt dat gedaan, oh Jezus. Ik voel zelfs U meer dan mijzelf.

En wanneer U zwijgt, voel ik mijn leven in stukken breken. En hoewel het mijn zwaarste martelaarschap is, ben ik toch bereid, als U ophoudt met spreken, om tegen U te zeggen: 'Fiat! Fiat! Fiat!'

Maar heb medelijden met mij en laat mij niet alleen en verlaten achter.”

(2) Ik voelde me volledig overgegeven in de armen van de Goddelijke Wil en Ik verlangde naar niets anders dan de Hemel.

Het lijkt me dat ik niets anders meer te doen heb dan mijn leven in de Goddelijke Wil op aarde te beëindigen en het in de hemel te beginnen. Toen bezocht mijn hemelse Jezus mijn arme ziel.

Hij zei mij:

(3) Mijn kleine dochter van mijn Wil, je maakt je te veel zorgen en dat wil Ik niet. Ik zie je zo bedrukt te midden van zoveel Goeds.

Dat toont aan dat je meer aan jezelf denkt dan aan de Goede Dingen die uw Jezus je gegeven heeft.

Het toont ook aan dat je de Gaven en Goede Dingen die je van uw Jezus ontvangen hebt, nog niet goed begrepen hebt.

Je moet weten dat elk Woord van Mij een Gave is en dat het dus een grote Zegen bevat.

Want mijn Woord heeft scheppende Kracht. Het is communicatief en vormend. Wanneer Wij het uitspreken, vormt het een nieuw Goed dat Wij aan de mens willen geven.

Mijn Woord heeft immers de kracht om te scheppen, mee te delen en vorm te geven aan dingen. En wanneer Wij Ons Woord uitspreken, brengt dit een nieuwe Zegen voort die Wij aan de mensheid schenken.

Zie, hoeveel Woorden heb Ik tot jou gesproken, en hoeveel Waarheden heb Ik je laten kennen. Het zijn evenzovele Gaven die Ik je gegeven heb. En deze vele gaven bevatten Goddelijke Zegeningen, de ene verschillend van de andere.

Bovendien blijft alles wat uit ons Woord voortkwam bestaan. Het Goede dat Wij uit Ons willen voortbrengen, wordt gevormd in Ons Woord. Wanneer dit Goede voortgebracht wordt, zal het zeker zijn Leven onder de mensen hebben.

Deze Gaven worden immers bezielde en gevormd door onze Scheppende Kracht. En zij worden bewaard door ons Woord zelf, om het Goede dat Wij willen geven te verzekeren. En ons Woord zal hemel en aarde bewegen om de vruchten te geven van het Goede dat het bezit.

(4) Nu, Mijn dochter, moet je nog een andere verrassing kennen die in onze gesproken Woorden vervat zit.

Stel dat Ik tegen je sprak over *mijn Heiligheid*. Dit Woord van Mij omvat de gave van Goddelijke Heiligheid, om die altijd aan de ziel te schenken – zoveel als mogelijk is voor de mens.

Als Ik spreek over de *Goddelijke Goedheid*, omvat mijn Woord de gave van Goedheid. Als Ik spreek over de *Goddelijke Wil*, omvat het de gave van onze Wil.

Kortom, wat Ons Woord ook zegt over schoonheid, goedheid, grootheid en heiligheid – het bevat die Gave van Schoonheid, Goedheid, Grootheid en Heiligheid.

Luister nu naar de omvang van Onze liefdevolle plannen: het is alsof Wij nooit tevreden zijn met het bedenken van nieuwe uitingen van

Liefde om die aan de mensheid te schenken.

Daarom, als ons Woord ‘*heiligheid*’ zegt, is dat omdat Wij de Gave van onze Goddelijke Heiligheid willen schenken, zodat zij op één lijn t geplaatst wordt met onze Heiligheid en met Ons kan wedijveren.

En oh, hoe gelukkig zijn Wij wanneer Wij onze Goddelijke Heiligheid in de ziel zien werken!

En als Wij horen *dat zij zegt*: ‘Ik voel de Heiligheid van mijn Schepper in mij gegrift. O, hoe gelukkig voel Ik mij, dat ik kan liefhebben met zijn eigen Heiligheid!’

Oh, dan wordt Onze liefde uitzinnig en stort zich op haar uit op zo'n uitbundige manier dat Wij alle grenzen overschrijden.

En dus als ons Woord ‘Goedheid’, ‘Goddelijke Wil’ zegt, dan is dat omdat Wij haar de gave van onze Goedheid en Goddelijke Wil willen schenken, zodat zij op gelijke voet kan staan met onze Goedheid en Wil, en zij kan wedijveren met zijn Allerhoogste Wezen.

Je kan je niet voorstellen hoe blij Wij zijn om te zien hoe de ziel verrijkt wordt door deze Goddelijke Eigenschappen van Ons, die Ons Woord overbrengt

Het is onze gewoonte om tot een mens te spreken.

Ons Woord is zo vruchtbaar, krachtig en vol van een Licht, dat het wordt als de zon, die met één lichtstraal alles verlicht en iedereen laat genieten van zijn weldaden.

Waarom dan deze bezorgdheid, terwijl je ziet dat uw Jezus zijn Woord gebruikt om steeds meer Gaven toe te voegen!

En deze Gaven zullen leven in jou, maar ook in vele andere mensen. Want zij bezitten de scheppende Kracht die voortdurend geeft en voortbrengt.

Ons Woord is de vrucht van ons Innerlijk. Het is dus onze dochter. En als dochter brengt zij het Goede, dat door haar Vader voortgebracht is.

Dus *in plaats van je te laten bedrukken, denk liever aan je Jezus en aan de nieuwe verrassingen die Hij je wil geven met zijn Goddelijke Woorden, zodat je bereid bent om zo'n Goed te ontvangen.*

(5) Ik bleef nadenken over de Goddelijke Wil.

Mijn lieve Jezus voegde eraan toe:

(6) “Mijn dochter, wanneer de mens zich laat beheersen, vervullen en overweldigen door mijn Goddelijke Wil, in elk deel van zijn wezen, of het nu de ziel of het lichaam is, dan is mijn werkzame Wil in het bezit van alles.

De geest wordt dan bezielde door de Kennis van de Goddelijke Wil, *de stem* door zijn Spreken, *de handen* door zijn Werken, *de voeten* door zijn Goddelijke Stappen en *het hart* door zijn Liefde en zoals mijn Wil weet hoe te beminnen.

Dan vormt dit alles samen Goddelijke Heiligheid in de ziel, en vinden Wij al onze Rechten in de ziel – Rechten van de Schepping. Inderdaad, alles is van Ons: Wij vinden de Rechten van onze Heiligheid, van onze Werken, van ons Goddelijk Fiat, van onze Goedheid en van onze Liefde.

Kortom, er is niets van Ons dat Wij niet in haar vinden als ons Recht. In ruil daarvoor vindt de ziel haar rechten in haar Schepper. Want aangezien er aan beide kanten één Wil is, zijn de Rechten van de ene de rechten van de andere.

Dit is dus wat het betekent om in mijn Wil te leven:

het is het recht krijgen om onze Heiligheid, onze Liefde, onze Kennis en onze Goedheid te ontvangen.

We kunnen niet minder geven omdat ze eigendom zijn van de mens, net zoals ze eigendom zijn van ons Fiat, want zijn leven wordt al geleefd in ons Fiat.

Bovendien groeit degene die in onze Wil leeft altijd in Heiligheid, Liefde en Schoonheid, net als in al het andere. Deze voortdurende groei vormt een nieuwe daad die de mens aan zijn Schepper kan geven.

Wij geven de mens de nieuwe Daad die Wij van nature bezitten en de mens schenkt ons die Daad door de kracht van onze Wil.

En oh, wat een geluk aan beide kanten, welke vreugde voelen Wij – omdat Wij van de ziel kunnen ontvangen en omdat Wij kunnen geven. Geven en ontvangen houdt onze relatie in stand. Het bewaart de steeds groeiend eenheid en werkt als de adem die het vuur

steeds brandend houdt en de vlam van liefde levend, zonder gevaar dat deze kan doven.

Ga dus altijd vooruit in mijn Wil – en alles zal goed gaan.

31-2 - 7 augustus 1932 –. Het Licht van de Goddelijke Wil laat alle andere dingen verdwijnen. Het schenkt Goddelijke Frisheid. Wie in Hem leeft, wordt bevestigd in het Goede en verwerft de rechten van een Burger van de Hemel.

(1) Hoewel ik bedrukt ben door het missen van mijn lieve Jezus, ben ik in de armen van de Goddelijke Wil. Zonder Jezus zijn de uren eeuwen en de dagen eindeloos.

En oh, hoe mis ik zijn zoete en liefdevolle aanwezigheid, en voel ik de hardheid van mijn lang ballingschap.

Maar terwijl ik zucht en kreun, stort het Goddelijk Fiat zijn Licht uit over mijn lijden om het te verlichten. Tegelijkertijd laat Hij mij rennen in de eeuwige golven van zijn Daden om hen te verenigen met de Zijne en er één Daad van te maken.

Ach! Het lijkt alsof Hij mij niet eens de tijd gunt om te lijden onder het gemis van Degene die ik zozeer bemin!

Zijn Licht overheerst alles, het overschaduwet en absorbeert alles.

Het eist alles op en staat je niet toe tijd te verspillen, zelfs niet met de meest heilige dingen, zoals het gemis van Jezus.

Terwijl ik in een zee van verdriet zwom, bezocht mijn lieve Leven, als een bliksemflits, mijn kleine ziel en **Hij zei mij**

(2) “Mijn goede dochter, wees moedig!

Laat je leiden door het Licht van mijn Goddelijke Wil.

Het zal je verdriet, je lijden en het Mij missen, omzetten in Vrede en goddelijke Veroveringen.

De natuur van zijn Licht is verblindend, verkwikkend, versterkend.

Waar zijn Licht komt, verliest de pijn zijn kracht en leven, en verandert zij in verworvenheden en vreugde.

De kracht van zijn Licht overwint immers alles, en waar het zijn plaats inneemt, verliezen alle andere dingen hun leven.

Als er in het Licht van mijn Goddelijke Wil andere effecten en

verlangens voelbaar zijn, betekent dit dat de volheid van zijn Licht niet volledig in de ziel aanwezig is, noch er absoluut heerst.

Zijn heerschappij is een totale, onvoorwaardelijke Heerschappij. Inderdaad. Hij heeft het hoogste recht om alles te absorberen, om alle andere dingen hun leven te laten verliezen en om alles te veranderen in Goddelijke Wil.

Je moet weten dat telkens wanneer de mens een daad in mijn Wil verricht er een weldadige dauw op hem neerdaalt. Dit bewaart zijn goddelijke Frisheid en verdooft alles wat niet van Hem is.

En, oh, hoe mooi is zij, altijd fris in haar daden, in haar liefde en in haar pijn, in afwachting van de dauw, om de opium ervan te ontvangen die de pijn zal omzetten in een zoete overwinning van mijn Goddelijke Wil! Frisheid maakt zowel een persoon als een ding mooi en aantrekkelijk. Oude dingen bevallen niemand.

Daarom bemin Ik iemand die in mijn Goddelijke Wil leeft, zozeer. Ik voel immers in haar onze Goddelijke Frisheid, onze zoete geuren. Kortom, zij geeft Ons wat van Ons is. En Ik, uw Jezus, sluit dit geliefd kind op in mijn Goddelijk Hart. Ik vorm haar en Ik laat haar alleen in mijn Wil opgroeien. Zo zal deze nobele schare van kinderen van mijn Wil gevormd worden in mijn Allerheiligste Hart, als zoveel kleine koninginnen, als dochters van de grote Koning”.

(3) Terwijl ik bedrukt was vanwege het gemis van mijn lieve Jezus, zei ik tegen mezelf:

"En hoewel ik Hem moet missen, die meer is dan mijn eigen leven, voel ik een diepe vrede.

Ik ben nergens bang voor, noch vrees ik dat ik schuldig ben aan het feit dat de Hemelse Jezus mij van Zichzelf berooft, noch vrees ik dat Hij mij zou kunnen verliezen.

Ik voel niets anders in mijn kleine ziel dan een vredige zee, die weliswaar ruist, maar waarvan het geruis niets anders is dan '*ik bemin U*'. En dit klein '*ik bemin U*' van mij vraagt U niets anders dan dat het Koninkrijk van Uw Wil op aarde komt.

Onophoudelijk murmelend maak ik mijn kleine golfjes, keer op keer, om mezelf te bevrijden uit mijn ballingschap en de Hemel te bestormen, zodat ik mezelf kan opsluiten in mijn hemelse Vaderland.

Maar wat gebeurt er? Het is allemaal tevergeefs. Mijn golfjes vallen terug in mijn zee, en ik blijf rustig roepen: *'ik bemin U', 'ik bemin U!'*. En ik beloof de Hemel en de aarde dat ik U om uw Fiat zal vragen.

Terwijl mijn geest zich in gedachten verloor, omhelsde mijn Allerhoogste Goed, Jezus, mij teder en **Hij zei mij:**

(4) "Mijn kleine pasgeborene van mijn Wil, je lijkt manieren te zoeken om jezelf te kwellen, maar dat wil ik niet. Ik wil geen stormen in de zee van je ziel, maar Ik wil enkel eeuwige Vrede.

Angsten, zorgen en twijfels zijn stormen. Zij verhinderen het voortdurende gefluister van je vredig 'ik bemin U'. Dit moet altijd stromen en fluisteren om uw Schepper te overstemmen, zodat Hij zijn Wil op aarde kan sturen om er te heersen.

Je moet weten dat in degene die zich laat leiden door mijn Wil en in Hem leeft, het kwaad geen leven meer heeft, noch het zaadje dat de angst om Mij te beledigen, de angsten en de verstoringen teweegbrengt.

Het lichaam en de ziel blijven bevestigd in het Goede. Ze bevinden zich in dezelfde omstandigheden als de gelukzaligen die niet langer door het kwaad geraakt worden. Het kwaad leeft niet meer in hen.

Omdat het kwaad, de krachten van het kwaad, absoluut niet kunnen binnendringen in deze hemelse regionen, in mijn Wil.

Zo kan zij die in mijn Wil leeft, *Burger van de Hemel* genoemd worden. En zij verwerft de rechten daarvan.

En als zij zich op aarde bevindt, is zij als een verloren gelopen burger van het hemelse Vaderland, die mijn Goddelijke Wil daar geplaatst heeft, met het oog op zijn groot Plan voor het welzijn van de ellendige mensheid.

Maar hoewel zij op aarde is, verliest ze de rechten van de burgers van de Hemel niet, noch het recht om te leven met de Goede Dingen van het hemels Vaderland.

En hoewel zij zich verloren voelt, bezit zij rechtmatig de Hemel in haar ziel, om niet van de aarde, maar van de Hemel te leven.

Ah! Het leven in de Goddelijke Wil roept de Hemel op aarde op. Zijn Licht schrijft in onuitwisbare letters op haar voorhoofd:

"Eeuwige Liefde, onwankelbare Vrede, bevestiging van alle Goeds, dochter van het Allerhoogste Wezen!"

Daarom wil Ik je altijd in mijn Wil hebben, zodat je kunt genieten van de Goede Dingen van je hemels Vaderland, nl. voortdurende Liefde, Vrede, Goddelijke Wil, als Leven van alle gelukzaligen.

31-3 - 14 augustus 1932 – Wie niet in de Goddelijke Wil leeft, bevindt zich in dezelfde toestand als degenen die lui zijn in het licht van de zon. Wie in de Goddelijke Wil leeft, deelt in de activiteit van de Allerheiligste Drie-Eenheid.

(1) Ik dacht na over de Goddelijke Wil, en hoe iemand die zich door Hem laat leiden en Hem volledige heerschappij geeft, alle rechten verkrijgt.

Alles wat anderen verkrijgen door het medelijden, de Barmhartigheid en de Goedheid van God, verkrijgt zij van rechtswege.

Van rechtswege verkrijgt zij Heiligheid, want Degene die haar regeert is heilig en heeft de kracht om lichaam en ziel te veranderen in Heiligheid, Goedheid en Liefde.

Alle overwinningen, veroveringen en rechten zijn dus van haar. En als eigenaar verovert zij de Hemel stormenderhand.

Wat een groot verschil is er tussen iemand die leeft in de Goddelijke Wil en iemand die leeft vanuit de menselijke wil!

Ik dacht hieraan toen mijn geliefde Jezus mij terug een bezoekje bracht. **Hij zei mij:**

(2)" Gezegende dochter, *het verschil tussen de ene en de andere is groot en onberekenbaar:*

Voor iemand die niet in Mijn Wil leeft, is Hij als de zon voor luiaards. Hoezeer zij hen ook met haar licht bekleedt en hen met haar warmte doordringt, zij doen niets, zij leren niets en zij verdienen niets.

Zij maken het licht voor zichzelf onvruchtbaar.

En omdat zij niets doen, zijn zij moe, raken zij verveeld door

hetzelfde licht en zoeken zij de duisternis als rust voor hun ellendige luiheid.

Anderzijds is het licht voor iemand die werkt, stimulerend.

De zon is licht voor het oog om hem te laten zien wat hij moet doen.

Maar hoeveel licht er buiten hem ook is, als zijn oog het leven van het licht niet heeft, zal het licht dat hem omringt nutteloos zijn.

En als hij het externe licht niet heeft, zal het leven van het licht in zijn oog hem niets baten.

Mijn vaderlijke Goedheid heeft deze eenheid en harmonie tussen het licht van buitenaf voor de mens en het licht van zijn oog, tot stand gebracht. Het ene kan niet zonder het andere: licht voor de handen als ze willen werken, als ze willen schrijven, lezen, enz.

Zo neemt het eerste werkende deel in de mens het licht.

Zonder licht zou het bijna onmogelijk zijn om iets goeds te doen en een stuk brood te verdienen om te leven.

Zo is het Licht van mijn Wil voor wie niet in Hem leeft:

Het schijnt en bestaat voor iedereen, maar het werkt niet en heerst niet in de daden van de mens. Ondanks al zijn Licht blijft de mens lui, leert hij niets van het Goddelijke en verovert niets.

De mooiste dingen zijn vermoeiend en vervelend voor de mens.

De wil die in de Mijne wil leven is als een oog, dat gevuld is met licht.

Het is klaar om zich te verenigen met het Licht van mijn Wil.

Omdat zij in harmonie zijn, verrichten zij *grote en wonderbare Werken*, die de Hemel en de aarde verbazen.

Zie je wat het betekent om in mijn Wil te leven?

Het betekent: niet lui zijn. Het klein lichtje van de ziel is in harmonie met het Licht van het eeuwig Fiat. Hij maakt het werkzaam in de Daden van het Fiat, en Hij vormt de onafscheidelijkheid tussen beide.

(3) Een veelheid aan gedachten over de Goddelijke Wil bleef mijn geest bezighouden, en ***mijn hemelse Jezus voegde eraan toe:***

(4) “Gezegende dochter, *mijn Wil produceert het Licht in de ziel. Het Licht brengt op zijn beurt Kennis voort.*

Het Licht en de Kennis, in hun wederzijdse uitwisseling van Liefde, brengen de Liefde van God voort.

Zo heerst overal waar mijn Allerhoogste Wil heerst, ook de Allerheiligste Drie-Eenheid in Actie.

Onze geliefde Godheid wordt ertoe gebracht, door haar eigen Aard en op onweerstaanbare wijze, om voortdurend en zonder onderbreking te genereren.

De eerste scheppende Daad wordt door Ons volbracht.

De Vader verwekt Mij voortdurend. En Ik, zijn Zoon, voel Mij voortdurend in Hem voortgebracht worden.

De hemelse Vader verwekt Mij en bemint Mij, Ik word voortgebracht en Ik heb Hem lief.

Uit beiden komt Liefde voort.

Deze voortdurende Scheppingsdaad omvat al onze wonderbare Kennis, onze Geheimen, onze Gelukzaligheden, alle tijden, al onze neigingen, onze Macht en onze Wijsheid.

De hele eeuwigheid is vervat in één Scheppende Daad, die de Eenheid van ons Goddelijke Wezen vormt.

Bijgevolg vormt deze wederzijdse Liefde de Derde Persoon van ons Allerhoogste Wezen. Hij is onlosmakelijk verbonden met Ons.

Hij is niet tevreden met deze scheppende Daad, maar wil buiten Ons voortbrengen in de zielen.

En nu wordt deze taak toevertrouwd aan onze Wil.

Bezield door onze Liefde, daalt Hij in de zielen neer en met zijn Licht vormt Hij onze Goddelijke Voortbrenging.

Dit kan alleen volbracht worden *in degenen die in onze Wil leven.*

Buiten onze Wil is er geen plaats om ons Goddelijk Leven te vormen.

Ons Woord zou geen oren vinden die in staat zijn om te luisteren. En zonder onze Kennis zou de Liefde geen substantie vinden om voort te brengen.

Onze Heilige Drie-Eenheid is dan in wanorde in de mens.

Bijgevolg kan alleen onze Wil onze Goddelijke Generatie vormen.

Wees dus aandachtig en luister naar wat dit Licht je wil zeggen om haar het werkterrein te geven voor zijn Scheppende Daad.

31-4 - 21 augustus 1932 – Het verlangen van Jezus en de behoefte die Hij voelt aan het 'ik bemin U' van de mens. Zijn Liefde is failliet. Liefde is het bloed van de ziel. De bloedarmoede die in de wereld heerst.

(1) Ik deed mijn rondgang in de Handelingen van de Goddelijke Wil. Oh, hoe graag wilde ik Hem de uitwisseling van mijn daden geven. Omdat ik te klein ben en niet in staat ben om daden te verrichten die gelijk zijn aan de Zijne om ze uit te wisselen, kom ik met mijn klein *'ik bemin U'*. Hoewel het klein is, wil Jezus het.

Hij wacht erop om mij te zeggen:

De kleine pasgeboren dochter van mijn Wil heeft hetgeen van haar is in onze Handelingen geplaatst. Onze Daden zijn niet meer alleen. Zij hebben het gezelschap van haar voor wie zij geschapen zijn.

Het was en is nog steeds onze Wil om de mens een werkterrein te geven in onze Daden, **zodat Wij kunnen zeggen:**

"Laten Wij liefhebben en handelen in één enkel Veld."

Ik vroeg me af: "Wat is er zo bijzonder aan mijn klein *'ik bemin U'* dat Jezus het zo graag hoort en zo graag wil?"

Mijn geliefde **Jezus zei mij** vol goedheid:

(2) Kleine dochter van mijn Wil, je moet weten dat Ik jouw *'ik bemin U'*, bemin en dat Ik er altijd op wacht.

Ik bemin je en Ik zal je altijd blijven beminnen.

Wanneer je stopt met je *'ik bemin U'*, heb ik het gevoel dat Ik je mijn voortdurende Liefde geef en dat je die niet teruggeeft.

En mijn Liefde heeft het gevoel dat je haar van Mij gestolen hebt.

Maar wanneer mijn ***'Ik bemin je'*** komt en jouw *'ik bemin U'* bereid is om mijn ***'Ik bemin je'*** te geven en te ontvangen, voelt mijn Liefde zich beloond. En er is geen tijdsverschil tussen *mijn 'Ik bemin je'* en jouw *'ik bemin U'*.

Er is een race, een wedstrijd van Liefde tussen de Schepper en de geschapen mens. Bovendien, wanneer ik zie dat je op het punt staat om tegen Mij te zeggen ***'ik bemin U'***, kleedt mijn Wil zich in jouw kleine ***'ik bemin U'*** om het groot te maken. En Ik vind mijn Liefde terug in de jouwe. Hoe kan Ik haar dan niet beminnen en willen?

Mijn dochter, dit zijn mijn gebruikelijke strategieën.

Ik geef om te ontvangen. Dat is mijn manier van handelen:

Ik bemin, ik geef Liefde om liefde te ontvangen.

En als ik niet bemind word, gaat mijn handel failliet.

En aangezien Liefde mijn passie is, word Ik nooit moe.

En Ik kijk nooit achterom. Ik begin opnieuw en zet mijn handel verder.

Ik heb een overvloed aan strategieën en tederheid om mijn

faillissement van Liefde in de mens te herstellen.

O, als je eens wist hoezeer mijn Hart gekwetst is en hoezeer het lijdt wanneer Ik zeg "***Ik bemin je***" en de mens de roep van mijn Liefde om de hare te ontvangen niet hoort.

Bovendien moet je weten dat Liefde het bloed van de ziel is.

Mijn Wil is leven, in de natuurlijke orde.

Het leven kan niet functioneren zonder bloed.

En bloed kan niet circuleren als het geen leven heeft.

En je geniet van het leven naargelang de overvloed aan bloed.

Hetzelfde geldt in de bovennatuurlijke orde. *Mijn Goddelijke Wil kan niet functioneren zonder het Bloed van de Liefde.*

Hoe meer Liefde er is, hoe sterker, gezonder en actiever de ziel zal zijn. Anders zal zij aan bloedarmoede lijden en kan zij aan tuberculose overlijden.

Wanneer er dus niet voldoende bloed van Liefde is, wordt mijn eigen Wil, voor zover hij Leven is, ziek in de ziel en onwerkzaam, omdat Hij het bloed van de Liefde mist om te functioneren

Alle deugden worden bloedarm, en in plaats van geduld, kracht en heiligheid zullen al deze deugden verwelkt zijn en veranderd in gebreken.

Daarom is er veel bloedarmoede in de wereld, omdat het zuivere bloed van mijn Liefde ontbreekt.

Als gevolg daarvan krijgen zij te maken met een vreselijke tuberculose, die hen tot ondergang brengt in ziel en lichaam.

Daarom bemin Ik zozeer jouw 'ik bemin U, en Ik wil het in al mijn Daden, in alle geschapen dingen, in elke daad van een mens, om veel bloed te kunnen vormen als tegengif en remedie tegen de bloedarmoede die bestaat

En dit zal een voorbereiding zijn op het koninkrijk van mijn Wil.

Daarom voel Ik de behoefte aan jouw liefde.

Het is waar dat zij klein is. Ik kijk echter niet of ze klein is of groot. Ik kijk eerder of ze gegeven is in de Kracht van mijn Wil, die de kleinste daden omzet in zeer grote daden en die hen met zo'n schoonheid bekleedt dat Ik er verrukt over ben.

Het volstaat dus dat je weet dat Ik het wil, dat Ik ervan houd, dat je Mij gelukkig maakt door het te doen, of het nu klein of groot is.

Ik zie het wel. En Ik wil jouw 'Ik bemin U' in de hartslag van je hart, in de lucht die je inademt, in de hemel, in de zon, kortom in alles.

O, wat zou Ik graag zien dat jouw 'Ik bemin U' de Hemel en de aarde, de mensen en de Schepper overspoelt.

**31-5 - 28 augustus 1932 – Goddelijke Afwisseling: Werk en Rust.
God spreekt de mens steeds aan door middel van Liefde.
Universele Liefde en speciale Liefde.**

(1) Mijn kleine geest blijft verdwalen in de Goddelijke Wil.

Het lijkt mij dat ik niet kan bestaan zonder mij onder te dompelen in zijn Golven, om in Daden te vinden wat Hij uit Liefde voor ons gedaan heeft.

Temidden van deze onmetelijke Liefde, zuchtte mijn hart door de pijn, vanwege het gemis van mijn lieve Jezus, zijn diepe stilte.

De lucht is er nochtans zeer zuiver, de hemel zeer helder en bezaaid met fonkelende sterren in alle kleuren en de zon schijnt voortdurend op mijn kleinheid schijnt, zodat alles in mij Goddelijke Wil wordt.

Alles is er vrede en sereniteit. Zelfs geen zuchtje wind is er te horen. Dit alles is een effect en een kenmerk van het eeuwig Fiat.

En toch zei ik tegen mezelf: "Het lijkt alsof ik de Koning mis, Hij wiens Liefde onuitsprekelijk is, Hij die alles in mij gemaakt en geordend heeft. Ik voel me alleen omdat Hij er niet is.

Maar zeg me, waarom hebt U mij verlaten? Waarom spreekt U niet?"
Mijn lieve Jezus, geraakt door mijn gejammer, nam me in zijn armen en Hij zei me:

(2) "Mijn dochter, wees niet verbaasd. Na het werk ben ik gewoon van rust te zoeken in mijn Werken, die meer zijn dan een zacht bed. Zij lenen zich voor diepe aanbidding en geven Mij rust in hun stilte.

Rust na het werk is de beloning voor het werk.

Het is de vreugde en het geluk dat het offer kan geven.

Is dat niet wat Ik heb gedaan heb in de Schepping?

Ik ben met mijn Fiat begonnen met te scheppen, want ons Woord is Werk. Het is stap. Het is alles. Toen alles volbracht en geordend was, vond Ik de mooiste en zoetste rust.

Ons Opperwezen wisselt af tussen Werk en Rust.

Werk vraagt om rust en rust vraagt om werk.

Wil je dan niet dat Ik in je ziel rust?

Alles wat je in jezelf ziet, is niets anders dan het Werk van uw Jezus.

Elk Woord dat Ik je gezegd heb, was een Werk dat Ik volbracht

Door mijn Woord heb Ik in jou een nieuwe Schepping gevormd, mooier dan de Schepping zelf.

De Schepping moest het lichaam dienen. Deze nieuwe Schepping de zielen moest dienen om hen het Leven van mijn Wil te geven.

Als Ik niet zou afwisselen tussen werk en rust, zou dat een teken zijn dat Ik niet de vrijheid had, om met mijn Scheppende Kracht in je ziel te werken. Ik zou dan mijn Werk voortgezet hebben totdat Ik bereikt had wat Ik wilde. Daarna zou Ik rusten.

Zolang Ik een werk niet voltooid heb, rust Ik niet. Als ik na een rustperiode weer aan het werk ga, is dat omdat Ik nieuwe Werken onderneem.

Wil je niet dat Ik rust onder deze heldere hemel, deze sterren en deze zon, die deze regen van zoete en verfrissende druppels op Mij laat vallen, die Mij uitnodigen om te rusten met hun zachte klanken?

In hun stilte zeggen ze Mij:

"Uw Werken, uw werkzame Wil en de scheppende Kracht van het Leven dat U ons gegeven hebt, zijn prachtig! Wij zijn uw Werken, rust in ons en wij zullen uw Glorie en uw eeuwige Aanbidding vormen."

Bij deze zachte woorden rust Ik en ben Ik tegelijkertijd wakker.

Ik bewaar mijn Werk en Ik bereid andere Werken voor die Ik zal volbrengen.

Als je eens wist wat mijn eerste taak is na mijn rustpauze!

Ik begin mijn werk door zachtjes aan de mens **te zeggen**:
'Ik bemin je'.

Ik wil mijn werk opnieuw beginnen door mijn Liefde te geven,
zodat de mens, geraakt en verrukt door de onweerstaanbare Kracht
van mijn Liefde, Mij in zijn ziel laat werken en handelen.

Ik vraag hem om offers, altijd via de weg van de Liefde.
Mijn Liefde overspoelt haar, maakt haar gelukkig, absorbeert haar en
bedwelmt haar. De ziel is bedwelmd en opgetogen. Zij laat Mij alles
doen wat Ik wil. Zij is zelfs bereid om haar eigen leven op te offeren.

Mijn "***Ik bemin je***", dat uit de diepten van mijn Godheid komt, is
immers: de Onmetelijkheid die overal is, die oneindig is, de Kracht
die alles kan en de Wijsheid die over alles beschikt.

Alles wat bestaat voelt de Kracht van mijn 'Ik bemin je'.

Iedereen herhaalt het met Mij.

De Hemel herhaalt het met de hele hemelse hofhouding.

De sterren zeggen het en hun fonkelen verandert in *'Ik bemin je'*.

De zon, de wind, de lucht en het water zeggen: *'Ik bemin je'*.

Omdat het door Mij gezegd is, klinkt mijn *'Ik bemin je'* in alles en
overal. Alles herhaalt het met Mij.

Op dat moment voelt de mens zich onder de regen van een immens
'Ik bemin je'. En verdronken in mijn Liefde laat hij Mij mijn gang gaan,
zonder een woord te zeggen. En hij laat Mij de mooiste Werken in
zich volbrengen.

De mens voelt ook de behoefte om Mij te zeggen "*ik bemin U*".
Hij beseft dat zijn *'ik bemin U'* te klein is in vergelijking met het Mijne.
Hij beschikt immers niet over de wapens van de Onmetelijkheid, de
Kracht en de Oneindigheid. Hij wil echter niet achterblijven. En hij
is vindingrijk en zegt het *'in de Kracht van mijn Wil'*.

O, wat maakt Mij dat gelukkig! Bovendien spoort hij Mij aan om te
werken, om mijn *'Ik bemin je'* onmiddellijk en speciaal te herhalen.
Het is waar dat Ik iedereen bemin. Mijn Liefde is er voor iedereen.

Maar wanneer Ik iets uitzonderlijks wil volbrengen, nieuwe Werken,
bijzondere Plannen wil verwezenlijken, voeg Ik aan mijn algemene

Liefde een speciale en aparte Liefde toe.

Deze Liefde fascineert niet alleen de mens, maar dient Mij ook als materiaal, als terrein om te werken en mijn Werken uit te breiden. Laat Mij daarom mijn gang gaan. Ik weet wanneer Ik moet werken, spreken, zwijgen en wanneer Ik moet rusten. Fiat!

31-6 - 4 september 1932 – De uitwisseling, de behoefte aan Goddelijke Liefde. De Goddelijke Wil in werking. Voortzetting van de Schepping.

(1) Ik ben voortdurend ondergedompeld in de Oceaan van de Goddelijke Wil die de hele Schepping voor mij uitspreidt.

Wat een immens theater!

Ontroerende taferelen tonen duidelijk Gods grote Liefde voor zijn kinderen en zetten het hart ertoe aan om Hem te beminnen!

Ik dacht aan de grote ondankbaarheid van de mens, die ongevoelig blijft voor zijn Liefde en die Hem niet bemint.

Toen verraste mijn Jezus mij met zijn Hart vol Liefde. **Hij zei mij:**

(2) Mijn goede dochter, ons Opperwezen heeft de Schepping bedacht om Liefde te geven en in ruil daarvoor de Liefde van zijn kinderen te ontvangen. Er is niets geschapen dat niet dit doel had: *wederliefde te ontvangen*.

Anders zouden onze Werken niet communicatief, vruchtbaar, voedzaam en vol leven geweest zijn, om de mens gelukkig te maken. Ze zouden dan als het ware mooie schilderijen geweest zijn, om naar te kijken, die niemand iets opleveren.

Omdat Wij deze uitwisseling wilden, gaven Wij hem:

- licht om hem het leven van het licht te geven.
- lucht om hem het leven van de adem te geven,
- water, voedsel en vuur om hem het leven en de goede dingen die zij bezitten te geven,
- enz. voor al het andere.

Hoeveel Daden van leven hebben Wij rondom de mens geplaatst om hem te laten groeien, te voeden en in leven te houden!

In feite had onze Liefde een wederliefde nodig. Werken die niets ontvangen, zijn werken zonder gevolg en zonder waardering.

Ongeacht het gebruik dat mensen ervan kunnen maken, blijven zij geïsoleerde en niet gewaardeerde werken, alsof ze niet welkom zijn. De mens, door zijn wederliefde, neemt het werk niet alleen om het te gebruiken, maar hij treedt binnen om Degene te erkennen die het uit Liefde voor hem geschapen heeft.

De uitwisseling geeft leven aan erkenning, aan dankbaarheid. Je kan zeggen dat de uitwisseling de communicatie is, de vriendschap en de correspondentie, tussen Degene die het geschenk geeft en degene die het ontvangt.

(3) Mijn dochter, luister naar een ander aspect van onze immense Liefde voor de mens. Om deze wederliefde te krijgen, hebben Wij bij het scheppen van de mens, onze werkzame Wil in hem geplaatst, verenigd met de zijne.

In de Scheppingsdaad heeft onze Wil uit Liefde voor hem zoveel dingen geschapen. In zijn ziel bezat hij de Goddelijke Wil. Zo kon de mens een gelijke Kracht hebben en ons de uitwisseling geven die Wij wensten.

Ons Fiat werkte in de Schepping en in de mens. Hij moest de menselijke wil gebruiken om al deze daden, klein of groot, te gebruiken. Dit was nodig om de juiste teruggave te kunnen vormen van al deze Werken die in de Schepping verwezenlijkt zijn. Temeer omdat hij het aantal, de verscheidenheid, de schoonheid en de waarde van al onze Werken kende.

Ons Fiat moest dus in de mens werken, met dezelfde veelheid, pracht en schoonheid waarmee Hij alle dingen in het universum geschapen had, om wederkerige gave van zijn uiterlijke Werken te verkrijgen, via zijn innerlijke Werken, verricht in het diepste van de ziel.

De Goddelijke Wil moest gebruik maken van de menselijke wil, als materiaal in zijn Handen, om Zijn Schepping verder te zetten.

Daarom heeft de mens, door onze Wil te verwerpen, een einde gemaakt aan ons werkzaam Leven in zijn daden. Onze Wil zou hen gebruikt hebben, om hen te veranderen in hemelen, sterren, zonnen, zeeën, enz.

Hij heeft ons Werk belemmerd, hij heeft het tot stilstand gebracht. Hij heeft de zoete harmonieën verhinderd en de dierbare uitwisselingen, die hadden kunnen bestaan dankzij onze Wil. Wij hadden alles in hem kunnen doen, als onze Wil zijn werkende Kracht in hem gehad had.

Dat is de reden voor onze haast, van ons zuchten, ons aandringen en ons lijden om ervoor te zorgen dat de aarde van de mens een Actieveld kan worden, waarin onze Wil alle vrijheid kan hebben om te doen wat Hij wil.

En denk niet dat alleen het Opperwezen uitwisseling in zijn Werken wil. Want de eerste reden voor zijn Werken is om ook uitwisseling voor de mens te hebben.

Als deze uitwisseling er is, of als ten minste het verlangen naar deze uitwisseling aanwezig is, heeft de mens handen en voeten om te bewegen, een mond om te spreken, kracht om offers te brengen en tijd om te handelen.

Maar als er geen uitwisseling is, lijkt de ziel geen handen, voeten, mond, kracht en tijd te hebben.

Het voelt aan alsof het leven uit dit werk verdwenen is.

Het lijkt alsof de uitwisseling niets voorstelt, maar dat is niet waar.

Het is juist het begin en het leven van elk werk.

Uitwisseling is daarom een noodzaak voor mijn Liefde. En het stelt Mij in staat om het Werk van de Schepping verder te zetten.

(4) Daarna bleef ik mij overgeven aan het Goddelijk Fiat. Een stroom van gedachten, twijfels en moeilijkheden kwam in mijn geest op.

Mijn hemelse Leraar voegde eraan toe:

(5) “Mijn dochter, mijn Wil heeft de kracht om het hele wezen van een mens in één Handeling te centraliseren.

Mijn Wil werkt in de mens met zijn verenigende Kracht.

Hij centraliseert de gedachten, het hart, de stappen en alles, zodat de mens, niet alleen zijn daden, maar ook zijn hele wezen doordrongen voelt van mijn werkende Kracht.

Zijn daden voelen de leiding van mijn werkzame Wil.

Alles vormt één geheel.

Deze verenigende Kracht maakt de mens heersend en geordend.

Want de eerste gave die mijn Fiat schenkt, is deze van **orde** en zelfbeheersing. Zo neemt het wezen zijn Goddelijk Rijk in bezit en wordt het een kneedbaar materiaal in de Handen van mijn Wil
En het leent zich voor zijn wonderbare Werken.

Zonder mijn Wil daarentegen bezit de mens zelfs de verenigende kracht in zijn daden niet.

Daardoor zien Wij hem versnipperd, zonder orde, en als een verhard materiaal dat niet de vorm aanneemt die onze Wil het wil geven. Fiat!

31-7 - 8 september 1932 - Het Wonder van de Geboorte van de Koningin van de Hemel. De communicatiemiddelen tussen de Schepper en de mens. Wat de Adel van de mens vormt.

(1) Mijn kleine geest dwaalt voortdurend af naar de Goddelijke Wil.

Ik kan rondgaan en rondgaan en ik word er nooit moe van.

Ik voel een mysterieuze Kracht die me voortstuwt en me nooit zegt te stoppen. **Zij zegt mij:** "Ren, zoek zijn Daden, bemin, aanbid, omarm, transformeer je daden in de Zijne en vorm je hele leven naar de Goddelijke Wil."

Als ik tijdens mijn rondgangen niet weet wat ik moet zeggen, **vertel ik** mijn klein verhaal: "*Ik bemin U, ik bemin U, ik aanbid U, ik zegen U, o aanbiddelijke Wil, in al uw Werken.*"

Vandaag is het de geboortedag van de Koningin van de Hemel.

Daarom bleef ik stilstaan bij het grote Wonder van haar Geboorte, toen de Hemel en de aarde in aanbidding waren voor dit Goddelijk Wonder.

*Mijn immense Goedheid, **Jezus, zei mij,** met een onuitsprekelijke Liefde en Tederheid:*

(2) “Gezegende dochter van mijn Wil, de geboorte van mijn hemelse Moeder omvat alle Wonderen en alle Wonderbare Dingen samen. Weet je waarom?
Niet alleen werd zij werd zuiver, heilig, mooi en onbevlekt geboren. Met dit hemels Kindje werd ook mijn Goddelijke Wil geboren.

Hij was reeds in haar ontvangen en opgenomen, om in dit gracieuze kindje zijn werkzaam Leven te vormen en om in haar te groeien.
Mijn Wil sloot zich in dit hemels kindje, om samen met haar geboren te worden. Hij gebruikte haar lichaam om in haar te handelen en zijn Goddelijk Leven te vormen.

Het was een Wonder dat enkel de eeuwige Liefde, de Goddelijke Wijsheid en Kracht kon bewerkstelligen!
Er werd niet alleen een Leven gegeven, noch alleen een geschenk om haar te bevrijden van de erfzonde.
Voor onze Macht zou dat niets zijn geweest dat de aandacht van iedereen trok en hen met verbazing vervulde.

Maar **met haar, werd ook mijn Wil in de wereld geboren is.**
Zozeer zelfs dat de Hemel en de aarde erdoor werden geschokt. Allen waren aandachtig. Zij voelden een mysterieuze Kracht, dezelfde Kracht die de hele Schepping beheerste en in stand hield.
Het was onze Wil die alles in beweging bracht. Hij plaatste Zichzelf en de hele Schepping ten dienste en ter beschikking van dit pasgeboren Kindje.

Daarom was de Geboorte van mijn Wil, samen met haar, het begin, waardoor alle andere Wonderen in haar gecentraliseerd werden.
Waar mijn Fiat heerst, is er geen Goed dat niet aanwezig is en er is geen Wonder dat niet volbracht wordt.

Hij wil zijn Liefde en zijn Kracht tonen door zijn werkzaam Leven verder te zetten en door zoveel mogelijk in de ziel te plaatsen, naargelang zij kan bevatten.

Bewonder en dank daarom ons Allerhoogste Wezen, die dit pasgeboren Meisje zoveel Liefde gegeven heeft, dat Hij onze Wil, die geen begin, geen einde en geen grenzen kent, in haar liet geboren worden.

(3) Ik volgde toen de Werken van de Goddelijke Wil in alle geschapen dingen. Mijn lieve **Jezus voegde eraan toe**:

(4) Mijn dochter, de geschapen dingen zijn door Ons gemaakt, als evenzoveel wegen die aan de mens aangeboden worden, om tot Ons te komen. Wij hebben alle deuren open gelaten. Zo hoeft hij op elk moment dat hij wil komen, niet aan te kloppen of hen te openen om tot Ons te komen.

Hij was onze zoon. Het was rechtvaardig en redelijk dat alle wegen voor hem openstonden

- om naar zijn hemelse Vader te gaan en
- om bij Hem te blijven om Hem te beminnen en bemind te worden,
- om als zoon om genade en gunsten te kunnen vragen.

Maar weet je wat deze ondankbare zoon gedaan heeft?

Hij heeft zelf de weg afgesloten.

Hij heeft barrières opgeworpen en de deuren gesloten met de zonde. Hij heeft alle contacten verbroken met Degene die hem het leven gegeven heeft.

Wil je weten wie terugkomt om de deuren te openen en de barrières te verbranden?

Iedereen die Mij bemint en in mijn Goddelijke Wil leeft.

Liefde en mijn Fiat zijn de machtige Krachten die alles verbranden en leegmaken. Zij openen alle wegen om de zoon terug te brengen in de armen van zijn hemelse Vader.

(5) Je moet weten dat alle Deugden, goede Daden, Liefde en Leven in mijn Goddelijke Wil, de adel van de mens vormen.

Maar de essentie van deze Adel is de rijkdom van mijn Genade.

Al het goede berust op haar, die de bron en de bewaarder wordt van al het goede dat kan gedaan worden.

Anders kan je zeggen dat de mens, hoewel van adellijke afkomst, zonder rijkdom is. Ook ziet hij zich uit noodzaak gedwongen tot daden die zijn adel onwaardig zijn.

Als iemand adellijk is zonder rijk te zijn, kan hij zich immers niet kleden als een edelman of in paleizen wonen.

Zijn adel is dan gereduceerd tot een herinnering aan zijn status.

Zo wordt voor degene die niet de rijkdom van mijn Genade bezit, al het goede gereduceerd tot schamele deugden. Daardoor wordt hij vaak gezien: arm aan geduld, gebed, naastenliefde, enz. voor alle andere deugden.

Het Goede dat gevormd wordt door mijn Adel, wordt bewaard door de rijkdom van mijn Genade. Mijn Wil vormt de Koning die heerst en die met Goddelijke Meesterschap alles regeert en ordent.

31-8 - 18 september 1932 – De geschiedenis van de mens is een geschreven bladzijde in de Goddelijke Wil. God wil ons niet als bedienden, maar als prins(ess)en in zijn Koninkrijk. De Goddelijke Liefde is op zoek naar alle mensen om hen te beminnen.

(1) Mijn overgave aan de Goddelijke Wil gaat verder. Ik voel me verborgen door zijn eeuwige Golven die alles omarmen. Niets ontsnapt aan zijn Oneindigheid. Elkeen die alles wil vinden, alles wil omarmen en het verhaal van elk ding wil horen, moet deze Zee van het Allerhoogste Fiat binnengaan. Mijn geest verloor zich in Hem. Toen bezocht mijn lieve Jezus mijn kleine ziel en **Hij zei mij:**

(2) "Gezegende dochter, mijn Wil omvat alles. Meer nog, Hij bevat voor elke mens een pagina waarop staat hoe zijn geschiedenis zich moet ontfouwen en zijn leven vorm moet krijgen. Deze pagina werd 'ab aeterno' geschreven in het licht van onze Wil. Zo had het leven van elke mens zijn begin in de tijd.

In ons Allerhoogste Wezen had het geen begin. Hij werd door Ons bemind met een Liefde zonder begin en zonder einde.

Nu bestond de hele Schepping nog niet en Wij hielden van hem, omdat hij al in Ons was. Wij hielden de grote geboorte van alle mensen gesloten in het Heiligdom van onze Godheid,

We keken naar elk van hen als onze geschreven pagina, hun gebeurtenissen, hun kleine verhaal. En afhankelijk van wat er geschreven stond, hoe meer of minder onze Allerheiligste Wil moest worden vervuld en verheerlijkt, zo intenser hielden Wij van hen.

Jij bestond niet, maar jij was in onze Wil. En omdat Wij je beminden, gaven Wij je een plaats om te rusten op onze Vaderlijke Knieën. Wij gaven je verschillende lessen over ons Fiat.

Oh, wat een vreugde beleefden Wij eraan om je te zien luisteren en in je ziel te schrijven als om te kopiëren wat op onze eeuwige bladzijde stond.

Want je moet weten dat wat Wij willen dat de mens in onze Wil doet, eerst door Ons gedaan wordt, door Ons gevormd wordt in onze eigen Wil. En dan, stroomt het uit Ons over.

En mijn Wil wil dit verrichten en vormen in de mens. Hij wil in hem zijn werkterrein hebben voor deze Goddelijke Activiteit.

Onze Liefde is zo groot dat Wij willen dat de mens niets anders doet, dan wat Wij gedaan hebben. Wij geven hem daarom het model van onze Daad zodat hij deze kan kopiëren. En Wij geven hem zoveel Hulp en Bijstand terwijl hij het kopieert!

Wij geven hem zelfs onze Wil, als persoonlijke en eerste materiële Daad, zodat het resultaat overeenkomt met ons Plan!

Maar telkens wanneer de mens zijn eigen wil doet, verstoort hij ons Plan en veroorzaakt hij onderbrekingen in onze geschreven bladzijde,

Elk geschreven Woord bevatte immers een speciale en eeuwige Liefde, de ontwikkeling van zijn leven naar ons Evenbeeld.

Hierin moest de mens zijn liefdesverhaal opnemen en de vervulling van de Goddelijke Wil van zijn Schepper.

De menselijke wil vervalst deze pagina en verstoort onze gelijkenis.

In plaats van een kopie te maken naar het beeld van onze met Liefde geschreven pagina, vormt de mens zijn eigen pagina. Deze is geschreven met aantekeningen van lijden en verwarring. Het is een verhaal dat zo laag en verachtelijk is, dat de eeuwen er geen herinnering aan zullen bewaren.

In plaats van onze Bladzijde te kopiëren, die met zoveel liefde voor de mens geschreven is, vormt hij het met notities van pijn en verwarring. Zijn geschiedenis is zo verachtelijk en laag, dat de eeuwen er geen herinnering aan zullen bewaren.

En de Eeuwige vindt op deze bladzijde geen de weerklank van alle gebeurtenissen die in zijn Pagina geschreven zijn, waarin zijn goddelijk Verhaal in de mens geprezen moest worden.

(3) “Mijn dochter, er bestaat een verkeerde opvatting in deze lage wereld hier beneden. Er wordt geloofd dat de mens buiten Ons kan leven. Wat een vergissing, wat een vergissing!

De hele Schepping is niets anders dan een erfenis die uit Ons voortkomt. Daarom is zij van Ons. Zij behoort Ons toe

Wij hebben haar geschapen en Wij hebben haar onlosmakelijk met Ons verbonden. Wij willen daarom de glorie en eer van ons Erfgoed. Wij willen dat de mensen geen slaafse dienaren van Ons zijn, maar onze kinderen, prins(ess)en van ons Koninkrijk.

Deze adel is aan de mens gegeven door de onafscheidelijkheid van onze Wil.

De mens kan niets doen zonder mijn Wil. Hij kan niet leven zonder Hem en Hij kan zich niet van Hem scheiden, zelfs niet in de hel;

Hoogstens laten sommigen mijn Wil werken. En anderen hebben Hem alleen om hun bestaan te behouden, zonder mijn Wil de mogelijkheid te geven om het Goede in hen te doen. Leven zonder mijn Wil zou zijn alsof het lichaam zou leven zonder ziel. Dat is onmogelijk.

Een ledemaat die van het lichaam afgesneden wordt, verstijft helemaal, verliest zijn warmte en verrot, omdat het geen ziel meer heeft. Zo zou het ook zijn als mijn Wil zou ontbreken. Alles zou terugkeren naar het niets.

(4) Dit is wat het Leven in mijn Wil is:

Je voelt het Licht, de Goddelijke Kracht en het Leven van mijn Wil stromen in heel je wezen, in al je handelingen.

Want waar zijn Handeling niet aanwezig is, blijft de handeling zonder Leven, zonder Warmte, zonder Kracht en zonder goddelijk Licht. Het is alsof zij dood is voor het goede. Wanneer zij het goede niet in zich heeft, dan wordt het kwaad gevormd en vergaat de ziel.

Oh, als de mens zichzelf zou kunnen zien zonder de werkende

Kracht van mijn Wil. Hij zou zichzelf zo misvormd zien dat hij erdoor zou afgeschrikt worden!

Laat je daarom altijd meevoeren door de eeuwige Golven van mijn Wil. In hen zal je vinden: je geschreven bladzijde, je verhaal dat met zoveel Liefde voor jou geweven is. Zo zal je niet langer verontrust zijn door wat Wij voor jou gepland hebben. Je zal ontdekken dat het allemaal dingen zijn die bij jou horen.

Uit absolute noodzaak moeten zij jouw leven vormen, je verhaal vullen en onze behoefte aan Liefde bevredigen, die Wij sinds alle eeuwigheid gewild hebben, nl. het bekendmaken van onze Wil.

Wees daarom trouw, belemmer onze Liefde niet en laat Ons vrij om onze wonderbare Plannen met jou te ontwikkelen.

(5) Daarna zette ik mijn overgave aan het Goddelijk Fiat verder. En mijn lieve **Jezus voegde eraan toe**:

(6) "Mijn goede dochter, zij die mijn Wil doet en in Hem leeft, stijgt op tot de Eenheid van mijn Wil en daalt in Hem neer in alle dingen, om Mij te beminnen in alles, in alle mensen en in al hun daden.

(7) En ik: "Mijn Liefde, ik doe er alles voor om U te beminnen in allen en in al hun daden. Ik wil iedereen met mijn liefde bedekken zodat U liefde van iedereen ontvangt. Ik zie echter dat niet iedereen U bemint. Dat maakt me bedroefd omdat ik het gevoel heb dat mijn liefde geen levenskracht heeft. En ik weet niet hoe ik ervoor kan zorgen dat iedereen U bemint."

(8) Jezus zei: "Mijn dochter, het is de Kracht van de Eenheid van mijn Wil die je over alles en iedereen laat uitspreiden, om in alles te beminnen en Mij de liefde van iedereen terug te geven. En als zij Mij niet beminnen, kan Ik niet zeggen dat Ik uw liefde niet ontvang. Integendeel, in jouw Liefde voel Ik de klanken van de liefde die iedereen Mij zou moeten geven. En oh, hoe blij ben Ik daar mee!

Je moet weten dat **dit onze Goddelijke Functie is**: Vanuit de hoogte van onze enige en Ene Daad, die Wij nooit onderbreken, daalt ons Licht, onze Liefde, onze Kracht en onze

Goedheid neer. Hij volgt alle handelingen, hartslagen, stappen, woorden, gedachten, om hen te vormen, te investeren, te bezegelen met onze Liefde.

Onze onweerstaanbare behoefte aan Liefde drijft ons naar alles en iedereen en niets ontgaat Ons. En Wij bieden ons 'Ik bemin je' aan, zelfs aan de kleinste hartslag;

Toch beminnen de mensen Ons niet. En sommigen gaan zelfs zo ver dat ze wegvlugten van de regen van onze Liefde.

Ondanks dit alles gaan Wij verder. Wij stoppen niet.

Onze Goddelijke Natuur is immers Liefde. Zij wil beminnen.

Wij voelen de tevredenheid, het geluk, dat onze Liefde Ons geeft door te beminnen. Onze Liefde heeft de Kracht om iedereen te beminnen, zich uit te spreiden over iedereen en overal.

Er zou geen volledige Gelukzaligheid in Ons zijn, als onze Liefde zou lijden onder een gebrek aan Kracht om alles te kunnen beminnen, of als Zij zou stoppen als zij niet beantwoord wordt.

Blijf ons dus voor iedereen beminnen en neem iedereen mee in onze Liefde. Zelfs als je er niet volledig in slaagt, door Ons voor iedereen te willen beminnen, zal je onze Liefde gelukkig maken.”

31-9 - 25 september 1932 – De Goddelijke Wil roept het Leven van onze Heer in de ziel. Overgave roept zijn Werken. De Goddelijke Wil geeft rechten aan degene die in Hem leeft.

(1) Ik ben altijd in de armen van de Goddelijke Wil, als een klein kindje dat in de armen van haar moeder gewiegd wil worden om in een zoete slaap te vallen. En als haar moeder haar niet wiegt, voelt het arme kindje zich niet veilig. Zij is van streek, weent en smeekt zij haar moeder om haar in haar armen te nemen zodat ze kan rusten. En zij wordt kalm wanneer zij krijgt wat ze wil.

Ik ben net als dat klein kindje dat pasgeboren is. Ik voel een sterke behoefte om me veilig te voelen in de armen van het Fiat, om gewiegd en beschermd te worden. En omdat ik geen ervaring heb, voel ik de behoefte om begeleid te worden en te weten wat ik in zijn Wil moet doen.

Ik voelde me bedrukt door het gemis van mijn lieve Jezus en door andere gebeurtenissen.

Mijn immens goede **Jezus**, vol van goedheid, **zei mij**:

(2) Kleine pasgeboren dochter van mijn Wil, kom in mijn Armen.

Je hebt gelijk als je zegt dat je alleen veilig bent in mijn armen.

Er is geen gevaar in mijn Wil.

Beter dan een moeder houdt Hij je dicht aan zijn Hart.

Hij voedt je met zijn Licht en zijn Liefde. Er is geen bedruktheid, verdriet, noch angst. Die dingen vallen buiten mijn Wil.

In mijn Wil is er alleen Vrede, Vreugde en een voortdurende Bereidheid. Er is zoveel te doen in mijn Wil, dat de ziel geen tijd en geen mogelijkheid heeft om bedrukt te worden.

Bedruktheid is niets anders dan het gebrek aan overgave in mijn Armen. Overgave brengt een zoete slaap met zich mee.

In deze slaap droomt de ziel van Hem die zij bemint en die haar zozeer bemint, terwijl Hij haar stevig aan zijn Hart drukt.

Bedruktheid en angst zorgen er echter voor dat je wakker blijft

De mens kijkt naar zichzelf en niet naar Hem die hem bemint en over hem waakt.

Je moet weten dat mijn Wil doen en in Hem leven, mijn Leven in jou vormt en dat een totale overgave mijn Werken oproept.

De mens die leeft zonder overgave aan Mij, belemmert mijn Leven en mijn Werken. En Ik ben ongelukkig als Ik in de mens niet kan tot stand brengen wat Ik wil.

Geef je daarom *volledig over aan Mij en Ik zal voor alles zorgen.*

(3) Daarna heb ik mijn rondgangen gemaakt in de Schepping om mijn liefdevolle uitwisseling te plaatsen, in alles wat God uit zuiver Liefde geschapen en bewaard heeft.

Mijn geliefde **Jezus voegde eraan toe**:

(4) Mijn dochter, de grote uitgestrektheid van de wereld verbonden met de grote uitgestrektheid van de Godheid, draait voortdurend, bezield door onze onophoudelijke Beweging.

Zij draait om Ons heen om Ons de Glorie, de Eer en de Liefde terug te geven waarmee zij uit Ons voortgekomen is.

Zo bevinden Wij ons te midden van onze Werken.

Door om Ons heen te draaien, betoveren ze ons Allerhoogste Wezen

met geheime en mysterieuze stemmen.

Wij voelen ons Leven verspreid in de geschapen dingen.

En Wij voelen de hartslag van onze Liefde, de diepte van onze Aanbidding, de lofprijzing van onze Glorie, de gloed van onze stralende Schoonheid en het leven van ons Licht.

De ziel die haar rondgang doet in onze Werken, verenigt hen, om Ons alles te geven wat de Schepping Ons geeft. Mijn Goddelijke Wil geeft haar een plaats in alle geschapen dingen om daar te doen wat zij doen. En terwijl zij rondgaat, verwerft zij meer Liefde, meer Licht en meer Kennis. Dit maakt haar nog mooier.

Het is betoverend om te zien dat ze tijdens haar rondgang het Leven van haar Schepper overneemt en kopieert. En mijn Goddelijk Fiat geeft haar het recht om een ereplaats in zijn Werken in te nemen.

Wie in onze Wil leeft, is onafscheidelijk van Ons en van het grootste tot het kleinste Werk in onze Schepping.

De scheppende Kracht van onze Wil verenigt haar met alle dingen, met een onlosmakelijke en eeuwige Band.

31-10 - 9 oktober 1932 – God schiep de mens in een extase van Liefde. De Schepping is bruidsschat van de mens. De zachte klank van de bel, de extase tussen de Schepper en de mens. Het Wonder van de Ontvangenis van de Maagd Maria.

(1) Mijn overgave in het Fiat gaat verder. Hoe meer ik mij overgeef, hoe meer ik mij door zijn Kracht gesterkt voel.

Zijn Leven bezielt het mijne. Zijn Licht stelt me gerust.

Hij toont mij duidelijk Degene aan Wie ik mij volledig overgeef.

Hij geeft mij het sterk verlangen om zijn Werken te doorlopen.

In zijn Liefde wil Hij dat zijn kleine dochter toeschouwer is van wat Hij uit Liefde voor de mensen gedaan heeft.

Ik deed mijn rondgang. *Mijn Koning Jezus hield mij tegen bij de **schepping van de mens.** Hij zei mij:*

(2) "Mijn dochter, de schepping van de mens: welke prachtig herinnering! Hij werd geschapen in één van onze extases van Liefde.

Onze Liefde was zo groot dat Wij vol bewondering waren voor het

Werk dat Wij tot stand gebracht hadden.

De Schoonheid waarmee Wij hem bekleed hadden, de Heiligheid waarmee Wij hem vervuld hadden, de vorm en de harmonie waarmee hij gevormd was, hielden Ons in de ban.

Zijn eigenschappen, al zijn kwaliteiten, waren voor Ons een extase van Liefde, die Ons in verrukking bracht. Onze Liefde werd erdoor geschokt, overweldigd en bracht Ons in extase.

Dit deed in Ons een werkzame en onvergankelijke Liefde voor de mens ontstaan. En in deze extase van Liefde waren Wij verrukt. Er stoorde Ons niets. Wij stelden geen grenzen. Wij toonden hem zoveel Liefde door hem te beminnen en te verrijken met alle Zegeningen.

We lieten geen leegte in hem achter, zodat zijn liefde voor Ons volledig zou zijn en hij Ons zou kunnen verrukken, zodat Wij hem voortdurend zouden beminnen.

En enkel de herinnering aan hoe Wij de mens geschapen hebben, hernieuwt reeds onze extase van Liefde voor hem.

Nu, wie in onze Wil rondgaat, vindt onze Werken. Zij waren een voorbereiding om vervolgens de mens te scheppen

Hij luidt het belletje dat alle mensen oproept om deze Liefde van God voor de mens te erkennen. En deze zoete klank trekt onze aandacht, wekt onze Liefde en doet onze extase van Liefde voor hem in Ons herleven.

Extase betekent een volledige uitstorting van zichzelf in degene die je bemint. De ziel die in onze Wil leeft, bezit de Kracht om in Ons, onze extase van Liefde te doen opwellen, die zich over de mens uitstort.

Met onze Kracht zorgen Wij ervoor dat de mens in extase is voor Ons, zodat er niets van haar overblijft en zij zich volledig uitstort in ons Allerhoogste Wezen. Er vindt een wederzijdse uitstorting van de ene in de andere plaats.

Onze Werken aanschouwen, hen kennen, de hartslag van onze Liefde voelen die elk geschapen ding bezit, dat was de uitrusting die Wij voorbereidden en aan de mens gaven door de schepping van zoveel dingen en de hele Schepping.

Daarom is er niets dat Ons zo veel plezier doet, dan de mens te zien in diezelfde Wil, waarin hij geschapen is.

Nu, wie ontvangt het Leven van het Goede dat de geschapen dingen bevatten? Wie maakt gebruik van deze prachtige uitrusting en heeft het recht om deze te bezitten?

Degene die hen herkent. Door hen te kennen, vindt hij daarin onze kloppende Liefde, onze werkende Wil. En hij bemint Hem. Hij bemint in hen het Allerhoogste Wezen dat hem zozeer bemint.

Wees daarom aandachtig en standvastig in het rondgaan in onze Werken, zodat Wij elkaar de hand reiken in onze Liefde, elkaar in verrukking brengen en je nuttig gebruik zult maken van de grote uitrusting die je Schepper je met zoveel liefde gegeven heeft".

(3) Daarna dwaalde mijn kleine geest af naar de Daden van de Goddelijke Wil.

En terwijl ik van de ene Daad naar de andere ging, kwam ik bij de **Ontvangenis van de Allerheiligste Maagd**. O God!

De Hemel blijft stil bij deze Daad van de Goddelijke Wil.

De engelen lijken te stamelen en hoeveel ze ook spreken, het lijkt alsof ze niet alles over dit grote Wonder kunnen zeggen.

Ach! Alleen God kan erover spreken, omdat Hij de auteur is van het Wonder dat Hij in deze Ontvangenis verricht heeft. ik bleef verbaasd staan. Mijn lieve Jezus verraste mij. **Hij zei mij:**

(4) "Mijn dochter, **de Conceptie van de Onbevleete Maagd was een nieuwe Daad van onze Wil**, dat wil zeggen in de tijd: nieuw in de wijze, nieuw in de tijd, en nieuw in genade.

In Haar werd de hele schepping vernieuwd. In onze Alziendheid en onmetelijkheid riepen Wij alle mensen, al hun goede daden in het heden, verleden en toekomst alsof zij één waren, zodat deze Conceptie boven alles en iedereen zou gevormd worden om allen het recht te geven over alle dingen, niet met woorden, maar met daden.

Wanneer onze Wil een daad verricht die nuttig moet zijn, als universeel goed voor iedereen, wordt niemand buitengesloten.

Mijn Wil brengt door zijn Almacht alles samen: de mensen en hun daden, behalve die welke in zonde verricht worden. Het kwaad bestaat voor in onze Daden immers niet.

Hij verricht de Daden die Hij wil verrichten. Zie je, jouw daden maken daar deel van uit. Je hebt jouw deel gedaan.

Daarom ben je van rechtswege zijn dochter.

En de Maagd Maria - Koningin is van rechtswege je Moeder.

Weet je waarom Wij dit zo heilig Wezen zo geschapen hebben?

Het was om de hele schepping te vernieuwen, haar met een nieuwe Liefde te beminnen en alle wezens en alle dingen onder de vleugels van dit hemels Wezen, deze hemelse Moeder in veiligheid te brengen.

Onze Werken staan nooit op zichzelf. Wij gaan altijd uit van één enkele Daad. Deze Daad is één. En Hij verenigt alle dingen en Hij brengt alles tot stand alsof alle handelingen één zijn.

Dat is onze Almacht, onze scheppende Kracht: alles in één Daad doen en vinden, en het Goede doen voor iedereen.

31-11 - 16 oktober 1932 – De Goddelijke Wil neemt alle eeuwen om er één van te maken. Hij vereenvoudigt, vormt de leegte, vormt de goddelijke Natuur en handelt in de menselijke wil.

(1) De Goddelijke Wil, met zijn zachte betoveringen, blijft zijn Goddelijke Leven in mijn ziel weven. Hij laat het groeien, geeft het vorm, voedt het, bedekt het met zijn vleugels van licht en verbergt het zo goed, dat zelfs een zuchtje wind de groei van zijn Leven in mijn ziel niet kan verhinderen.

O, zonder de Goddelijke Wil, die zich als een moeder, teder en liefdevol toont en mij in zijn armen houdt, bedekt met Licht in alle omstandigheden van mijn leven, o, zonder Hem zou het te pijnlijk zijn en ik weet niet wat ik zou doen. Maar zijn Licht maakt mij kalm en sterkt mij, en ik ga door.

Oh, aanbiddelijke Wil, hoe dankbaar ben ik U voor zoveel Goedheid. Ik bied U de oneindigheid van uw Wil aan om U te bedanken zoals U dat verdient.

Mijn geest was ondergedompeld in zijn Licht toen mijn geliefde Jezus mij opnieuw een kort bezoekje bracht. **Hij zei mij:**

(2) “Mijn gezegende dochter, hoe mooi is het om de mens onder de vleugels van het Licht van mijn Wil te zien!

De mens die met dit Licht bedekt is, ziet, voelt en raakt niets anders dan zijn Moeder van Licht die hem bedekt.

Als andere mensen deze mens verwonden, slaan en met bitterheid vervullen, dan zakt hij dieper weg in de armen van het Licht en reageert hij op degenen die hem willen kwetsen met een glimlach van Licht en maakt hen belachelijk door hun menselijke verraad te ontmaskeren.

O, Kracht van mijn werkzame Wil! Hij ontsnapt aan alles. Hij overwint alles. Met zijn Licht vormt Hij zijn Troon van keizerlijke Glorie in de ziel die Hem de vrijheid geeft om te handelen.

Je moet weten dat zijn Macht zo groot is, dat Hij alle eeuwen neemt om er één van te maken. Zijn Heerschappij strekt zich overal uit. Alle goede daden van de mensen zijn niets anders dan atomen die, samengebracht, slechts één daad vormen.

Zij erkennen zijn Macht en werpen zich neer aan zijn voeten. Zij vormen de glorie en de aanbidding van de menselijke generaties van deze Allerhoogste Wil.

De zon is hiervan een symbool. Zij is niets anders dan atomen van licht die, samengebracht, de zon vormen die de aarde verlicht.

Maar deze atomen zijn gewapend met een goddelijke Kracht. Elk van hen bevat een wonderbare Kracht, zodanig dat het voldoende is om de aarde aan te raken om de planten de weldaden en wonderbare effecten te schenken van de vorming van een apart leven voor elke plant en elke bloem.

Op dezelfde manier bevatten de handelingen van de mensen, hoewel het atomen zijn, de wonderbare Kracht van mijn Wil. Daarom zijn ze vervuld van wonderbare effecten.

Je moet weten dat wanneer de mens bereid is om een handeling in

mijn Wil te verrichten, mijn Wil hem met zijn Kracht bewapent en hem vereenvoudigt. Hij

vormt de leegte en vormt de goddelijke Natuur in de menselijke wil. *Zegevierend vormt mijn Wil zijn Leven in de wil van de mens.* Hij gaat altijd vooruit. Hij stopt enkel als de menselijke wil Hem de weg verspert door zijn eigen wil te doen in plaats van de Mijne. Welke belediging om de weg van mijn Wil te versperren in de wil van de mens!

Ik heb de mensen geschapen om deze wegen in de menselijke wil te hebben, zodat Ik hen voortdurend kan bewandelen en daar mijn Handelingen kan laten plaatsvinden.

En wie mijn Weg verspert, wil de voortzetting van mijn Schepping tegenhouden. Hij belemmert mijn Stappen en bindt mijn Handen om Mij te verhinderen van te handelen.

Oh! *Mijn Wil niet doen, lijkt een kleinigheid. Toch is het de grootste misdaad.* En dit schreeuwt om wraak voor de arme mensen bij de Goddelijke Majesteit, vooral als je weet dat mijn Wil een werk of een offer vraagt.

Mijn Wil niet doen, is het betwisten van de gekende Waarheid, Dit is een zonde tegen de Heilige Geest, die wraak roept voor God. *Mijn Wil kennen en deze niet uitvoeren*, is de Hemel sluiten, de goddelijke Relaties verbreken en de Goddelijke Autoriteit niet erkennen, waaraan elke mens zich moet onderwerpen, zelfs ten koste van zijn leven.

Dus als je wil dat je Jezus tevreden is, wees dan aandachtig. *Aanbid mijn Wil en wat Hij voor jou bepaald heeft.*

31-12 - 21 oktober 1932 – De mens is een met sterren bezaaide hemel. Hij bevat de Schepping in zich. Het doen van het goede vormt het Leven van het goede in de mens. Het teken dat Jezus in de ziel leeft.

(1) Ik ben voortdurend overgeleverd aan het Goddelijk Fiat. Hij wacht op mij in alle geschapen dingen om de Liefde, die Hij in hen gelegd heeft toen Hij hen voor mij schiep, te verdubbelen.

Het lijkt alsof de Goddelijke Wil vurig verlangt naar de liefde van zijn geliefde kinderen om een plaats te vinden waar Hij zijn grote Liefde kan laten rusten.

De hemel, de zon en de wind zijn niets anders dan dringende oproepen om ons te zeggen: "Ik ben je voorgegaan met mijn Liefde, en je mag Mij niet zonder de jouwe achterlaten."
Ik zag dat alles mij opriep om mijn Schepper te beminnen.
Toen verraste mijn geliefde Jezus mij en zei Hij:

(2) "Mijn dochter, Ik heb een hemel vol sterren geschapen die zich *boven je hoofd* uitstrekt, Ik heb ook *een hemel in jou* geschapen. *En die hemel is je ziel die zich overal uitstrekt*, van de top van je hoofd tot het uiteinde van je voeten.
Er is geen plaats in jou waar deze hemel zich niet uitstrekt.

Je hebt dus een hemel boven jou en een andere hemel in jou, die nog mooier is. En alles wat deze hemel doet door middel van je natuur, dat wil zeggen denken, spreken, lopen en lijden, zijn schitterende sterren aan de hemel van je ziel.

De zon die aan deze hemel schijnt, is mijn Wil. De zee die stroomt is mijn Genade. De wind zijn mijn sublieme Waarheden, die de bloemenvelden met de mooiste deugden vormen.

Het zou onze Wijsheid en de Kracht van onze Liefde onwaardig geweest zijn om de Schepping enkel buiten en niet binnen de mens te volbrengen. Hierdoor zou het binnenste, het vitale en essentiële deel, zonder een hemel met sterren en zonnen geweest zijn.

Nee, nee, wanneer Wij een Werk volbrengen, vullen Wij het zowel aan de buitenkant als aan de binnenkant, met onze Scheppingen en ons Leven. Er mag geen deeltje van zijn wezen zijn, dat het Leven en de Kracht van onze scheppende Werken niet voelt.

Daarom beminnen Wij de mens, die ons Werk is, zozeer. Wij laten ons Leven in hem achter om te bewaren wat Wij geschapen hebben.

Daarom kent iedereen die het Leven van mijn Wil in zich niet voelt, Hem in theorie, maar niet in de praktijk.

Wanneer iets goeds bekend is en in praktijk gebracht wordt, heeft het de kracht om de substantie te vormen van het Leven van het Goede dat bekend is.

Wanneer het Goede niet in praktijk gebracht wordt, is het zoals een schilderij. Deze heeft geen leven en heeft geen kracht om het leven te vormen van degene die ernaar kijkt.

Mijn Wil is Leven. Onze Werken zijn levende Werken, geen dode werken. Maar voor wie hen niet kent, niet probeert hen te leren kennen, en hen niet in praktijk brengt, zijn deze werken levenloos, als dode werken. Ik wacht dus op de praktijk van de mens, om het Leven van mijn Wil te realiseren, te vormen en te laten groeien en onze Werken in de mens tot leven te brengen.

(3) Daarna voelde ik in mijn ziel een angst, een twijfel over de aanwezigheid van mijn lieve Jezus in mijn ziel, of Hij zich teruggetrokken had en mij alleen en verlaten achtergelaten had.

Mijn God! Welke wrede doorn die ons doorboort en ons een wrede dood doet voelen!

Maar mijn altijd liefdevolle Jezus verraste me en **Hij zei mij:**

(4) *Mijn dochter, maak je geen zorgen.* Om je gerust te stellen, zal Ik je vertellen wat het teken is dat je zal aangeven wanneer Ik er ben of niet.

Als de ziel zich onderwerpt aan mijn Wil, Hem bemint, Hem de eerste plaats geeft, dan is dat een teken dat Ik er ben.

Want mijn aanwezigheid heeft de kracht om de menselijke wil aan de Mijne te onderwerpen. Als de ziel zich daarentegen verzet tegen mijn Wil, dan is dat een duidelijk teken dat Ik Mij teruggetrokken heb.

Wees daarom gerust en wees niet bang.

31-13 - 30 oktober 1932 – Wie in mijn Wil leeft, verricht drie handelingen: meewerken, helpen en ontvangen. Alle Goddelijke Eigenschappen roepen voortdurend de ziel die in zijn Wil leeft op, om haar te vormen en te laten groeien naar hun evenbeeld.

(1) De Zee van de Goddelijke Wil blijft in mijn ziel fluisteren. O, hoe zoet, doordringend en ontroerend is haar gefluister.

Het raakt me zo diep dat ik met haar mee fluister alsof deze Goddelijke Zee de mijne is.

Verenigd met Hem doe ik alles wat de Allerhoogste Wil doet.

Ik fluisterde: "*Liefde, Aanbidding, Vreugde, Geluk en Schoonheid*", die als aderen in mij doordrongen.

Mijn lieve Jezus bezocht toen zijn kleine dochter. Hij zei mij:

(2) "Mijn gezegende dochter, *je kleinheid in de eindeloze Zee van onze Wil is onze grootste vreugde*. Je moet weten dat de ziel die in onze Wil leeft, daden verricht van *samenwerking, hulp, ontvangst*

In het eerste geval werkt zij mee aan de Daden van haar Schepper, aangezien de Wil van de één de Wil van de ander is.

Mijn Goddelijke Wil laat de mens in alles met Hem samenwerken.

Hij is niet langer alleen. Hij voelt zich onafscheidelijk van degene die in Hem leeft.

Hij voelt in zijn Daden een eindige wil in de oneindige Wil, die liefheeft, werkt en deelneemt aan de veelheid van onze Werken.

Zo doorbreekt elkeen, die in onze Wil leeft onze eenzaamheid.

Wij voelen haar meewerken in onze goddelijke Zee, alsof zij dezelfde natuur heeft als Wij.

Door een voortdurende uitstorting van haar kleinheid in Ons, verwerft zij van onze Wil het recht om te handelen zoals Hij.

Oh! Je kunt onze vreugde en ons geluk niet begrijpen wanneer Wij zien dat de mens meedoet en precies doet wat Wij doen.

De daad van samenwerking leidt tot de daad van bijstand.

De ziel werkt mee en helpt.

Wij doen niets zonder dat zij het weet en eraan meewerkt.

Hoe kunnen Wij iets verbergen voor haar die al bij Ons is, die meewerkt en haar plaats in onze Wil heeft?

Maar zal zij alleen maar meewerken en helpen? O nee. Er komt nog iets anders bij. Dat is: de Oneindigheid van onze Liefde en onze Werken ontvangen als het hare en als het Onze.

Haar kleinheid weet niet waar ze zo'n grote Liefde en zo'n grote Werken kan plaatsen. En daarom blijft zij in onze Wil met alle Goede Dingen die zij ontvangen heeft. Dit is terecht, want zij heeft daaraan meegewerkt.

Je moet weten dat alles wat in onze Wil gedaan wordt, zo groot is, dat de mens niet in staat is het te bezitten en in zichzelf op te sluiten. Daarom moet hij gebruik maken van diezelfde Wil, waarin hij gewerkt heeft, om het in bewaring te houden.

Alles wat de mens in onze Wil doet, met de kracht van onze Wil, de kleine offers van haar handelingen, haar kleinheid en zelfs het kleine "ik bemin U", zijn immers evenzovele ruimtes die zij in onze Wil inneemt.

Hoe meer ruimte zij inneemt, hoe meer rechten ze verwerft en hoe meer zij in zichzelf de goddelijke Rechten en de goddelijke Kracht voelt, die haar voortdurend verrukken en haar vleugels geven. Zo wordt haar leven volledig gevormd in de Goddelijke Wil.

Aangezien deze levenswijze die van alle mensen moest zijn, was dat de reden voor onze Schepping. Maar het is met grote bitterheid dat Wij zien dat zij bijna allemaal leven in het laagste niveau van hun menselijke wil.

De ziel die in het hoogste niveau van onze Wil leeft, ziet het grote kwaad van wie in het laagste leeft. Zij heeft echter onze ontvangende Daad tot haar beschikking, d.w.z. de oneindigheid van onze Liefde en de veelheid van onze Werken. Zij stelt deze ter beschikking van Ons en van de mensen, zodat Wij worden beloond met ieders liefde. En zij ontvangen Genade, Licht en Liefde, in verhouding tot de capaciteit van hun kleinheid.

Inderdaad, Wij houden de bemiddelaarster tussen Hemel en aarde dicht bij Ons en dicht bij de mensen. Zij wil met de kracht van ons Goddelijk Fiat Hemel en aarde wil verbinden. Hoe zouden Wij deze ziel die in Onze Wil leeft niet tevreden kunnen maken? Het zou zijn alsof Wij Onszelf ontevreden willen maken."

(3) Ik zette mijn overgave aan de Allerhoogste Wil verder. Oh, hoe gelukkig was ik bij de gedachte, dat ik in het Fiat deelnam, aan alles wat de Allerhoogste Majesteit volbracht.

Mijn wil, versmolten met de Zijne, was het geheim en het wonderbare Wonder, waardoor mijn kleinheid als in een strik gevangen werd, om mee te werken aan de Daden van de Goddelijke Majesteit.

Ik kon mezelf niet aan de kant zetten, noch konden Zij zichzelf van mij losmaken. Hun eigen Wil had mij immers in hun midden opgenomen. En Hij is zo immens was dat ik de uitweg niet vond om uit Hem te komen.

Waar ik ook heen ging, vond ik de Goddelijke Wil aan het werk. En Hij sloot mij op in zijn eigen Werk om eraan deel te nemen.

Ik was geen indringer, aangezien Hijzelf zijn armen naar mij uitgestrekt had om mij als zijn verovering te houden.

Aan beide kanten ervaarden wij een grote Gelukzaligheid: ik, om daar te blijven, en de Goddelijke Wil, omdat Hij mijn kleinheid aan Zich kon gebonden houden.

Ik kan niet duidelijk beschrijven hoe ik in dit oneindige Licht rondging. Ik was vol verwondering.

Mijn geliefd Leven, mijn Soevereine **Jezus voegde eraan toe:**

(4) “Mijn kleine dochter van mijn Wil, leven in mijn Wil is een voortdurende oproep, die Wij in onze goddelijke Kwaliteiten tot de ziel richten. Ons Wezen is altijd in actie en onze Eigenschappen zijn altijd in beweging.

Aangezien onze Wil het Werk en de Beweging binnen in ons Wezen vormt, voelt iemand die in Hem leeft, dat onze Wil haar nu eens in onze Macht roept, dan in onze Wijsheid, in onze Liefde, in onze Barmhartigheid, in onze Gerechtigheid, in onze Goedheid en in onze Goddelijke Schoonheid.

Kortom, al onze Eigenschappen roepen met krachtige stemmen de ziel op, om in hen te leven, opdat zij zich ontwikkelt en groeit in overeenstemming met hun Kwaliteiten.

Zij zouden zich onteerd voelen als ze niet konden geven aan iemand die met dezelfde Wil leeft, waarmee zij bezielde worden.

Zij zou zich dan niet aan hen kunnen conformeren, noch zou zij van hun voorrechten kunnen genieten.

Als zij kleinheid tolereren, doet dat hen geen pijn, omdat ze weten dat het eindige nooit het Oneindige kan bereiken. Integendeel, kleinheid geeft hen meer eer – omdat alle Schoonheid en Goedheid die zij in haar zien volledig hun eigen werk is.

Maar ze kunnen nooit tolereren dat zij anders is dan zij.
En dit is de reden voor het gefluister en het voortdurend
geroezemoes dat iemand die in Onze Wil leeft, hoort.

Het zijn de voortdurende oproepen van ons Allerhoogste Wezen aan
zijn geliefd kind, door middel van zijn Eigenschappen. Hij wil en kan
immers niet zonder haar blijven.

Onze wil is immers één. Hij bezit zo'n Kracht van Eenheid en
Onscheidbaarheid, dat alles wat vrijwillig in Hem binnenkomt, de
scheidende kracht verliest.

Onze allerhoogste Goedheid voelt de liefdevolle behoefte om datgene
wat Hem toebehoort en wat een deeltje van zijn eigen Wil vormt, bij
Zich te houden.

Daarom roepen onze Goddelijke Eigenschappen in hun beweging en
werken de ziel op, die door eenzelfde Wil bezield wordt, om samen te
Veroorzaakte de eerste mens van binnenuit onze Wil geen breuk
door zich aan Hem te onttrekken? Deze breuk was zo ernstig dat hij
de hele orde van de Schepping voor hem op zijn kop zette.
En hij ging zelfs zo ver dat hij zijn Schepper verwierp en daarmee de
hele stroom van zijn Goddelijke Genaden.

Daarom is de ziel die in onze Wil leeft, het herstel van deze zo
pijnlijke breuk die Ons zoveel gekost heeft.
Ons Goddelijk Wezen wapent al onze Eigenschappen rondom haar,
opdat zich niet opnieuw dezelfde breuk zou voordoen.
En door samen met Ons te leven, blijven Wij gelukkig, zij en Wij.

Als je wil twijfelen aan wat Ik zeg, is dat een teken dat je niet goed
begrepen hebt, hoezeer Ik de mens bemin.
En om hem bij Mij te hebben en helemaal van Mij, drijft mijn Liefde
Mij tot uitersten, tot waanzin en tot gekheid.

Bovendien heb Ik alle recht om hem te bezitten, want hij is van Mij en
hij is door Mij geschapen. En als jij van Mij bent, dan ben Ik van jou.
En daarom heb ook jij het recht om Mij te beminnen.

Als je Mij niet zou beminnen, dan zou je een heiligere plicht verzuimen jegens Hem die je het leven geschonken heeft en je zozeer bemint. Laten Wij elkaar dus altijd en intens beminnen.

De Liefde zal niet inactief blijven, maar nieuwe uitingen van Liefde doen opleven”.

31-14 - 6 november 1932 – God handelt en spreekt geen woorden. De mens die in de Goddelijke Wil werkt, werkt in de Eeuwigheid. Degene die buiten zijn Wil werkt, werkt in de tijd. De Woorden van Jezus zijn Werken.

(1) Mijn kleine geest voelde zich vervuld van de zoete Lessen van mijn lieve Jezus. Onrustig wilde hij twijfels en angsten oproepen. Ik weet dat wanneer Jezus het wil, Hij de ziel toestaat om te komen waar Hij wil en zoals Hij wil.

Er zijn geen wetten voor Hem en niemand is er om Hem die op te leggen. Hij schenkt geen aandacht aan de menselijke manier om dingen te zien. Hij doet trouwens altijd iets nieuws om hen in verwarring te brengen.

Geen enkele mens overstijgt de Kracht van zijn Liefde. Het maakt niet uit hoeveel twijfels en angsten ze hebben. Hij lacht erom en laat hen kletsen terwijl Hij handelt in de ziel die Hij gekozen heeft. En hoewel ik dit allemaal wist, herinnerde mijn kwetsbaarheid me aan mijn pijnlijke lot.

Ik voelde me bedrukt en ik zei: "Wie weet hoeveel twijfels er over al deze Woorden van Jezus zullen zijn!" Ik voelde me erg ongelukkig en bedroefd. Maar mijn lieve Jezus waakt over mijn arme ziel. Hij bracht mij zijn korte bezoekje. Vol goedheid, zei Hij mij:

(2) “Gezegende dochter, maak je geen zorgen. Mijn Wil heeft de kracht om alles wat niet van Hem is te doen sterven en om zelfs de zwakheden en ellende van de mens in Licht te veranderen.

Alles wat Ik je zeg is geen eigenschap van de mens, maar een eigenschap en Kracht van mijn Wil die alles kan.

Mijn Wil wordt gesymboliseerd door de zon die bij het opkomen de

duisternis verdrijft en doet sterven. En wanneer zij de aarde bedekt, geeft zij aan alles haar leven van licht. Zo is het ook met mijn Wil.

En wanneer de ziel zich laat bedekken door de Kracht van zijn Licht: verlaat de duisternis haar en sterft haar kwaad om omgezet te worden in Leven van Licht.

Wie dit niet begrijpt, toont dat hij onwetend is. Bijgevolg kan hij niet begrijpen wat mijn Wil is en wat Hij kan doen. Hij kan evenmin begrijpen wat iemand kan bereiken die in mijn Wil leeft en met zijn Licht kan vervuld worden. Laat ze daarom maar praten. Ik zal handelen en zij zullen blijven praten.

*Als ze mijn Wil niet grondig hebben bestudeerd,
wat wil je dan dat ze begrijpen?*

Misschien zijn ze geleerde doctoren in andere zaken, maar wat mijn Wil betreft, zullen ze altijd onwetend blijven. Laat hen daarom maar links liggen. En laten Wij denken aan Daden in plaats van woorden.

(3) Je moet weten dat voor iedereen die in mijn Goddelijke Wil handelt, zijn werken, zijn daden en zijn aanbidding van God, volbracht en gevormd worden in de Eeuwigheid. Mijn Goddelijke Wil is immers eeuwig. En alles wat in Hem gedaan wordt, verlaat de Eeuwigheid niet. Alles blijft bevestigd als Goddelijke en Eeuwige Werken, Aanbiddingen en Liefde.

Je kan zeggen dat het werken van een mens zijn, die in God zijn overgegaan en waarin God zelf gewerkt heeft. Het menselijke past niet in de Goddelijke Wil, noch in de Eeuwigheid. Om deel uit te maken van de Goddelijke Wil, moet het menselijke zijn leven verliezen, om het Leven van de Werken van God zelf te herwinnen.

Bijgevolg wordt de ziel die in onze Wil leeft door Ons niet gezien in de tijd, maar in de Eeuwigheid. Voor ons Gevolg en onze Eer, moeten zijn daden onze Daden zijn, zijn liefde onze Liefde.

Wij voelen dat het wezen in onze Wil komt om Ons in staat te stellen om te handelen en om hem onze Liefde te geven, zodat Wij bemind worden met onze eigen Liefde. Alles moet van Ons zijn. Alles wat de

mens doet, moet doordrongen zijn van het Beeld van zijn Schepper.

Degene die buiten mijn Goddelijke Wil handelt, handelt in de tijd.

Alles wat in de tijd gedaan wordt, zijn werken zonder bevestiging. Beter gezegd, zij moeten wachten op het oordeel om bevestigd of veroordeeld te worden, of gezuiverd door het vuur van het vagevuur. Zij worden beschouwd als werken van de mens, waarin de volheid van Heiligheid, van Liefde en van oneindige Waarde ontbreekt.

Het tegenovergestelde geldt voor wie in onze Wil handelt.

Dit zijn onze Daden en daarom bezitten zij allen de volheid van Heiligheid, van Liefde, van Schoonheid, van Genade, van Licht en van oneindige Waarde.

Er is zo'n groot verschil tussen de ene en de andere, dat als iedereen dat zou begrijpen, oh, hoe aandachtig zouden ze dan leven in onze Wil, om vrij te blijven van elke menselijke handeling en om vervuld te blijven van de werkende Handeling van een Goddelijke Wil.

Wees daarom aandachtig. En doe niets dat niet doordrongen is en leeg is van het Licht van mijn Wil.

Je zal Mij enorm gelukkig maken door Mij toe te staan om in jou te handelen als de God die Ik ben.

Zo wacht Ik op jou in mijn Goddelijke Wil, om altijd naar jou toe te gaan, mijn Armen naar je uit te strekken om in jou te handelen, met jou te kunnen praten en bij jou te kunnen blijven om lieve gesprekken te voeren en je de Geheimen en Mysteries van mijn allerhoogste Fiat te openbaren.

(4) Daarna dacht ik aan alles wat Jezus, mijn immense Goedheid, mij gezegd had. Het was alsof er twijfels en moeilijkheden in mij opkwamen. **Hij zei mij** met een onuitsprekelijk Meesterschap:

(5) "Mijn goede dochter, wees niet verbaasd over alles wat Ik je zeg. Alles is mogelijk voor mijn Wil. Het onmogelijke bestaat niet.

Als de mens zich laat leiden door mijn Wil, is alles mogelijk.

Je moet weten dat alles wat Ik je zeg, dient om het Koninkrijk van de Goddelijke Wil te vormen, te ordenen en te harmoniseren.

Ik herhaal de manier waarop Ik te werk ging bij de Schepping.

Ik sprak het Fiat uit en Ik zweeg. En hoewel men spreekt van dagen, bestond er in die tijd geen dag. Je kan dus ook spreken van tijdperken, waarin Ik de grote machine van het universum gevormd heb.

Ik sprak en Ik handelde. Ik was zo tevreden met het Werk dat mijn Woord voortgebracht had, dat mijn Fiat Mij, verheugd, nog een Fiat liet uit te spreken, en daarna nog één, en nog één.

Mijn Fiat stopte pas toen Ik zag dat er niets ontbrak aan mijn Werk, dat alles Pracht, Schoonheid, Orde en Harmonie was.

En om van mijn Werken te genieten, bleef Ik als Leven in hen.

Mijn Fiat bleef als Leven en bewaker van mijn eigen Fiat.

Mijn eigen 'Fiat' bond Mij met zijn kracht aan mijn Werken en maakte Mij onlosmakelijk met hen verbonden.

Het gaat erom om mijn eerste „Fiat“ uit te spreken, mijn eerste Lessen te geven, de Kracht en het Werk van mijn „Fiat“ in de ziel neer te leggen. Wanneer Ik eenmaal begonnen ben, kan Ik zeggen dat Ik er nooit meer mee ophoud, totdat het Werk voltooid is.

Wat zou je gezegd als Ik de Schepping halverwege voltooid had? Het zou geen Werk geweest zijn dat Mij waardig was, noch zou mijn Liefde uitbundig geweest zijn.

Daarom trekt het ene 'Fiat' Mij aan en duwt het Mij naar het andere. Hij vormt de leegte in de mens, waarin Orde kan gebracht worden, de Harmonie van mijn werkend 'Fiat'.

Hij rangschikt hen en dwingt Mij ertoe nog meer Lessen te geven, zodat Ik vele Handelingen kan verrichten. Met elkaar verenigd, zullen zij de nieuwe Schepping vormen, mooier en meer artistiek dan het mechanisme van het Universum.

Deze Schepping zal dienen voor het Koninkrijk van mijn Wil.

Dus elk van mijn Woorden is een Werk, is een uiting van meer Liefde, is een beëindiging van mijn eerste 'Fiat' dat begon.

Door het eerste en het laatste dat zal uitgesproken worden, de hand te reiken, zal Het de verwevenheid van de nieuwe Schepping van mijn Koninkrijk in het diepste van de ziel vormen

Doorgegeven aan het nageslacht, zal deze nieuwe Schepping meer Zegeningen, Heiligheid, Genade aan de menselijke generaties

brengen, dan het Universum zelf.

Zie dus wat één Woord meer, één Woord minder, één Les meer, één Les minder, betekent. Het zijn Werken die, als ze niet aanvaard worden en er geen rekening mee gehouden wordt, ervoor zorgen dat mijn „Fiat“ niet de Kracht heeft om andere „Fiats“ uit te spreken. En dan zal mijn Werk niet voltooid zijn.

Ik zal wachten en mijn Lessen herhalen.

Als Ik hen herhaal, is dat een teken dat je geen rekening gehouden hebt met wat Ik je gezegd heb. En Ik wil niet dat er iets ontbreekt.

Want alles wat Ik je over mijn Wil moet zeggen, staat vast.

Wees daarom aandachtig en laat Mij doen wat Ik wil”.

(6) Daarna dacht ik aan wat aan het begin van dit hoofdstuk geschreven stond, dat iedereen die handelt in de Goddelijke Wil, in de eeuwigheid handelt en dat wie buiten de Goddelijke Wil handelt, in de tijd handelt. Ik vroeg me af: "Waarom is dat verschil zo groot?"

Jezus, mijn immense liefde, voegde eraan toe:

(7) "Mijn dochter, het is gemakkelijk te begrijpen.

Stel dat je goud gekregen hebt, waarmee je een groot aantal mooie gouden voorwerpen kon maken. Maar als Ik je koper of staal had gegeven, had je het koper of staal niet in goud kunnen veranderen en had je dus voorwerpen van koper en staal gemaakt.

Vergelijk nu deze koperen en stalen voorwerpen met de gouden voorwerpen. Welk verschil in waarde! En toch heb je er evenveel werk in gestoken. Je hebt identieke voorwerpen gemaakt.

Maar door het verschil in metaal hebben de gouden voorwerpen een grotere waarde dan de andere, een grotere schoonheid en elegantie.

Iemand die handelt vanuit zijn menselijke wil, zelfs als hij het goede doet, handelt in de tijd. En je kan zeggen dat alles wat hij doet, tijdelijke werken zijn, die onderhevig zijn aan duizenden ellendes. Het zullen altijd menselijke werken zijn met een minimale waarde omdat ze de gouden draad missen, *het Licht van mijn Wil*

Maar wie handelt in mijn Wil, zal deze gouden draad in zijn bezit hebben. Bovendien zal de Schepper handelen in zijn handelingen.

Hij zal niet handelen in de tijd, maar hij zal de eeuwigheid in zijn bezit hebben.

Dit is het verschil tussen de Goddelijke Wil en de menselijke wil.

Er is geen vergelijking tussen beide mogelijk.

Het Leven in mijn Goddelijke Wil is precies dit:

mijn Wil is de eerste en de werkende Handeling in de mens.

Hij is als een leraar die een leerling een tekst over een thema laat schrijven. Hij geeft hem het papier en legt de pen in zijn hand. Hij legt zijn hand op die van zijn leerling en hij schrijft het essay met de hand van de leerling die samen met de hand van de leraar schrijft.

Kunnen wij niet zeggen dat het de leraar was die werkte en die zijn kennis en zijn mooi handschrift in dit werkje gelegd heeft, zodanig dat niemand er ook maar het minste foutje in kan vinden?

En toch heeft de leerling zich niet bewogen. Hij heeft zich onderworpen aan de handeling van zijn leraar en heeft toegestaan dat zijn hand bewogen werd, zonder enig verzet te bieden.

Integendeel, hij is blij om de prachtige ideeën te zien, de kostbare concepten die hem in vervoering brengen.

Kan je nu niet zeggen dat de gelukkige leerling de waarde en de verdienste van het werk van zijn leraar bezit?

Dat is wat er gebeurt *met degene die in mijn Wil leeft:*

De mens werkt mee aan de handeling die mijn Wil wil volbrengen.

Hij mag zich niet opzij zetten en hij moet het passende doen voor zijn Goddelijke Daad. Onze Goedheid is zo groot dat Wij hem onze eigen Daden laten bezitten.

Voor wie daarentegen niet in onze Wil leeft, gebeurt hetzelfde als wanneer de leraar zijn leerling een opdracht geeft, maar zelf niet de auteur van de opdracht van de leerling wordt.

Hij laat hem zijn vrijheid, zodat hij fouten kan maken. Hij schrijft het werkje met zijn beperkte capaciteiten. Hij voelt immers noch de capaciteit, noch de actieve werking van zijn leraar, boven en in zichzelf.

Het thema is niets anders dan onze Genade. Onze Genade laat de ziel nooit in de steek, zelfs niet in het kleine goede dat zij doet. En afhankelijk van de gesteltenis van de ziel, is Zij ofwel de handelende Daad ofwel tot ondersteunende Daad.

Er wordt immers niets Goeds verricht, zonder de hulp en de steun van de Goddelijke Genade.

31-15 - 13 november 1932 – De Werkzaamheid en uitwisseling van Jezus in het Heilig Sacrament. De ziel die het paradijs van Jezus vormt en de ziel die zijn vagevuur vormt.

(1) Ik voelde me wegzakken in mijn niets-zijn. Omdat ik mijn lieve Jezus verloren was, voelde ik mijn 'niets', leeg van zijn Leven, zonder kracht, zonder steun. Na het ontvangen van de Heilige Communie, leek het alsof ik Hem niets te bieden had. Dit dompelde mij onder in verdriet en bitterheid

Medelevend **zei Jezus mij**

(2) Mijn dochter, heb moed, jouw 'niets' wordt alles met uw Jezus en kan Mij alles geven. Je moet immers weten dat Ik niet alleen met het Sacrament in jou neerdaal, maar ook met al mijn Werken.

Net zoals Ik je eigenaar maak van mijn Sacramenteel Leven, zo ben je ook eigenaar van al mijn Werken.

Als je wil, kan je Mij dus veel geven want je bezit mijn Werken.

Bovendien is mijn Sacramenteel Leven, dat je ontvangt in de heilige Hostie, omringd door de Daden die mijn Mensheid verrichtte toen Ik Mijzelf ontving bij de instelling van het Heilig Sacrament, door de Daden die mijn hemelse Moeder verrichtte toen zij Mij in mijn Sacrament ontving en door alle daden van hen die in mijn wil leven.

Deze Daden zijn onlosmakelijk met Mij verbonden en blijven met Mij verenigd als onderdeel van mijn eigen leven.

Je kunt Mij dus alles geven, want zij dienen om je ellende te bedekken, om je liefde te compenseren en als om te voorkomen dat je je schaamt omdat je Mij niets te geven hebt.

Omdat je hen gebruikt om hen aan Mij te geven, Mij blij te maken en Mij te beminnen door middel van deze Daden, worden zij verdubbeld. Zij worden jouw daden en mijn Daden, Daden van de Soevereine Koningin en Daden van de zielen die leven in mijn Wil.

Zo ontvang Ik in plaats van één Daad, twee Daden.
En mijn Sacramenteel Leven blijft omgeven door twee keer zoveel

daan, door twee keer zoveel Liefde en door grotere glorie.

Dit is mijn manier van handelen als Ik Mij tot een ziel richt:

Ik geef van Mijzelf om het dubbele te ontvangen.

Ik probeer om in mijn eigen Sacramenteel Leven zo te handelen, om iets terug te krijgen. Maar helaas!

Hoeveel zielen maken er geen gebruik van. Zij blijven achter zonder iets te hebben, zonder te weten wat ze Mij kunnen geven.

En Ik blijf achter zonder een nieuw gezelschap, zonder hun daan, en met het verdriet dat Ik mijn Liefde niet eens kan uiten.

Dat zal jij Mij toch niet aandoen, hè! Want als Ik kom, is dat ook omdat Ik Mijzelf wil geven en zoveel mogelijk wil ontvangen van wat een mens Mij kan geven. Dat vormt mijn voldoening, mijn vreugde en mijn paradijs in het Allerheiligste Sacrament.

Geven en niets ontvangen van de zielen, vormt mijn vagevuur in de kleine gevangenis van de sacramentele Hostie, een vagevuur dat een ondankbare mens voor Mij vormt.

Wees daarom aandachtig, moedig en wees niet terughoudend.

Geef Mij wat van Mij is. En geef Mij alles van jezelf, **zodat Ik kan zeggen:** *"Ik heb haar alles gegeven en zij heeft Mij alles gegeven."* Zo zal je mijn Geluk vormen en Liefde met Mij uitwisselen.

(3) Daarna ging ik rond in de Goddelijke Wil. Het leek me alsof alle geschapen dingen, het ene na het andere, mij uitnodigden om hen te leren kennen als het Werk van het Almachtig Fiat.

Hij verwachtte mijn kleine wederkerige liefde in hen.

En hoe klein ook, Hij wilde het, Hij eiste het, om zijn doel te bereiken, waarom Hij de hele Schepping geschapen had.

Ik probeerde de Goddelijke Wil te volgen.

Mijn lieve Jezus bracht mij opnieuw een bezoekje. **Hij zei mij:**

(4) "Mijn gezegende dochter, alles wat onze vaderlijke Goedheid in de Schepping en in de Verlossing volbracht heeft, heeft nog geen wederkerigheid gekregen van de mensen.

Het doel waarvoor de Schepping geschapen werd, was nl.

dat de mens in alles onze Wil zou volbrengen.

Diezelfde Wil die in de Schepping werkzaam is, moet voortdurend in de ziel werkzaam zijn, zodat de echo van de ene zijn eigen echo in de andere vormt, zodat er één enkele klank ontstaat.

Maar de actieve Kracht van mijn Wil blijft alleen achter met al zijn Pracht, Macht, Wijsheid en Schoonheid. Hij is actief in de hemelse sferen, maar in de mens wordt Hij onderdrukt. Hierdoor kan mijn Wil in hem niet handelen. Hij heeft geen oren om de echo van zijn actieve Kracht in de schepping te horen.

Omdat Wij ons doel niet bereikt hebben, zijn onze Werken zonder beloning. Het doel is de beloning die je ontvangt op elk werk dat je verricht, of het nu groot of klein is.

En je moet ervan overtuigd zijn dat niemand, zowel in de goddelijke als in de menselijke orde, zonder doel werkt en zonder een beloning te verwachten.

Het doel van een werk zou je het begin en het leven van dat werk kunnen noemen – de uitwisseling voor het werk zou je de vervulling ervan kunnen noemen.

Oh, hoeveel werken zouden nooit begonnen zijn, ware het niet om hun doel! En hoeveel zouden half verwezenlijkt blijven, als er geen zekerheid was over een uitwisseling.

Het is de beloning, die iemand ongekende offers doet doorstaan en God en mensen inspireert tot extreme heldhaftigheid.

Als mijn Goddelijke Wil zijn Koninkrijk in de zielen niet vormt, en als zij Hem de vrijheid niet geven, om in hen te heersen met zijn scheppende en actieve Kracht, dan wordt Ons de wederkerigheid die Wij wensen, niet geschonken.

Wij blijven wachten. Wij zien onze wonderbare Werken half verwezenlijkt en zonder de vervulling van ons Plan. Zo ontbreekt het mooiste, de belangrijkste Daad, het doel waarvoor alle dingen geschapen zijn. Zie je dan hoe noodzakelijk het is, dat het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil komt!

Het is des te noodzakelijker, omdat zonder een ware uitwisseling, ons Scheppingswerk blijft steken en niet kan verder gezet worden.

Er is immers beslist dat de innerlijke Schepping, in de diepten van de

zielen, moet volgen op de uiterlijke schepping die de mensen bezitten.

Dit kan enkel bereikt worden als mijn Wil de eerste plaats inneemt, en de vrijheid heeft om in de menselijke wil te handelen.

Als mijn Wil die vrijheid niet heeft, kan Hij niet verder gaan met zijn scheppend Werk. Hij blijft dan gehinderd en is niet in staat om in hen de nieuwe hemelen, sterren en zonnen en al het andere te scheppen, om wederkerigheid te bekomen voor wat Hij de mens in de Schepping van alle dingen gegeven heeft.

Aangezien Hij niet kan verder gaan in onze Werken, kan Hij niet realiseren wat Wij besloten hebben om door de kracht van Onze Wil. in de mensen te verrichten.

Hoe kunnen Wij beloond worden, als Wij nog niet klaar zijn met wat Wij willen doen en het Scheppingswerk dat zoveel eeuwen geleden begonnen is, nog niet voltooid hebben?

Het Scheppingswerk moet alles omvatten wat mijn Fiat in de Schepping wou doen om te kunnen zeggen dat ons Werk voltooid is. En als onze Wil nog niet alles heeft gedaan wat Hij wil doen, hoe kan Hij dan zeggen dat zijn Werk voltooid is, Hij een wederkerigheid bekomen heeft voor alles wat Hij gedaan heeft?

Wanneer Wij bereikt hebben dat de mens in alles onze Wil doet en in Hem leeft, ermee instemt om vanuit onze Wil te leven en Hem laat heersen, Hem de vrijheid geeft om zijn prachtige Werken te scheppen,

en wanneer het uiteindelijke doel de Ene dat van de ander zal zijn, op dat ogenblik zullen Wij de wederkerigheid kunnen ontvangen van alles wat Wij uit Liefde voor de mensen volbracht hebben.

Wees daarom aandachtig en ga altijd verder in mijn Wil.

31-16 - 20 november 1932 – God heeft in zijn Werken Geluk gelegd om het de mens gelukkig te maken. Elke daad die in de Goddelijke Wil verricht wordt, is een Werk, een Stap, een uiting van Liefde die God aan de mens schenkt.

(1) Ik begin mijn rondgang in de Daden van de Goddelijke Wil altijd opnieuw. Hoewel het mij lijkt dat ik in zijn Werken rondgegaan ben en de Schoonheid, de Heiligheid en de oneindige Zegeningen die zij bevat, begrepen heb, voel ik mij telkens ik opnieuw rondga als een ongeletterde, een kleine onwetende.

Ik zie dat er nog veel te begrijpen, te nemen en te leren is over de Werken van de Allerhoogste Wil.

Mijn beperkt verstand leek betoverd door de Pracht van zijn Werken. Mijn hemelse Jezus bezocht mijn arme ziel en **Hij zei mij**:

(2) “Mijn gezegende dochter, mijn Werken bevatten oneindige Waarde en Zegeningen. Dus als je denkt dat je alles begrepen hebt, kom je terug naar onze Werken en merk je dat je nog zeer veel te begrijpen hebt. Dit gebeurt omdat het oneindige niet in het eindige kan worden opgenomen. Het kan hoogstens gevuld worden, maar het oneindige geheel bevatten is onmogelijk.

Aangezien je verstand eindig is, put het zich uit voor het Oneindige. Het vult zich en het lijkt alsof je alles begrepen hebt.

Dat is echter niet het geval. Het is eerder zo dat, omdat het gevuld is, er geen plaats meer is voor andere Goddelijke Kennis.

Maar dan, door hen te overwegen en erover na te denken, vormt zich een nieuwe ruimte in je verstand. En wanneer je je opnieuw tussen onze Werken bevindt, vind je nieuwe dingen om op te nemen en te leren. Daarom voel je je altijd analfabeet, wanneer je geconfronteerd wordt met de Pracht van onze Goddelijke Werken.

(3) Je moet weten dat Wij zowel in het Scheppingswerk als in het Werk van de Verlossing, in alles, de volheid van Geluk, Licht, Genade, Goedheid, en van alle andere goddelijke Eigenschappen, gelegd hebben.

Al deze eigenschappen staan klaar om over de mens uitgestort te worden om hem gelukkig te maken.

Het Geluk van onze Werken brengt, als hemelse lucht, de geur, de goddelijke balseming, aan iedereen die zich tot hen nadert om hen te

begrijpen. De oneindige Zegeningen, die zij bezitten, vloeien uit hen over en worden meegedeeld.

Door middel van onze Werken plaatsten Wij de mensen onder de Regen van ons Geluk, om hen gelukkig te maken.

Maar omdat zij er niet naar toe gaan om hen te begrijpen, zijn ze ongelukkig en zij voelen de giftige lucht van hun menselijke wil.

Niemand werkt met het doel zichzelf ongelukkig te maken of ongeluk te brengen en geen voordeel te halen uit het goede van zijn werk., De Allerhoogste, die alles gedaan heeft om de ladder van geluk voor de mensen te vormen, doet dit zeker niet.

Het is onze enige vreugde om de mens in het midden van onze Werken te zien, om zich ermee te verenigen, ervan te genieten, hen te begrijpen, en te leren hoe hij moet handelen in zijn werken. Aangezien onze Wil geen ongelijksoortige Werken kan verrichten, herhaalt Hij in de mens het facsimile van de Onze.

(4) Terwijl ik volledig ondergedompeld was in de Goddelijke Wil, **voegde mijn altijd vriendelijke Jezus eraan toe:**

(5) Mijn dochter, wees niet verbaasd. *In mijn Wil is alles mogelijk. Met Hem heeft de mens de macht over alles en kan hij alles doen* Omdat zijn hele wezen onder zijn Heerschappij staat, is elk van zijn handelingen doordrongen van Goddelijke Macht en Kracht.

In onze Wil sterft alles wat menselijk is. Maar het is een gelukkige en glorievolle dood. De menselijke wil sterft om te herrijzen met het Leven van de Daden van een Goddelijke Macht en een Wil die niet die van de mens zijn.

En de heerschappij die hij over zichzelf voelt heersen is zo groot, dat als hij andere dingen naar eigen wil zou mogen doen, zelfs heilige en goede dingen, hij die nooit zou doen,

als hij andere dingen zou moeten doen met zijn eigen wil, zelfs heilige en goede dingen, dan zou hij die nooit doen.

Hij zou liever eeuwenlang niets doen dan één enkele handeling te verrichten, zonder in die handeling de Heerschappij van de werkende Daad van mijn Wil te voelen.

Want in mijn Wil begrijpt de mens duidelijk wat een Daad van mijn werkende Wil betekent. Vergeleken met één enkele Daad van mijn Wil, stellen duizenden daden, die zonder de goddelijke Daad verricht worden bijna niets voor.

(6) Je moet weten dat wanneer de mens onze Wil binnengaat, onze Goedheid zo groot is en Wij zo blij zijn om hem bij Ons te hebben dat Wij hem onze Werken, onze Stappen, onze Liefde geven voor zover dat mogelijk is voor de mens.

Zo verkrijgt deze ziel, telkens wanneer zij een daad verricht in de Goddelijke Wil, één van onze Stappen, één van onze Werken. Zij neemt dan onze Liefde, onze Goedheid, onze Macht over.

Vol geluk zegt zij Ons:

"In uw Wil heb ik uw Liefde in mijn macht en kan ik U beminnen zoals U Uzelf bemint.

Ik heb uw Werken in mijn macht om U te verheerlijken.

Ik heb uw Stappen in de mijne, om dezelfde weg te bewandelen als U, op zoek naar alle mensen om hen allemaal voor uw aanbiddelijke Majesteit te brengen."

Ons Allerhoogste Wezen is in zijn Oneindigheid overal aanwezig. Hij is het Leven van elk werk, elke stap en elke hartslag.

Wanneer deze ziel ziet dat mensen Ons beledigen, ach, omdat zij trouw is, zou zij Ons willen verbergen in haar kleinheid en haar leven in de plaats van het Onze stellen, om Ons te verdedigen.

Oh, hoe zouden Wij deze mens niet kunnen liefhebben!

Er zijn ongekende Wonderen in onze Wil. Omdat Hij niet bekend is, is het niet verwonderlijk dat zij niet begrijpen wat Ik je zeg.

Maar jij, ga verder. Volg zijn Licht en wees zijn gezegende prooi.

31-17 - 27 november 1932 - De menselijke wil is als een blad papier waarop de Goddelijke Beeltenis gedrukt is. God geeft het de handeling van de mens.

(1) Ik ben altijd de prooi van het Goddelijk Fiat. Mijn kleinheid wordt niet moe om in Hem rond te gaan met de vaste hoop om verteerd te

worden in zijn Licht en met het verlangen om steeds dieper in zijn Kennis door te dringen, om er nieuwe smaken te proeven.

Want elke extra Kennis is een nieuwe Smaak die wij ontvangen en die de eetlust stimuleert om er nog meer van te proeven.

Soms voelt je een onverzadigbare honger, die nooit gestild wordt. En wij willen onze mond openhouden om dit hemels Voedsel te ontvangen.

Er wemelden zoveel gedachten door mijn hoofd over de Goddelijke Wil. Als ik alles zou willen opschrijven, weet ik niet waar we het papier vandaan zouden moeten halen. Ik beperk me daarom tot wat ik kan schrijven.

Er kwamen enkel twijfels in mijn geest.

Mijn hemelse Leraar Jezus zijn kleine pasgeboren dochter.

Hij zei mij:

(2) “Gezegende dochter, een daad krijgt meer waarde wanneer het goede dat erin schuilt bekend is.

Door meer kennis verwerft de mens meer. Hij verricht deze handeling immers op basis van de gekende waarde. En onze Vaderlijke Goedheid kan niemand misleiden of bedriegen.

Als Wij de waarde van een handeling bekendmaken, dan is dat omdat Wij de waarde willen geven die Wij openbaren.

Het duidelijk teken dat Wij die waarde willen geven, is het kennen van de waarde van die handeling.

Wij doen zoals een koning die waardeloos stuk papier neemt en op het ene papier de waarde honderd schrijft, op het andere duizend en op nog een ander de waarde van een miljoen.

Het papier heeft dezelfde kwaliteit, dezelfde vorm.

Maar afhankelijk van het getal dat erop staat, is het wat het waard is. Wat geeft het papier dan waarde? Het getal en de afbeelding van de koning, die het gebruikt als betaalmiddel voor zijn koninkrijk.

Nu doen Wij precies hetzelfde. Het papier is *de handeling* van de ziel, *de Kennis* is ons Goddelijke Beeld, en het getal dat Wij eraan toekennen is *de waarde*.

Wat is er dan zo verwonderlijk aan als Wij zeggen dat één Daad in onze Wil, alle daden van alle mensen die buiten onze Wil verricht zijn, overtreft in waarde?

Ons Beeld stempelt zich immers, als op papier, in de menselijke handeling. En de waarde van onze Kennis kent het getal eraan toe.

Zijn Wij niet eigenaars die het getal dat Wij willen, op het papier van de menselijke wil kunnen plaatsen?

Als de koning de eigenaar is, elk getal dat hij wil op een waardeloos stukje papier plaatst, hoeveel meer kunnen Wij dit dan doen om de munten te vormen die in ons hemelse Vaderland circuleren.

Bovendien was onze Wil een gratis Geschenk, dat Wij aan de mens gegeven hebben. Hij heeft ons niets betaald om Hem te verkrijgen. Hij had trouwens noch het geld, noch de middelen om Ons te betalen, behalve het zeer waardeloos papier van de menselijke wil. En tot zijn ongeluk, wou hij Ons zelfs zijn wil niet uitlenen, in ruil voor ons groot Geschenk.

Nochtans waren Wij zijn zeer tedere en zeer liefdevolle Vader. En tussen de Vader en de kinderen worden geen rekeningen bijgehouden. Want het is bekend dat de Vader aan zijn kinderen moet geven. En zij hebben terecht de plicht om alles wat de vader hen geeft, te beminnen en te waarderen.

Dat is de reden waarom Kennis van de Goddelijke Wil nodig is. En Wij doen dit geleidelijk aan, zodat de mens dit groot Geschenk, dat Wij hem gratis willen geven en, kan waarderen.

Kennis zal de honger opwekken, het verlangen om onze Wil beter te leren kennen. En de menselijke wil zal zich geleidelijk aan bereid tonen om de transformatie en éénwording met de Goddelijke Wil te ondergaan.

Zonder ons erover te bekommeren of de mens Ons kan betalen of niet, zullen Wij daar ons Beeld en de onschatbare Goddelijke Waarde plaatsen.

En Wij zullen blij zijn om onze kinderen rijk en gelukkig te zien met onze Goddelijke Rijkdom en ons Goddelijk Geluk.

(3) Mijn lieve Jezus voegde eraan toe:

(4) “Mijn dochter, je moet weten dat wanneer de ziel in onze Wil handelt, zij de Goddelijke Vruchtbaarheid in haar handelen ondergaat. Deze vormt de Goddelijke Kiem in al haar handelingen.

Hij verspreidt zich over de gehele ziel en vormt het Goddelijk Zaad in haar gedachten, in haar woorden, in alles.

Zo zie je in haar kleine handeling de zoete betovering van haar Schepper. En Hij is zeer gelukkig om met zijn liefdevolle Aanwezigheid, Leven te geven aan de handeling van de ziel.

Oh, als iedereen deze zoete Verrassing, dit onvoorstelbaar Wonder zou kunnen zien: *het Opperwezen dat ingesloten is in de kleine cirkel van een menselijke daad!*

Zij zouden zo verbaasd zijn, dat het grote Wonder van het universum niets voorstelt in vergelijking hiermee.

Er is dus een groot verschil tussen iemand die in mijn Wil handelt en iemand die zonder mijn Wil handelt.

De eerste is de bron waaruit de fontein kan putten en waarmee zij kan roemen dat haar water nooit opgeraakt. Zij kan allen die dit willen, voorzien van water, zonder ooit op te drogen.

De tweede is een fontein, die niet opwelt en droog blijft.

De eerste is vruchtbaar met haar weiden die altijd in bloei staan.

De tweede is onvruchtbare aarde die nauwelijks een paar wilde planten voortbrengt.

De eerste heeft de Zon tot haar beschikking. En deze Zon laat haar grote slokken Licht, Zoetheid, Heiligheid, onoverwinnelijk Geduld, Heldendom en Offers drinken.

De tweede heeft de nacht. Deze voedt haar hartstochten, om haar te verzwakken en haar het zicht op de Hemel te laten verliezen.

Het verschil tussen de twee is immens groot.

Wees dus aandachtig en laat mijn Goddelijke Wil je volledig in zijn Licht opnemen en transformeren.

31-18 - 6 december 1932 - De waarde van een handeling die in de Goddelijke Wil verricht wordt. Een handeling in de Goddelijke Wil krijgt macht over alles. Zij is de enige bemiddelaarster die alles in beweging zet om haar Schepper bemind te maken.

(1) Mijn overgave aan het Fiat gaat verder. Zijn meeslepende Kracht neemt bezit van alles en absorbeert alles. Mijn kleine ziel voelt zich zo klein, nauwelijks een atoompje. Zij voelt ook zijn Onmetelijkheid die niet in zo'n kleine cirkel kan gevat worden. Maar ondanks haar kleinheid wil mijn ziel niet inactief blijven. Zij wil Hem, die haar zozeer bemint, die haar zijn Goddelijke Wil ter beschikking gesteld heeft, beminnen, zegenen, verheerlijken en danken.

Mijn ziel was verloren in Hem. Mijn Koning Jezus bezocht mijn kleine ziel. **Hij zei mij:**

(2) “Mijn dochter, je kunt de volledige waarde van een handeling, die in mijn Goddelijke Wil verricht wordt, niet begrijpen. De waarde ervan is zo groot en de pracht ervan is zodanig, dat de mens die haar verricht heeft, haar zelfs niet kan bevatten.

Aangezien de ziel zelf gevuld is, zonder haar te kunnen bevatten, stroomt de Handeling over en vloeit zij over in de Onmetelijkheid van het Eeuwig Fiat. Zo herhalen alle geschapen dingen, die zij in haar Oneindigheid omhult en omsluit, deze handeling van de mens.

Wanneer je Mij dus bemint, Mij aanbidt, Mij zegent en Mij dankt, geef je alle geschapen dingen een groot actieveld om jouw handeling te herhalen. De hemel en de aarde, de zon en de wind, de zeeën en de rivieren, de planten en de bloemen, **zeggen allemaal in koor:** *"Wij beminnen U, wij aanbidden U, wij bidden tot U."*

Het is als een echo die overal en in alles weerklinkt. En met de Kracht die Hij bezit, absorbeert mijn Wil deze echo en Hij zorgt ervoor dat alles de handeling herhaalt, die de mens in mijn Wil volbracht heeft.

Oh! Wat een aangename verrassing, wat een wonderbare betovering: dat één handeling over alles kan heersen en ervoor kan zorgen dat alles en iedereen deze herhaalt.

Het klein atoompje dat onze Wil binnengaat, krijgt macht over alles en voedt zachtjes iedereen en elk van hun handelingen, zodat haar Schepper bemind wordt.

Daarom voelt ons Opperwezen, dat de ziel die onze Wil binnengaat alles kan bewegen. Haar stem klinkt overal.

En omdat zij niet alleen wil zijn, investeert zij, regeert zij en vult zij alle dingen met het Fiat, om hen te laten zeggen wat zij wil.

Wil zij liefhebben? Dan laat zij alle dingen 'Liefde' zeggen.

Wil zij aanbidden, zegenen? Dan leent alles zich om te aanbidden en te zegenen. Kortom, zij is de bevelhebber van de hele schepping, en Wij laten haar dit bevel uitoefenen.

Het is onze eigen Wil die wil dat zij dit doet, en zijn eigen Macht, zijn eigen Heerschappij waarmee zij bekleed is.

Wij verheugen ons zozeer wanneer Wij de kleinheid van de ziel in Onze onmetelijkheid zien stromen en Wij ervaren het gezelschap van de ziel.

Elkaar gezelschap houden betekent immers elkaar erkennen.

Het betekent erkennen dat Wij al met haar verenigd zijn, het erkennen van de handeling die zij verricht en de waarde ervan, zodat zij Ons kan vertellen hoezeer zij Ons bemint.

Hoe meer zij beseft dat haar daad groot is, hoe meer zij Ons geeft., En hoe meer Wij Ons geliefd voelen, hoe meer Wij haar beminnen.

Zij is dus de enige die van de aarde komt om onze eenzaamheid te doorbreken, en de enige bemiddelaar die alles in beweging wil zetten om Ons te laten liefhebben, zegenen en danken.

Het is waar dat er andere mensen in onze Goddelijke Wil zijn.

Maar zij zijn er zonder te weten, dat Wij in hen zij, zonder te weten voor Wie zij werken en zonder de waarde van hun werken te kennen, Zij leven als vreemdelingen en alsof zij ver van Ons verwijderd zijn.

Dit is een groot verdriet voor Ons: kinderen hebben, hen in ons Huis hebben, nl. in onze Wil, en het is alsof Wij hen niet hebben.

Zij herkennen immers Diegene niet, die hen het leven schenkt en die hen zozeer bemint.

Dat is niet het geval *bij hen, die weten dat zij in onze Wil leven*. Wij herkennen elkaar. Wij leven als Vader en kinderen. Beter gezegd, zij leven in Ons en Wij in hen. Wij vormen slechts één Wil.

31-19 - 16 december 1932 – Het Goede brengt Glorie voort in de natuur en wordt de verteller van degene die het verricht heeft. Het 'ik bemin U' is een triomf voor Jezus, omdat Hij, om bemind te worden, er heimelijk zijn Liefde in legt.

(1) Mijn overgave aan de Goddelijke Wil gaat verder. Hoewel het Licht van het Eeuwig Fiat mij nooit verlaat, ben ik in de nachtmerrie van de afwezigheid van mijn geliefde Jezus. Zijn golven van Licht overspoelen mij van binnen en van buiten. Ze worden een hartslag, een ademtocht, beweging en voedsel voor mijn kleine ziel.

Als de Goddelijke Wil er niet was, waarvan het Leven zelf alles vervangt en Jezus zelf, dan zou met één enkele slag mijn leven beëindigen en dan zou dit Licht mij naar de Hemel voeren.

Ik zei tegen mezelf: "Wat is mijn ballingschap lang! Wat voor goeds doe ik? En zelfs als ik dat zou doen, wat is dan het belang van het goede dat ik zou kunnen doen?"

Dat dacht ik. Mijn geliefde Leven, mijn lieve **Jezus**, bracht mij een kort bezoekje. **Hij zei mij:**

(2) Moed, mijn dochter! Mijn Wil verteert je in zijn Licht om in jou zijn Goddelijk Evenbeeld te vormen.

Zijn jaloeziesheid is zo groot dat hij geen enkel moment ophoudt met je Licht te sturen, om jou geen tijd te geven om je eigen wil te doen, maar altijd de Mijne. En hoe bijzonder is dat goede dan?

Alles zit in de werking van het Goede:

Het is de essentie van heiligheid. Het is de Zon die op de mensen schijnt, door middel van de heilige handelingen, woorden en werken van de mensen.

Wanneer het Licht de mens zelf warmte en licht geeft, geeft het licht en warmte aan allen die hem omringen. Het Goede brengt onvergankelijke glorie op aarde en in de Hemel.

Wie kan de glorie wegnemen van iets Goeds dat je gedaan hebt?
Niemand. Noch God, noch de mens.

En uit deze goede handeling komt van binnenuit, zoals in de natuur, de glorie voort die deze handeling bevat. Het is dan zo, dat de mensen dikwijls vergeten worden. Maar het goede blijft als leven onder hen bestaan en is niet gemakkelijk te vergeten.

Elk volbracht Goed bezingt bijgevolg de glorie van degene die het verricht heeft. En het wordt de verteller ervan.

Zelfs als je door in leven te blijven, maar één goede daad zou verrichten, zou de hele eeuwigheid je een grotere glorie bezingen.

Zoals gewoonlijk vervolgde ik mijn rondgang in de Goddelijke Wil. Ik legde mijn klein "*ik bemin U*" in alle geschapen dingen. Ik wilde het in alle dingen indrukken, opdat het de stem zou worden, die vraagt dat het Koninkrijk van de Goddelijke Wil op aarde komt.

De gezegende Jezus verraste me opnieuw. **Hij voegde eraan toe:**

(3) "Mijn kleine dochter van mijn Wil, je moet weten, dat mijn ongeduld en mijn verlangen om door de mensen bemind te worden zo groot zijn, dat Ik in het verborgen, zonder dat Ik het laat merken, een dosis van mijn Liefde in de diepten van hun ziel leg.

Afhankelijk van hun gesteltenis, verhoog Ik de dosis.

En zij, die mijn Liefde in zich voelen, zeggen Mij uit heel hun hart:
"ik bemin U, ik bemin U."

Ik voel Mij dan bemind en Ik triomfeer in de liefde van deze ziel.

Zo is elk "*ik bemin U*" van de mens voor Mij een triomf.

En hoewel Ik het zelf in het geheim daar geplaatst heb, deert het Mij niet dat het een listje van Mij is om Mij te laten beminnen.

Bovendien vind Ik het belangrijk dat het uit de wil van de mens komt, uit zijn stem. Ik voel Mij geraakt en Ik ervaar het als liefde die van de mens komt.

Elk '*ik bemin U*' is dus een extra triomf, die jij uw Jezus laat ervaren. Je probeert de hemel en de aarde, en alles wat levend en levenloos is met **je '*ik bemin U*'** te bezielen. Zo zie Ik alles bezaaid met de schoonheid van de liefde van de mens.

En verrukt **zeg Ik in de Kracht van mijn Liefde:**

"O ja, wat ben Ik gelukkig omdat Ik bemind word. En als Ik zegevier in de liefde van de mens, zegeviert hij in mijn Liefde."

(4) Na dit gezegd te hebben, bleef Hij stil. Het enthousiasme van zijn Liefde was zo groot dat Hij wankelend rust zocht in mijn armen.

Daarna, terug opgeknapt, **herhaalde Hij** met nog meer nadruk:

(5) "Mijn lieve dochter, je moet weten dat wat Ik verlang en wat Mij het meest interesseert, is: ***laten weten dat Ik elke mens bemin.***

Ik wil in het oor van elk hart zeggen: "Mijn kind, Ik bemin je.

Ik zou gelukkig zijn als Ik zou horen dat je Mij eveneens antwoordt: ***'Jezus, ik bemin U'.***

Ik voel een onweerstaanbare behoefte om te beminnen en bemind te worden. Oh, hoe vaak laat men Mij stikken in mijn Liefde.

Want wanneer Ik bemin zonder Mij bemind te voelen, kan mijn Liefde zich niet uiten en Zij verstikt Mij!

Daarom houd Ik zo veel van jouw "ik bemin U's. Wanneer je dat zegt, neemt het de vorm aan van een verfrissende vlam. Wanneer deze in mijn groot vuur van Liefde komt, brengt zij Mij rust. En zij verspreidt een weldadige dauw over de vlammen die Mij verbranden.

Het brengt rust in mijn Liefde, in mijn Waanzin en in mijn Liefdesvuur. Omdat ik bemind word, kan Ik geven wat van Mij is. Door te kunnen geven van wat van Mij is, kan mijn Liefde zich uitstorten.

Mijn dochter, de hemelen en de aarde zijn vervuld en overspoeld met mijn Liefde. Er is geen plaats waar mijn Liefde niet de behoefte voelt om naar buiten te komen.

Zij gaat op zoek naar harten om haar klein refrein te zeggen: ***"Mijn kind, Ik bemin je, Ik bemin je. En jij, zeg Mij dat je Mij bemint"***

Mijn Liefde luistert aandachtig om te horen als de mens zijn "ik bemin U" uitspreekt. Als hij dat bevestigt, voelt mijn Liefde zich gerustgesteld in de mens. En Zij neemt haar zoete rust.

Zo niet, dan rent Zij en doorkruist Zij de hemel en de aarde. En Zij stopt niet vooraleer Zij iemand gevonden heeft, die tegen haar zegt "ik bemin U".

Elk "*ik bemin U*" van de mens is een uitlaatklep voor mijn Liefde. Deze liefde, die in de Mijne binnenkomt, wordt opgenomen in mijn eigen Liefde. Zij heeft de kracht om zich te splitsen en toch geheel te blijven zoals zij is.

En door zich te splitsen, creëert Zij wegen om mijn liefde te laten naar buiten stromen. Deze Liefde is zuiver wanneer mijn Wil haar bezielt.

Zie je dan wat de herhaalde refreinen van je '*ik bemin U's*' zijn? Het zijn evenzoveel uitlaatkleppen die je aan uw Jezus geeft. Zij roepen Mij om in je ziel te komen rusten.

Daarom wil Ik dat je Mij altijd zegt dat je Mij bemint.

Ik wil het zien in alles wat Ik voor jou gedaan heb.

Ik hoor het graag, altijd. En als je het niet zegt, zucht ik.

Ik zeg: "Ach, zelfs de kleine dochter van mijn Wil geeft Mij geen voortdurende uitlaatklep waardoor Ik Mij kan ontladen in haar kleine liefde."

En Ik blijf dan achter in mijn verdriet en Ik wacht op je lief klein refrein: "*Ik bemin U, ik bemin U.*"

Bemin Mij, mijn dochter, bemin Mij. Heb medelijden met mijn gekwetst Hart dat sterft. Ik hou het niet meer uit, Ik ben uitzinnig en als een minnaar smeek Ik om jouw liefde.

En in mijn haast omhels Ik je, druk Ik je aan mijn Hart, om je te laten voelen hoe vurig mijn Liefde is, opdat je bij het contact met mijn vlammen, medelijden met Mij krijgt en Mij bemint.

Oh, maak Mij gelukkig en bemin Mij. Als Ik niet bemind word, voel Ik Mij ongelukkig in mijn Liefde en geraak Ik in een delirium.

En wanneer een medelevend hart medelijden met Mij heeft en Mij bemint, voel Ik mijn ongeluk veranderen in geluk.

Dan wordt elk van je '*ik bemin U's*' een nieuw stukje hout, dat je in de immense zee van mijn Liefde gooit en dat verandert in een klein vlammetje, dat jouw liefde voor je lijdende Jezus met een graadje doet toenemen.

31-20- 21 december 1932 - De uitwisseling van wil tussen God en de ziel. De voortdurende wedergeboorte van de ziel in het Goddelijk Leven. Het bruiloftsfeest van alle zielen. De Goddelijke Wil belegert voortdurend de ziel

(1 Ik voel me als een kleine baby in de armen van de Goddelijke Wil. Oh, hoe waar lijkt het mij dat ik de kleine pasgeborene ben.

Terwijl ik op het punt sta geboren te worden, wordt een andere Handeling van zijn Goddelijke Wil over mij uitgestort, of er wordt mij een andere Parel van zijn Kennis geopenbaard.

Ik word opnieuw geboren in deze Goddelijke Handeling, en in deze Kennis, als in een nieuw Leven in zijn Goddelijke Wil, dat ik voorheen niet in mijn macht had en niet kende.

.

Door deze nieuwe Handeling van Leven te ontvangen, voel ik mij herboren worden. En terwijl ik herboren word, schenkt de Goddelijke Wil mij nog één van zijn Handelingen. Hij schenkt mij nog een Parel van zijn Kennis. En Ik ben nog steeds bezig met herboren worden.

Oh, macht van het Allerhoogste Fiat!

U weet niet hoe U de ziel moet verlaten – nooit. Integendeel, het lijkt mij dat U mij in het labirint van Uw immense licht plaatst, in de handeling van mij altijd nieuw leven te geven.

En ik voel de behoefte om van U uw voortdurende Leven te ontvangen, om verloren te blijven in U – maar gelukkig verloren!

Want je bent niet verloren, maar overwonnen door het nieuw Goddelijk Leven dat uw Wil in de ziel creëert.

Mijn geest was verdwaald in het Goddelijk Fiat.

Mijn Goddelijke Leraar bezocht zijn kleine pasgeboren dochter.

Hij zei mij:

(2) “Mijn kleine dochter, mijn Liefde is zo groot, dat Ik om het geschenk van de wil van de mens te ontvangen, altijd bezig ben met hem het Geschenk van mijn Wil te geven, in alle handelingen die hij verricht.

Ik geef als eerste mijn Geschenk. Ik ben altijd aan het observeren om te zien of de mens op het punt staat om een handeling te verrichten, om de Gave van mijn Wil in deze handeling te kunnen schenken.

Zo zal de mens, wanneer hij het groot Geschenk ziet dat Ik hem geef, Mij het klein geschenkje van zijn wil geven. Met dit Geschenk van mijn Wil dat Ik zo in alle handelingen van de mens geef, ontvangt de mens een nieuwe handeling van Goddelijk Leven, en laat Ik hem herboren worden in dit Goddelijke Leven dat hij verwerft. En terwijl hij in dit Goddelijk Leven gevormd wordt, wacht Ik niet en schenk Ik hem onmiddellijk het nieuwe Geschenk van mijn Wil.

Op deze manier, door mijn Geschenk te geven en dat van de ziel te willen ontvangen, creëer Ik de afwisseling in het leven van de ziel. *Zo voelt zij de voortdurende groei en wedergeboorte van haar leven in de Goddelijke Wil.*

Dit Geschenk dat Ik geef, is zo groot, dat, wanneer Ik op het punt sta om het te geven, de Hemelen verbaasd staan. Zij buigen respectvol om zo'n groot Geschenk te aanbidden en hun Schepper te prijzen voor zoveel Vrijgevigheid.

En allen zijn aandachtig om te zien hoe dit Geschenk zich ontwikkelt in de handeling van de mens en om getuige te zijn van de nieuwe wedergeboorte van de mens in het Goddelijk Leven.

Zij beven bij het zien van het grote Wonder, van de mens die herboren wordt tot een nieuw Goddelijk Leven, telkens wanneer dit Geschenk van mijn Wil geschonken wordt.

En, oh, hoe danken zij Mij voor zoveel Goedheid. Zij voelen zich immers allemaal gelukkiger wanneer zij dit Geschenk van mijn Wil zien werken in de handeling van de mens.

Je kan zeggen dat in deze uitwisseling van wil, in deze wederzijdse geschenken van beide partijen, een huwelijk plaatsvindt tussen de ziel en God. Het is een steeds nieuw, herhaald huwelijk. En wanneer er een huwelijk is, viert iedereen de bruid en de bruidegom.

En zij prijzen hun Schepper. Want Ik geef niet enkel het Geschenk van mijn Fiat. Met dit Geschenk geef Ik mijn Leven. En dit Leven vormt de onlosmakelijke band, die de essentie vormt van een echt huwelijk tussen het menselijke en het Goddelijke.

En oh, de extreme ondankbaarheid van een ziel die het geschenk van mijn Wil niet ontvangt in haar handelen – vooral wanneer zij ziet hoeveel zorg Ik besteed aan het geven ervan.

En Ik bid en smee dat zij Hem ontvangen. Vaak doe ik mijn best om nieuwe gebeurtenissen te veroorzaken, onverwachte omstandigheden te regelen, om nieuwe gelegenheden te hebben om hen vaker mijn gave van het Fiat te kunnen schenken.

En wanneer Ik zie dat zij mijn Geschenk niet aanvaarden, voel Ik dat mijn Werken van Liefde in verdriet veranderen. En Ik zou kunnen zeggen dat de hemelen met Mij wenen.

Want wanneer dit geschenk van mijn Wil in de handeling van de ziel werkt, zijn de Hemelen daarbij betrokken. En zij voelen alles.

En iedereen viert feest als mijn Wil aanvaard wordt, of ze lijden als Hij afgewezen wordt. Wees daarom aandachtig.

Ik wil niets anders in je kleine handelingen dan de voortdurende uitwisseling van het aanvaarden van het Geschenk van mijn Wil en het geschenk van de uwe, in alles wat je doet, of je nu bidt, lijdt, werkt, in alles. O, wat zal je Me gelukkig maken!

Ik zal elke handeling gadeslaan, opdat zij voldoet aan de eisen van een handeling die mijn Goddelijke Wil waardig is.

(3) Ik voelde mij volledig vervuld van de Goddelijke Wil. Ik voelde zijn Hartkloppingen in mijn kleine ziel. Zijn hemelse en balsemachtige lucht vormde in mij een Hemel. Ik voelde het Geluk van boven.

Ik voelde me zelfs gelukkiger dan de burgers van de Hemel, omdat zij niet het geschenk hebben van een Handeling van de Goddelijke Wil, als een veroverende Handeling, als een nieuwe Wedergeboorte in God.

Zij hebben dit Geschenk enkel om zich te verheugen en om te verheerlijken, maar niet als verovering.

Ik daarentegen, kan nieuwe overwinningen behalen.

En ik kan in mijn handeling een werkende Goddelijke Wil insluiten.

Terwijl mijn geest afdwaalde, verraste mijn lieve Jezus mij.

Hij zei mij:

(4) "Gezegende dochter, Ik wil je de reden geven waarom Ik wil dat de mens het geschenk van mijn Wil in al zijn daden ontvangt, en dat hij Mij telkens zijn wil geeft.

Want als er in de ene handeling wel een uitwisseling plaatsvindt en in de andere niet, dan vormt zich in die handeling waarin er geen uitwisseling plaatsvindt, een leegte. Deze leegte wordt dan gevuld met ellende, zwakheden en hartstochten.

Door zo te handelen blijft het Goddelijk Leven gebroken, alsof het losstaat van het Leven. Bijgevolg kunnen echte wedergeboorten niet plaatsvinden. Zij missen immers de voeding, de belangrijkste materie van de voortdurende Handeling van mijn Fiat, dat zijn nieuwe geboorten in God vormt.

Meer nog, zonder de voortdurende Daad van mijn Wil is het onmogelijk om zijn grote Gaven en zijn grote Zegeningen, die de Hemel en de aarde versted doen staan, te ontvangen.

(4) Toen ik dat hoorde, zei ik: "Vertel mij, mijn Liefde, waarom is het voor U zo belangrijk om de wil van de mens te krijgen en de Uwe te geven?" **Jezus zei**:

(5)"Wil je weten waarom?

Omdat Ik, door de wil van de mens te ontvangen, hem in veiligheid breng. Door de Mijne te geven, omring Ik hem van alle kanten en breng Ik mijn Leven in veiligheid in de mens.

Er is niets en niemand waarmee mijn Wil niet zijn banden van Heerschappij en Behoud heeft.

Zo voel Ik de gelukkige mens bij Mij, in iedereen en in alles.

En **dan kan Ik in daden zeggen, niet in woorden**:

'Wat van Mij is, is van jou' en 'Ik heb alles voor jou gedaan.'

Daarmee is mijn Plan verwezenlijkt. "

Het Werk dat Ik met zoveel Liefde heb geschapen heb, dat wil zeggen de mens, baart Mij geen zorgen meer. Er is ook geen gevaar meer. Want Mijn Goddelijke Wil houdt zijn ziel gevangen in zijn oneindige grenzen. Zo blijft er niets anders over dan van elkaar te genieten en elkaar gelukkig te maken, met een geluk dat aan geen van beide kanten ooit wordt onderbroken.

Daarom zal Ik geen rust kennen totdat Ik zie dat de mens het Geschenk van mijn Fiat ontvangen heeft. Ik ben voortdurend waakzaam omdat Ik weet dat zijn wil Ons kan verraden. Daarom moet Ik mijn toevlucht nemen tot listen en liefdevolle strategieën. Ik moet altijd aan het werk zijn. Er is geen rust voor Mij.

Anderzijds, wanneer de wil van de mens in mijn Macht is en wanneer mijn Wil in de macht van de mens is, kan Ik uitrusten, wat betreft zijn lot. Er is geen gevaar meer.

En als Ik een voortdurende uitwisseling tussen de mens en Mij wil, is dat om de gelegenheid te hebben om te handelen, te kunnen spreken en een aangenaam gesprek te voeren. Ik wil altijd geven van wat van Mij is.

Ik gebruik het voorwendsel dat Ik de uitwisseling van de wil van de mens wil, om hem mijn Wil te kunnen teruggeven. Maar de wil van de mens was al van Mij. En mijn Wil was al die van de mens.

Door mijn Wil echter opnieuw te geven, voeg Ik nieuwe Goddelijke Levens en verrassende Genaden toe.

Daarom wil Ik je altijd in mijn Wil hebben. Dan kunnen Wij er zeker van zijn dat je altijd bij Mij zult zijn en Ik altijd bij jou.

31-21 - 25 december 1932 – De Geboorte van het Kindje Jezus was universeel. Hij is in alles en in iedereen geboren. Hij is gekomen om ons te bedekken met het Kleed van zijn Mensheid, om ons in veiligheid te brengen. Het voorbeeld van de zon.

(1) Mijn overgave in het Fiat duurt verder. Vandaag is het Kerstmis en ik heb de nacht doorgebracht zonder het hemels Kindje te zien. Mijn hart was gebroken omdat ik Hem niet gezien had, Hij die mijn leven en mijn alles vormt.

Oh, leven zonder Hem, is als leven zonder te leven, gekweld, zonder kracht en zonder steun. Het is de verschrikkelijkste dood voor mijn arme ziel. In angst en vrees bad ik tot het Opperwezen om Hem te onthullen die mij zozeer beminde en mijn zware marteling vormde.

Oh, op dat moment vervulde een immens Licht, dat de hemel en de aarde vulde, mijn geest. Wat een wonder!

Ik zag het Goddelijk Kind herboren worden in elk geschapen ding en in elk hart.

Het Kindje Jezus was overal vermenigvuldigd, verdubbeld, op oneindige wijze opnieuw geboren, in elk ding en in iedereen. Daardoor had alles en iedereen het voorrecht om het hemelse Kindje geboren te zien worden.

*Oh, wat was het mooi om Hem zo klein te zien:
klein in de zon, in de sterren, in alle elementen, in alle mensen!*

Alles en iedereen zong zijn lof.

Zij hadden de grote eer, de immense Zegen van zijn Geboorte.

En zij bezaten de zoete zekerheid dat elk van hen, het Kindje Jezus voor zichzelf hadden.

Zo zag ik, vol verwondering en verbazing, dat Jezus zelfs in mij geboren was. Ik verlangde er vurig naar om Hem in mijn armen te sluiten en Hij stond me toe dat te doen.

Hij was er zelfs blij mee. En zeer teder **zei Hij mij:**

(2) *"Mijn dochter, **"bemin Mij, bemin Mij. Ik ben geboren om te beminnen en om bemind te worden."***

Om als God te kunnen handelen, moest mijn Geboorte universeel zijn. Ik zou niet als God gehandeld hebben als Ik niet universeel geboren was, zodat iedereen zou kunnen zeggen:

"het hemelse Kindje is voor mij geboren. Hij is van mij.

En dat is zo waar dat ik Hem al bezit."

Mijn Liefde zou verhinderd geweest zijn, als Ik niet in iedereen herboren had kunnen worden. Mijn Macht zou beperkt zijn, mijn Oneindigheid zou beperkt zijn als mijn Wedergeboorte niet universeel was. Dat hoeft geen verbazing te wekken.

Net zoals mijn Godheid de Hemel en de aarde vulde door zich te incarneren in mijn kleine Mensheid, werd mijn Godheid vermenigvuldigd en verdubbeld, zodat dat Hij in alle dingen en alle mensen herboren werd.

Dit zijn onze Goddelijke en oneindige handelwijzen, zodat iedereen het Goede dat Wij doen, kan ontvangen en vervuld kan worden met onze Werken.

En meer nog, omdat Ik uit de Hemel naar de aarde gekomen ben, wilde Ik menselijk vlees aannemen, om de hemelse Vader volmaakt te verheerlijken en te compenseren voor wat de mens niet gedaan had.

Daarom wilde mijn kleine Mensheid in elk geschapen ding herboren worden: omdat de mens ons niet de glorie, de uitwisseling van liefde voor het scheppen van de hemel, de zon en zoveel andere dingen, gegeven had.

En mijn Mensheid, die in hen opnieuw herboren was, verheerlijkte mijn hemelse Vader volledig voor het hele Scheppingswerk.

De mens, die mijn Goddelijke Wil verworpen had, was in alles machteloos geworden. Ik kwam om zijn Redder te zijn, om hem te herstellen, te verdedigen en te verheerlijken. Ik heb hem met het Kleed van mijn Mensheid bedekt om hem in veiligheid te brengen. En Ik stond voor hem in, door in alles voor hem te antwoorden bij mijn Hemelse Vader.

Mijn Liefde was zo groot, dat mijn Godheid, om mijn Liefde de vrije loop te laten, Mij ertoe bracht om in elk hart en in elk ding geboren te worden.

Dit is zo waar dat de eerste dingen, die kwamen om Mij te herkennen en om mijn lof te zingen, de geschapen dingen waren. Want, omdat zij mijn Geboorte in zich voelden, waren zij in feeststemming en zij verheugden zich.

Weet je in welke harten er feest is wanneer Ik geboren word?

In degenen die mijn Goddelijke Wil bezitten en onmiddellijk herkennen dat Ik in hun hart, geboren ben.
In hen is er een eeuwig feest voor Mij.

De anderen daarentegen doen Mij wenen, doen Mij lijden. Door te zondigen, maken zij het mes klaar om Mij te verwonden en te doden.

(3) Ik bleef vervolgens volledig ondergedompeld in zijn Liefde. Door het ontroerend tafereel van het hemels Kind, dat zo universeel en in iedereen geboren werd, kon ik veel dingen begrijpen.

Het is beter om hen in stilte te overwegen. Ik weet niet hoe ik hen moet uitleggen en daarom zou ik onzin kunnen zeggen.
Om het hemelse Kind te vieren, gaf ik me volledig over aan de Goddelijke Wil.

Hij kwam opnieuw terug. Hij was zo gracieus, van een zeldzame schoonheid, en niemand kan zijn zoals Hij.
Hij sloot zich op in mijn hart, als plaats van zijn geboorte.
Hij was één en al Liefde en Hij herhaalde in mij zijn kindertranen, zijn gekreun en zijn snikken van Liefde.

Hoe ontroerend was het om Hem nu eens te zien wenen, dan weer snikken en dan weer kreunen.
Met de wapens van zijn tranen, met de listen van zijn snikken en de gebeden van zijn gekreun, vond zijn wedergeboorte plaats in iedereen en in alles.

Op deze manier was Hij de ontvoerder en door te ontvoeren met de kracht van een God die Hij bezat, fascineerde Hij de harten en drong in hen binnen om in hen zijn nieuwe Geboorte te vormen.
O Hemel, buig u met mij, bemin en aanbid het hemels Kindje!

Mijn geest was verdwaald in dit grote mysterie.
Tussen zijn tranen en snikken door, afgewisseld met een hemelse glimlach, **voegde mijn lief Kindje eraan toe**:

(4)“Mijn gezegende dochter, aangezien Hij God was, kon het niet anders zijn. Mijn geboorte was niet alleen universeel, maar Ik bevond Mij ook in dezelfde toestand als de zon.

Of ze dat nu willen of niet, alle geschapen dingen, de hele schepping en alle mensen moeten haar licht en haar warmte ontvangen.

Van bovenaf, neerdalend met mijn Rijk van Licht en met mijn Suprematie die Ik over iedereen en alles bezit, lijkt de zon in haar stilzwijgen **te zeggen**, maar sterker dan wanneer ze zou spreken:

"Ofwel ontvang je Mij met liefde, ofwel overspoel Ik je met mijn recht om je licht te geven. En als je Mij niet wilt ontvangen, zal Ik je van alle

kanten omringen, zodat je niet aan mijn Licht kunt ontsnappen. En ik zal de grote glorie hebben dat Ik iedereen mijn licht gegeven heb".

De zon is het symbool van mijn Geboorte.

Ook zij wordt elke dag opnieuw geboren voor alles en voor iedereen. Ik word niet enkel herboren op universele wijze.

Wanneer Ik herboren word, overspoel ik alles.

Wanneer Ik in het hart herboren word, overspoel Ik de geest met mijn Gedachten, de ogen met mijn Tranen, de stem met mijn Gekreun. Op deze manier dring Ik universeel binnen in alle mensen. Ik neem hen van alle kanten in beslag totdat ze niet meer kunnen vluchten.

Als ze mij met liefde ontvangen, wordt niet alleen mijn Leven in hen geboren, maar het groeit ook op verrassende wijze.

Als ze Mij niet met liefde ontvangen, word Ik in hen herboren met de rechten van een God die Ik bezit, maar Ik groei niet.

Ik blijf klein en Ik wacht af, in de hoop dat mijn gekreun en mijn tranen hen er misschien zullen toe brengen van Mij te beminnen. En als Ik daar niet in slaag, verandert mijn Leven voor hen in gerechtigheid.

Oh, hoezeer wordt mijn klein Hartje gekweld door te zien hoe mijn Geboorte, die vol Liefde is, verandert in gerechtigheid voor de arme mensen.

Daarom, aangezien Ik in jou geboren ben, sta mij toe om te groeien, zodat mijn gekreun en mijn tranen in vreugde veranderen."

31-22 - 6 januari 1933 – De Goddelijke Wil met al zijn Daden verbergt zich in de mens, die in Hem handelt. Hij voelt dankbaarheid jegens degene die Hem in staat stelt zijn Leven voort te brengen. De rechten van beiden. Het klein bootje.

(1) Ik deed mijn rondgang in de Schepping om de Handelingen van de Goddelijke Wil te volgen. Het leek mij dat elk geschapen ding de weg vrijmaakte om mijn handeling te ontvangen, haar te koesteren en haar de uitwisseling van de Goddelijke Wil te geven, die het bezat als handelende en bewaarder.

Ik was hiermee bezig. Het hemels Kindje bracht mij een kort bezoekje. **Hij zei mij:**

(2) “Mijn dochter, elke mens die de Goddelijke Wil doet, stort zich door zijn daden in Hem uit. Er is geen deeltje van zijn wezen dat niet zijn plaats inneemt in de Allerhoogste Wil.

Alles wat God geschapen heeft, alles wat Hij gedaan heeft en zal doen, alles is ingesloten in mijn Wil.

Zo wordt alles uitgestort in de handeling van de mens, als in één enkele handeling. Deze handeling wordt dus gevuld, verfraaid en omringd door alles wat mijn Wil gedaan heeft en zal doen.

Zo kan je dan alle Goddelijke Handelingen ingeprent en versmolten zien in de handeling van de ziel die zij omringen.

Wanneer mijn Wil handelt in onze Godheid en ook in de menselijke handeling, kan en wil Hij zich niet losmaken van deze menselijke handeling. Hij verenigt daarentegen beide en vormt de nieuwe Handeling die Hij wil volbrengen.

Wij kunnen zeggen dat ons hele goddelijke Wezen met al zijn Handelingen zich uitstort over de mens. Wij verbergen Ons en sluiten Ons op in de mens, terwijl Wij blijven Wie Wij zijn, in onze Oneindigheid en onze eindeloze Macht.

Maar ons Geluk wordt verdubbeld door de mens, omdat hij Ons de kans gegeven heeft om ons Leven en onze Handelingen te biloceren. En Wij ontvangen de Glorie, de Eer, de Liefde van ons Leven en onze Daden zelf van degene die zich door onze Wil laat bezitten.

Dat is wat er gebeurt met de zon die zich, vanaf de hoogte van haar sfeer, aan de aarde geeft. Het lijkt alsof ze alleen haar licht geeft, maar dat is niet waar. Met haar licht geeft ze alles wat ze bezit.

Met haar licht geeft zij alles wat zij bezit, en dat is zo waar dat je de aarde ziet bloeien met zoveel verschillende kleuren, variëteiten van zoetheid, van smaken en aroma's.

Wie heeft zoveel schoonheid, zoveel substanties, zoveel kleuren gegeven? Is het alleen het licht? Ah nee!

Het is omdat het licht de substanties gegeven heeft, de eigenschappen die het bevat. Je zou kunnen zeggen dat de aarde rijk is, verfraaid door de eigenschappen die de zon bezit.

Maar terwijl de zon geeft, verliest ze niets van wat ze bezit.
Oh, als de zon verstand had, hoe veel gelukkiger, hoe veel meer verheerlijkt zou ze zich voelen vanwege de grote weldaden die zij aan de aarde geeft.

Voor Ons is het reproduceren van Ons leven, Onze daden, in Ons geliefde schepsel, geluk. En Wij zijn haar dankbaar, omdat ze Ons de kans heeft gegeven om onze communicatieve Kracht te gebruiken, om Onszelf in haar te reproduceren.

(3) Toen ik dat hoorde, zei ik tegen mezelf: En als er hartstochten en zonden zijn, hoe kan de mens dan deze grote Zegen ontvangen?

Jezus voegde eraan toe:

(4) Gezegende dochter, wanneer de ziel zich overgeeft aan mijn Wil, heeft deze de Kracht om het leven van het kwaad te vernietigen. Er is geen zonde of hartstocht die deze dodelijke slag niet voelt. Ze sterven een natuurlijke dood.
Wanneer mijn Wil in de ziel heerst, voelen zij hun leven wegvloeien.

Voor het kwaad is *Mijn Wil als vorst* voor de planten: Hij verdroogt ze, doet ze verwelken en sterven.

Mijn Wil is voor het kwaad *als licht voor de duisternis*: zodra het licht verschijnt, verdwijnt de duisternis en sterft ze.

Meer nog, je weet niet eens waar ze gebleven is.

Mijn Wil is voor het kwaad *als warmte* in de aanwezigheid van kou, die de kou onder haar invloed doet verdwijnen.

Als vorst, licht en hitte de kracht hebben om planten, duisternis en kou te doden, dan heeft mijn Goddelijke Wil nog meer de Kracht om het kwaad volledig te doden.

Bovendien, als de ziel zich niet altijd door mijn Wil laat beheersen, dan kan Hij, omdat Hij niet altijd in haar heerst, niet alle Zegeningen doorgeven die Hij wil geven. En Hij kan het ganse wezen van de mens niet veranderen in Goddelijk Leven.

En waar het Goddelijk Leven ontbreekt, daar ontstaat het kwaad.

Er kan hetzelfde gebeuren als wat de planten overkomt wanneer het seizoen van de vorst voorbij is. Dan beginnen de planten, hoewel met moeite, opnieuw groen te worden.

Als het licht zich terugtrekt, keert de duisternis terug.

Als de warmte zich terugtrekt, komt de kou terug tot leven.

Daarom is het zo noodzakelijk om altijd, altijd, Mijn Wil te doen en altijd in mijn Wil te leven – als je alle kwaad wil uitbannen en ook de wortels van je hartstochten wil uitroeien.

Meer nog, mijn Goddelijke Wil wil altijd geven aan de mens.

Maar om te kunnen geven, kijkt Hij om te zien in hoeverre de mens handelt in mijn Wil. Want voor elke daad die in mijn Wil verricht wordt, verwerft de ziel een Goddelijk Recht.

Zo zijn de handelingen die de mens verricht, evenveel verworven rechten in de Zee van mijn Fiat. Mijn Wil verwerft hetzelfde aantal rechten op de ziel. Deze rechten aan beide kanten- God en de arme ziel- maken van God en de mens mede-eigenaars.

Mijn Wil die zich op twee plaatsen bevindt, is in de ziel opgesloten, afhankelijk van wat de ziel kan bevatten. Hij neemt de mens op in de immense Zee van de Wil die in God heerst.

Mijn Wil wil altijd geven en Hij wil de capaciteit van de mens steeds vergroten. Hij neemt uit de Zee van mijn Wil en vergroot de kleine zee van mijn Wil in de diepten van de ziel.

Je kan zeggen dat Hij van de ziel een klein bootje maakt om te kunnen varen en rondvaren in de immense Zee van zijn Wil.

En naarmate de ziel zich beschikbaar stelt en handelt, geeft mijn Wil op zijn beurt nieuwe doses van Goddelijke Wil.

Daarom wil Ik je altijd in mijn Wil hebben, zodat je Mij het recht geeft om je altijd te kunnen geven, en zodat jij altijd kan ontvangen.

31-23 - 14 januari 1933 –De pagina van het Leven. De Schepping, hemelse Pagina. Het ‘ik bemin U’ is de interpunctie van deze pagina's. De Schepper en de Goddelijke Schrijver.

(1) Ik ging zoals gewoonlijk doorheen de hele Schepping om de Goddelijke Wil die daarin heerst te ontmoeten en zijn Liefde voor mij te beantwoorden met mijn liefde. Hij heeft immers zoveel dingen uit liefde voor mij geschapen.

Het leek mij alsof elk geschapen ding in afwachting was van het zegel van mijn *'ik bemin U'*.

Dit was een recht, een klein eerbetoon dat zij eisten dat de aarde zouden geven aan die Wil, die zoveel aan hen gegeven had, Hij die hun Schepper en die hen in stand hield.

Maar terwijl ik dit deed, leek mijn lieve Jezus met zijn eigen Handen mijn '*Ik bemin U*' te nemen en het als een zegel te plaatsen op die geschapen dingen waarop ik het gericht had.

Hij legde hen opzij en wachtte, zodat het werk van mijn '*Ik bemin U*' op alle andere geschapen dingen zou volgen.

En ik verwonderde me over de belangstelling van Jezus, die geduldig wachtte. *Ik dacht bij mezelf*: "Maar hoe kan mijn klein '*ik bemin U*' zo belangrijk zijn dat het Jezus bezighoudt en Hem interesseert?"

Hij stopte even om met mij te praten en *Hij zei mij*:

(2) "Mijn geliefde dochter, weet je wat jouw '*ik bemin U*' is?"

Het is als een interpunctie in een tekst.

Een tekst zonder leestekens ziet er rommelig uit, zonder duidelijke ideeën en zonder goed geformuleerde uitdrukkingen.

Zo kan degene die dit leest, de ware betekenis niet vinden en er zijn eigen ideeën bij bedenken, mooi of lelijk, zoals hij of zij wil.

Dus bij gebrek aan interpunctie kan je het een geschrift zonder echte waarde noemen. Het getuigt duidelijk van de onwetendheid en de geringe waarde van degene die het geschreven heeft.

Maar wat is een punt, een komma, een vraagteken en al de rest van de interpunctie nu eigenlijk?

Het is niets vergeleken met het schrijven van één enkele letter.

Zo is jouw "*ik bemin U*" een interpunctie op de pagina van je leven, je woorden, je werken, je stappen en zelfs je hart.

De interpunctie van jouw '*ik bemin U*' brengt orde in al jouw handelingen. Het geeft precieze ideeën weer, zorgt voor de mooiste uitdrukkingen en laat je Hem kennen, uit liefde voor Wie de pagina en het handschrift van je leven gevormd zijn.

Maar dat is nog niets. Dit punt, deze kleine komma van je '*ik bemin U*', stijgt hoog op en zet leestekens op onze Goddelijke Pagina, ons hemels Handschrift van de hele Schepping.

Wat is de hele Schepping anders dan onze Goddelijke Bladzijde, die buiten Ons is neergeschreven.

En ons hemelse Handschrift is op de hele Pagina van de Schepping gedrukt, onderbroken met zo'n orde en harmonie, met de meest exacte ideeën, met de mooiste en meest ontroerende uitdrukkingen, en geschreven met zoveel artistieke waarde dat geen enkele kunstenaar hen kan nabootsen!

Welnu, jouw '*ik bemin U*' voegt zich bij de Goddelijke Interpunctie. En door deze interpunctie leer je de waarde van ons Handschrift kennen. Je leert onze Pagina lezen. Je begrijpt precies hoeveel Wij uit Liefde voor jou gedaan hebben. En je ontvangt de mooiste en meest ontroerende uitingen van je Schepper.

Je brengt Ons het kleine eerbetoon. Je geeft Ons een kleine bijdrage die Wij terecht verwachten, uit liefde van de mens.

Meer nog, jouw '*ik bemin U*' bezit van nature de eigenschap om in licht te veranderen. Daarom neem Ik met alle Liefde, deze punten en komma's van jouw '*Ik bemin U*'. En Ik plaats je klein Lichtje op onze Goddelijke Interpunctie.

En als Ik naar de hele Schepping kijk, voel Ik een intense Liefde, wanneer ik in de Hemelse Interpunctie, deze van de kleine dochter van onze Wil zie.

Maar zeg me, mijn dochter, waarom zeg je "*ik bemin U*" tegen Mij en waarom wil je alle geschapen dingen met je "*ik bemin U*" bekleden?

En ik: Omdat *ik U bemin* en door U bemind wil worden.

En Jezus: Daarom zeg je "*Ik bemin U*", omdat je Mij bemint.

Zijn mijn grootste geluk, mijn verzuchtingen, mijn verwachtingen en mijn wensen niet om door de mensen bemind te worden?

Weet je niet dat bij elk '*ik bemin U*', Ik in het oor van je hart fluister: '*Ik bemin je*', en Ik de hemelse interpunctie op de pagina en de letters van je leven plaats? Ben je niet gelukkig?

En ik: Mijn Liefde, nee, dat is niet genoeg. Ik ben niet gelukkig met enkel uw Interpunctie. Mijn interpunctie is misschien genoeg voor U. Want omdat ik klein en nutteloos ben, kan ik niets anders doen.

Maar U weet hoe U alles moet doen. Om mij gelukkig te maken, wil ik dat **U** mijn pagina en de letters van mijn leven vormgeeft.

Jezus: “Ja, ja, Ik wil je gelukkig maken. Ik kan je vertellen dat Ik dit aan het doen ben.

Weet dan, dat om een pagina te schrijven, je papier, inkt, een pen en al het nodige materiaal nodig hebt om een pagina te schrijven. Als er ook maar één ding ontbreekt, kan het schrijven niet tot stand komen.

Het Papier is **mijn Goddelijke Wil**, die als fundament van alle dingen de pagina van het leven moet vormen.

Je moet weten dat, meer dan papier, *mijn Wil* zich uitgebreid heeft als fundament van de hele Schepping. Hij wil de Goddelijke Letters van een onophoudelijke Liefde ontvangen. Hierin storten Wij dan onze goddelijke Eigenschappen en Werken uit, die meer zijn dan onuitwisbare letters.

Op dezelfde manier moet de ziel mijn Goddelijke Wil bezitten als fundament van alle dingen. Maar dat is niet voldoende.

Er is ook een onophoudelijke Liefde nodig om de **inkt** te vormen waarmee op dit papier van Licht geschreven kan worden. Maar papier en inkt zijn niet voldoende om letters te vormen.

Er is ook **de pen van heilige werken** nodig.

De verscheidenheid aan offers en de omstandigheden van het leven, zijn nodig, om de pen te vormen en in staat te zijn om mooie en geordende letters te schrijven, evenals ontroerende uitdrukkingen die soms tranen oproepen en het hart met vreugde vervullen.

Op die manier zal iedereen die dit kan lezen zich getransformeerd voelen en zij zullen het leven ontvangen van het goede dat deze pagina bevat.

Wanneer Ik papier, inkt en pen vind, ga Ik met een enorme vreugde, ga aan de slag om de pagina van de mens te vormen en te schrijven, net zoals Ik, Goddelijke Auteur en Schrijver, de pagina van de Schepping gevormd en geschreven heb. En misschien is deze pagina van de mens nog mooier dan deze van de Schepping.

Houd daarom altijd papier, inkt en pen bij de hand

Ik beloof je dat Ik de pagina van je leven zal schrijven waar alles te

zien zal zijn wat alleen Ik gevormd en geschreven heb.
Zo zal je gelukkig blijven, en Ik ook.

31-24 - 18 januari 1933 - De eenzaamheid waarin Jezus geplaatst wordt door degenen die Hem sacramenteel ontvangen. Zijn Tranen en zijn Lijden. De stomme gedaanten en de levende gedaanten. De voortzetting van het Leven van Jezus in de mens.

(1) Nadat ik de Heilige Communie had ontvangen, bracht ik zoals gewoonlijk mijn dankbetuigingen.

Mijn Allerhoogste Goede Jezus toonde Zich aan mij, stil en bedroefd, alsof Hij behoefte had aan gezelschap. Ik hield Hem dicht bij mij en probeerde Hem te troosten door Hem aan te bieden voor altijd met Hem verenigd te blijven, zodat ik Hem nooit alleen zou laten.

Jezus leek zeer tevreden met dit aanbod. En om zijn Verdriet te uiten, **zei Hij mij:**

(2) “Mijn dochter, wees Mij trouw. Laat Mij nooit alleen.

Want het lijden van eenzaamheid is altijd het meest beklemmend, omdat gezelschap de steun en toeverlaat is van degene die lijdt. Zonder gezelschap is het lijden zwaar vanwege de afwezigheid van iemand die je pijn zou kunnen verlichten of je zelfs een bitter geneesmiddel zou kunnen aanbieden.

Mijn dochter, hoeveel zielen ontvangen Mij sacramenteel in hun hart en laten Mij alleen! Ik ben in hen als in een woestijn, alsof Ik niet van hen ben. Ze behandelen Mij als een vreemdeling.

Maar weet je waarom zij niet deelnemen aan mijn Leven, mijn Deugden, mijn Heiligheid, mijn Vreugde en mijn Lijden?

Omdat iemand gezelschap houden betekent: deelnemen aan alles wat de persoon, die dichtbij is, doet en lijdt.

Daarom is Mij ontvangen en niet deelnemen aan mijn Leven, voor Mij de bitterste eenzaamheid. Als Ik alleen blijf, kan Ik hen niet zeggen hoezeer Ik hen bemin. Mijn Liefde blijft dan geïsoleerd, evenals mijn Heiligheid, mijn Deugden en mijn Leven. Er blijft alleen maar eenzaamheid binnen en buiten Mij.

O, hoe vaak daal Ik neer in de harten en ween Ik omdat Ik daar alleen ben. Ik zie dat men zich niet om Mij bekommert, dat Ik niet gewaardeerd, noch bemind word.

Zo ben Ik door hun onverschilligheid gedwongen om te zwijgen en bedroefd te zijn. Zij nemen niet deel aan mijn sacramenteel Leven en hierdoor voel Ik Mij buitengesloten uit hun hart.

Ik zie dat Ik niets kan doen. Daarom wacht Ik met Goddelijk en onwankelbaar Geduld, op de vertering van de Goddelijke Gedaanten, waarin mijn eeuwig Fiat Mij gevangen hield.

Ik kon nauwelijks een spoor van mijn afdaling achterlaten, slechts enkele Tranen, omdat deze zielen niet deelnamen aan mijn Leven. En zij misten de ruimte, waar Ik de Zegeningen, die Ik met hen wilde delen, kon achterlaten.

Daarom zie je veel zielen die Mij sacramenteel ontvangen, maar zij zijn niet zoals Ik. Zij bezitten geen deugden, noch liefde, noch opoffering. Arme kleintjes! Zij voeden zich met Mij, maar omdat zij Mij geen gezelschap houden, blijven zij honger hebben.

Ach, hoeveel ellende en wreed martelaarschap moet mijn sacramenteel Leven doorstaan!

Vaak voel Ik dat mijn Liefde verstikt wordt. Ik zou Mijzelf willen bevrijden. Ik verlang er zozeer naar om in de harten af te dalen. Maar helaas! Ik word gedwongen om nog meer verstikt te vertrekken dan Ik al was.

Hoe kan Ik mijn Liefde uitstorten als niemand aandacht schenkt aan de vlammen die Mij verteren?

Andere keren overspoelen golven van Pijn mij. Ik verlang naar een hart dat Mij van mijn Lijden zal verlossen, maar tevergeefs!

Deze zielen willen dat Ik deelneem aan hun lijden, en dat doe Ik.

Ik verberg mijn Lijden in mijn Tranen om hen te troosten, en Ik blijf daar zonder de verlichting waarop Ik hoop.

Maar wie kan je al het Lijden van mijn sacramenteel Leven vertellen?

Zij die Mij ontvangen en Mij in bittere eenzaamheid achterlaten, zijn talrijker dan zij die Mij gezelschap houden in hun hart.

En wanneer Ik een hart vind dat Mij gezelschap houdt, deel Ik mijn

Leven mee. En Ik laat er van mijn Deugden, de vrucht van mijn Opofferingen en een aandeel in mijn Leven in achter.

Ik maak van deze ziel mijn Woning, mijn Toevluchtsoord en de Geheime Plaats van mijn Lijden.

Ik voel de uitwisseling van het Offer van mijn eucharistische Leven.

Ik vind immers de ziel die mijn eenzaamheid doorbreekt, mijn Tranen droogt, Mij de vrijheid geeft om mijn Liefde en mijn Pijn te uiten.

Dat zijn degenen die Mij dienen als levende gedaanten, niet als sacramentele gedaanten, die mij niets geven en die mij alleen maar verbergen, terwijl Ik de rest zelf doe. Zij zeggen zelfs geen woord om mijn eenzaamheid te doorbreken. Het zijn stilzwijgende gedaanten.

Daarentegen, in de zielen die Mij dienen als levende Gedaanten, leven wij samen ons Leven.

Wij hebben slechts één kloppend Hart. En als Ik voel dat de ziel daartoe bereid is, deel Ik haar mijn Lijden mee en zet Ik mijn Passie verder in deze ziel.

Ik kan zeggen dat, om mijn Leven op aarde verder te zetten, Ik van sacramentele gedaanten overga naar levende gedaanten,. En Ik ben niet langer alleen, maar samen met deze ziel.

Je moet weten dat Ik niet meer kan lijden. En uit Liefde vraag Ik deze zielen, die levende Gedaanten zijn, om Mij te geven wat Ik niet heb.

Daarom, mijn dochter, wanneer Ik een hart vind dat Mij bemint en Mij gezelschap houdt, door Mij de vrijheid te geven om te doen wat Ik wil, ga Ik tot het uiterste. Ik let nergens op. Ik geef zoveel, dat de arme ziel zich door mijn Liefde en mijn Genade overspoeld voelt.

Wanneer Ik dan in deze harten neerdaal, blijft mijn sacramenteel Leven niet langer zonder vruchten.. Neen! Want Ik vermenigvuldig Mij in hen. Ik biloeer Mij en Ik zet mijn Leven in hen verder.

En deze zielen zijn mijn veroveraars, die hun leven aan deze arme Behoeftige toewijden. Zij zeggen Mij:

"Mijn Geliefde, U hebt reeds geleden. Nu is het mijn beurt. Laat mij daarom U vervangen en in uw plaats lijden."

Oh, hoe gelukkig ben Ik dan! Mijn sacramenteel Leven behoudt zijn ereplaats omdat het andere levens in de mensen voortbrengt.

Daarom wil Ik je altijd bij Mij hebben, zodat dat Wij samen kunnen leven en jij mijn Leven ter harte neemt en ik het jouwe.

31-25 - 22 januari 1933 – Waarom Jezus geen rekening wil houden met de mens. De menselijke wil, het werkterrein van Jezus. De bruidsschat en uitzet die God aan de mens geeft.

(1) Ik dacht aan de goddelijke Wil en een hele reeks van gedachten kwamen in me op. *Ik zei tegen mezelf:* "Ik vraag me af waarom Jezus zo geïnteresseerd is in mijn wil, om mij in ruil daarvoor de Zijne te geven? Ik ben degene die er voordeel bij heeft. Want door een Goddelijke Wil in mijn macht te hebben, bezit en omsluit ik alles in mij, zelfs God zelf.

Wat het meest verbaasd, is echter dat Hij in ruil voor dit alles, mijn wil wil. Wat heeft Hij aan deze zwakke en onbeduidende wil, die alleen maar meer kwaad dan goed kan voortbrengen?

Het is duidelijk dat Jezus de werkelijke waarde van wat Hij geeft niet begrijpt, in vergelijking met wat Hij ervoor terugkrijgt. Als Hij maar krijgt wat Hij wil, houdt Hij er geen rekening mee dat het weinig of niets is in vergelijking met de waarde van wat Hij gegeven heeft. Maar daaruit blijkt juist dat deze Liefde een ware Liefde is.

Mijn geest was verdiept in deze onzin toen ik Jezus zag, die aandachtig naar mijn dwaasheden luisterde. Hij leek gelukkig.

Hij zei mij:

(2)"Mijn gezegende dochter, Ik zou de mens nooit iets te geven hebben als Ik zou moeten overwegen of hij Mij iets kan geven. Om te beginnen is alles wat een mens aan Mij kan geven, immers al door Mij aan hem gegeven. Dus door Mij iets te geven, kan hij Mij niets anders geven dan wat van Mij is.

Daarom laat mijn Liefde Mij altijd handelen zonder rekening te houden met hen. Rekening houden met de mensen zou mijn Liefde beperken en Ik zou de vrijheid verliezen om vrijelijk te geven wat Ik aan de mensen wil geven. Dat zou moeilijk zijn.

Om je mijn Goddelijke Wil te geven, is het echter noodzakelijk dat je Mij de jouwe geeft. In één hart kunnen immers geen twee willen

heersen. Zij zouden met elkaar in strijd zijn en jouw wil zou een hindernis zijn voor de Mijne. En mijn Wil zou dan niet vrij zou zijn om te handelen zoals Hij wil.

En om mijn Wil vrij te laten zijn, sta Ik er altijd op dat jij Mij de jouwe geeft. Maar dat is nog niet alles!

Je moet weten dat jouw wil zwak en onbeduidend is.

Maar wanneer hij in mijn scheppende en transformerende Handen komt, verandert hij van natuur. Ik maak hem krachtig, Ik geef hem Leven. Ik stop er de verdienste in die het Goede voortbrengt.

En Ik gebruik hem om hem niet werkloos te laten.

Ik word de hemelse tuinman die in het veld van je wil werkt. Ik maak er een prachtig bloemenveld van en de tuin van mijn Verrukkingen.

Wat in jouw handen onbeduidend en misschien zelfs schadelijk is, verandert in mijn Handen van natuur. Hij is nuttig voor Mij. Hij geeft Mij de vreugde om er een klein stukje grond van te maken waarover Ik kan beschikken om het vruchten te laten opbrengen.

Ik wil dus wat klein en onbeduidend is, zelfs als voorwendsel, om te kunnen geven wat Groot is en om **te kunnen zeggen**: *"Deze ziel heeft Mij gegeven en in ruil daarvoor, heb Ik haar gegeven."*

Het is waar dat zij Mij weinig gegeven heeft, maar het is alles wat zij had. Voor Mij het weinige dat zij heeft, opgeven, is voor Mij het grootste geschenk. Dan vertrouw Ik alles toe aan de uitbundigheid van mijn Liefde, door de mens alles te schenken wat hem ontbreekt.

(3) Daarna bleef ik nadenken over de Goddelijke Wil.

Ik spande mij in om zijn Daden te volgen. Mijn geliefde **Jezus zei mij**:

(4) "Mijn gezegende dochter, door je in te spannen om de Daden van mijn Goddelijke Wil te volgen, begeef je je op weg in Hem. Mijn Fiat komt je tegemoet om je te ontvangen, je zijn Daden te geven en deze één te maken met de jouwe.

En Ik ontvang de zoete verrassing van je aandacht en de betovering van je liefde. Ik verlies je nooit uit het oog.

Ik ben dan getuige van de meest ontroerende scène van jouw 'niets' in het 'Alles', van jouw klein wezen in het Grote, van het eindige in het Oneindige, de uitwisseling tussen God en de mens. En in deze uitwisseling wordt de ene door de andere verteerd uit pure Liefde.

(4) Je moet weten dat als Wij de mens aan het daglicht brengen, Wij hem een bruidsschat geven en een uitzet van onze Goddelijke Deeltjes. De bruidsschat is onze Wil. Hij heeft geen grenzen. Wij geven de mens de vrijheid om zijn bruidsschat te vergroten. De daden die je in onze Wil verricht, zijn evenzoveel nieuwe eigendommen die je verwerft, bovenop deze die je Schepper je gegeven heeft.

In onze uitbundige Liefde **zeggen Wij tegen de mens:**

"Hoe meer daden je verricht in onze Wil, hoe groter het Goddelijk Veld zal zijn, dat Wij je geven om je daden in te leggen.

Op die manier zal je in ons hemels Veld werken en zullen Wij je een veld geven, zo groot als je wil. Zorg er echter voor dat het niet leeg is en niet onvruchtbaar. En wees aandachtig bij je werk.

Want Wij zullen blij zijn om te zien dat je je domein uitbreidt."

Wij zijn als een vader die zijn kind een bruidsschat schenkt.

Dit kind werkt en offert zich zo goed op, dat het zijn bruidsschat vergroot en zijn bezittingen steeds verder uitbreidt.

En de vader is verheugd om deze bezittingen en het fortuin van zijn kind te zien, alsof het zijn eigen bezittingen en fortuin zijn.

Wij doen hetzelfde. En zelfs meer. Wanneer Wij zien dat ons kind aandachtig is, bereid om elk offer te brengen, laten Wij het niet alleen en werken Wij samen. Wij lenen alles wat het nodig heeft: Wil, Heiligheid, onze Daden, alles, om Ons te verheugen bij het zien van ons kind dat zoveel Goeds bezit.

31-26 - 29 januari 1933 – De Kracht van Waarheden. Stappen van beide kanten, van God en van de mens. Een ongebruikelijk aspect van het Opperwezen.

(1) Ik dacht aan de vele Waarheden die mijn geliefde Jezus mij over de Goddelijke Wil bekend gemaakt heeft. Oh, hoeveel verrassingen, vreugde en ontroering overspoelen mijn geest met betrekking tot deze Waarheden.

Het leek alsof ze allemaal geordend uit de Hemel neerdaalden om de aarde te vullen. Hun werk leek om zelf de weg te vormen om Ons in

deze Waarheden te laten terugkeren. En ze omringden de mensen om hen niet te laten ontsnappen

Mijn hemelse Jezus bezocht mijn arme ziel. **Hij zei mij:**

(2)” Mijn kleine dochter van mijn Wil, je moet weten, dat elke Waarheid die Ik over mijn Goddelijke Wil geopenbaard heb, slechts een andere manier was om dichterbij de mens te komen.

Wanneer ons Allerhoogste Wezen sprak, deed Hij een stap dichterbij naar de mensen toe. Hij stelde een extra Goddelijk Deeltje aan hen ter beschikking. En Hij smeedde nieuwe banden van Eenheid en Liefde.

Ons Woord is altijd een Geboorte, die uit Ons voortkomt.

Het is ons Woord dat uit de Hemel neerdaalt, op zoek naar ons kind, waarnaar Wij verlangen.

Onze Heilige Drie-Eenheid, aangetrokken door de Kracht van het Woord, dat onlosmakelijk met Ons verbonden is, baant zich een weg. En stap voor stap komen Wij dichterbij degene, tot wie ons Woord gericht is. .

Je moet weten dat wanneer Wij besluiten om een Waarheid door ons Woord te manifesteren, een deel van Ons uit Ons naar buiten komt, Dan neemt ons hoogste Wezen een ongewone Houding aan.

Een nieuwe Vreugde vervult Ons. Er komt een communicatieve Kracht van nieuwe Zaligheden uit Ons voort.

De hele Hemel, die onze ongewone Houding ziet, beseft al dat Wij op het punt staan een nieuw Woord van Waarheid te spreken.

Want de eersten die deze Woorden vieten zijn de Drie Goddelijke Personen, en daarna de hele Hemel samen met Ons.

Deze Waarheden zijn de Gaven van de grote Koning, die weet hoe Hij alles in beweging kan brengen en kan investeren.

Het is ons Woord, dat een scheppende, leven-gevende en transformerende Kracht heeft.

Soms grijpt Hij, verplettert Hij en slaat Hij alles aan stukken.

En op de ruïnes laat Hij het Leven van ons Woord opstaan en vormt Hij de mooiste dingen, een nieuwe Schepping.

Deze prachtige Werken verbazen de Hemel en de aarde.

Wat kan ons Fiat doen? Het kan alles doen!

En wat zal de keten van zo'n groot aantal van onze Fiats niet doen!
Ons Fiat, omgevormd tot Woord van Waarheid, bezit een onoverwinnelijke Macht, een onuitsprekelijke Kracht, een onveranderlijke standvastigheid in het Goede; die Hij wil vormen in de Kracht van mijn Fiat, dat spreekt.

Je kunt de grote gave, het grote Goed, dat één enkel Woord van Goddelijke Waarheid bevat, niet begrijpen! Maar mettertijd zal je het begrijpen, wanneer je de Daden, de Werken ziet die mijn Waarheden hebben voortgebracht.

Mijn Waarheden hebben niet enkel de kracht om ons Goddelijk Wezen aan te trekken en te dragen, naar de mensen toe te gaan en vaak zelfs achter hen aan te rennen.
Zij schenken ook Genade, die de mensen in staat stelt om vooruit te gaan en naar Hem te rennen, die naar hen toekomt om hen het grote Goed te geven dat mijn Fiat uitgesproken heeft.

Wanneer onze Waarheden uit ons Goddelijk Wezen naar buiten komen, zijn zij zeer krachtig. Want als zij naar buiten komen, willen zij het Leven en het Goede dat zij bezitten, geven.

En intussen willen zij de mensen ertoe brengen om dichterbij de Bron te komen waaruit ze voortkomen, om hen te transformeren in het Goede van deze Waarheid.
Het is dan alsof er een nieuwe Waarheid uit Ons voortkomt.

Er kunnen hooguit jaren en eeuwen voorbijgaan, en dat is niets. Want onze Waarheden zijn gewapend, niet alleen met Kracht, maar ook met een onoverwinnelijk en goddelijk Geduld.
Zij worden niet moe van het wachten. Ze zijn onvermoeibaar en onverzettelijk. Ze moeten eerst het Goede geven, het Leven dat zij bezitten, en vervolgens, triomfantelijk en zegevierend, de vruchten van hun veroveringen naar de Hemel brengen.

Daarom, mijn dochter, luister aandachtig naar mijn Waarheden. Je moet eerst denken aan de Plaats waar zij vandaan komen, aan Degene die jou hen stuurt, aan het goede dat ze je willen doen, aan het Leven dat ze bezitten en aan de stappen die God en de mens moet zetten om elkaar te benaderen..

En twijfel niet, omdat je de effecten in de wereld niet ziet, aan het Goede en het Leven dat mijn Waarheden bezitten.
De tijd zal alles regelen en alles onthullen. Wat jou betreft, doe voorlopig jouw deel en Jezus zal voor de rest zorgen.

(3) Bovendien moet je weten dat Wij eerst de plaats in de ziel moeten vormen, waar onze Waarheden kunnen neerdalen. En daarna besluiten Wij om hen uit onze Vaderlijke Schoot te laten komen.

De Waarheden die Ons Allerhoogste Wezen uit zich laat komen, moeten omgezet worden in Werken voor de mensen. Wij laten hen niet in de lucht hangen, noch ongebruikt. Nee, onze Wijsheid doet nooit nutteloze dingen. Als Wij hen uit onze vaderlijke Schoot laten komen, moeten zij het Goede dat zij in zich dragen, ook brengen.

Er moet dus een plaats zijn waar onze Goedheid hen kan sturen, zodat ze onmiddellijk hun intense activiteit van deelname en transformatie kunnen beginnen. Daarom is het steunpunt, de plaats waarheen onze Goedheid hen leidt, belangrijk. Ook al is dat in het begin slechts in één ziel.

Vervolgens zullen zij zich zeer goed verspreiden, zodanig dat Zij j legers van zielen zullen vormen, die de Weldaden van onze Waarheden bezitten. Zij zullen onze Waarheden in hun schoot naar ons hemels Vaderland dragen.

Het zijn de veroveraars die de Hemel bevolken.
Ze zijn als boodschappers die over de aarde reizen, die het Zaad zaaien, die het bewerken, die de Oogst binnenhalen en die het, om het veilig te stellen, meenemen naar de hemelse Regionen.

Ze zijn onvermoeibaar en stoppen nooit totdat ze hun doel bereikt hebben. Wees daarom waakzaam en verzuim niets van wat uw Jezus je geleerd heeft.

31-27 - 12 februari 1933 – God bezit van nature de Scheppende Kracht. Noodzaak om te beminnen. God, vrijwillige Gevangene van de mens. De Goddelijke Visser. De dagelijkse vangst.

(1) Ik zette mijn handelingen in de Goddelijke Wil verder en ik voelde een machtige Kracht die mij overspoelde, die mij verenigde met de

Goddelijke Werken en mij ermee identificeerde. Ik zou kunnen zeggen dat mijn wezen zo verkleind was, dat ik me verloren voelde in de immense Zee, die binnen en buiten mij overstroomde. Zijn eeuwige golven tilden me op en overspoelden me en ik voelde meer het Goddelijk Leven dan het mijne.

Mijn altijd vriendelijke Jezus, Hij die je omverwerpt en weer overeind helpt, die je de dood geeft en je tegelijkertijd doet herleven tot een nieuw Leven, bezocht zijn kleine dochter. **Hij zei mij:**

(2) “Mijn gezegende dochter, onze Liefde is uitbundig. En hoe meer Wij geven, hoe meer Wij aan de mensen willen geven. Onze Liefde stroomt bij het geven overal naar buiten. Zij wil de mensen overspoelen met Liefde, Heiligheid, Schoonheid, Licht en Goedheid. Hoe meer Wij geven, hoe meer onze Passie om hen te beminnen en bemind te worden toeneemt.

Je moet weten dat ons Opperwezen van nature beschikt over de Scheppende Kracht, de Verlossende Kracht en het Leven dat alles doet herleven en heiligt.

In de Schepping hebben Wij alleen gehandeld, zonder de mens. Maar nadat Wij hem geschapen hadden, was onze Liefde voor hem zo groot, dat Wij de mens, samen met de natuur, wilden blijven verder ontwikkelen.

Wanneer Wij de Schepping in stand houden, is het alsof Wij nog steeds bezig zijn met scheppen. Deze scheppende Kracht verenigt en doordringt de zielen, en zet de Schepping verder in elk van hen.

En wat scheppen Wij?

Nieuwe hemelen van Liefde, nieuwe zonnen van Kennis, nieuwe zeeën van Genade, nieuwe lucht van Heiligheid, nieuwe frisse winden die de mens met geur vervullen, een nieuw Leven dat steeds groeit in onze Goddelijke Wil, prachtige nieuwe bloemen, heilige verlangens. Kortom, Wij scheppen de echo van alles in de Schepping.

Onze Scheppende Kracht weerklinkt in de zielen. Met een Wijsheid en Goedheid die alleen aan Ons toebehoort, *creëren Wij altijd, zonder ooit te stoppen.*

Als de Schepping zou ophouden, wat onmogelijk is, zouden Wij onze scheppende Natuur moeten beperken. Maar daarmee zou onze Goddelijke Grootheid verminderen.

Wij dalen af in de diepten van de zielen en ontwikkelen daar samen met hen onze Scheppende Kracht. Wij willen niet alleen handelen. Eenzaamheid zou onze Armen afrukken en onze Scheppende Kracht en deugd beperken.

Om meer te kunnen beminnen, hebben Wij in Onszelf een wet van Liefde gevormd en hebben Wij in Onszelf de behoefte gecreëerd om te beminnen. Liefde is dus een noodzaak in Ons, maar een gewenste noodzaak, die door niemand opgelegd wordt.

En het is deze behoefte aan Liefde die Ons zoveel buitengewone dingen laat doen. Zij zorgt ervoor dat Wij Ons overgeven aan excessen en dwaasheden tegenover de mensen.

Het zou absurd geweest zijn en in strijd met een volmaakt Wezen, dat Wij zijn, om dingen en levende wezens te scheppen zonder hen te beminnen. Eerst beminnen Wij hen. En Wij laten onze Liefde stromen. Daarna brengen Wij hen op de wereld, als een geboorte, een uitstorting en een triomf van onze Liefde.

Als dat niet het geval was, zou de Schepping een ondraaglijke last geweest zijn en geen voorwerp van Glorie en Eer. Dingen die Wij niet beminnen, vermijden Wij. Wij beminnen de mensen echter zozeer, dat Wij Ons in hen opsluiten, als vrijwillige gevangenen.

Wij willen immers in hen ons Goddelijk Leven vormen en hen met Onszelf vervullen, voor zover zij Ons kunnen bevatten.

En om de mensen nog meer te beminnen en om door hen bemind te worden, willen Wij dat de mens onze Liefde kent en dat hij weet dat Wij zijn gezelschap willen. Zo kan hij zien en aanraken wat Wij doen en ziet hij hoe Wij ons Goddelijke Leven in zijn ziel willen.

Onze Liefde kent geen rust. En afhankelijk van de gesteldheid, de medewerking en de behoeften van de mens, ontwikkelen Wij soms onze Scheppende Kracht, soms onze Verlossende kracht, en soms onze Heiligmakende Kracht.

Maar Wij doen dit altijd in samenwerking met de mens, nooit alleen.

Wij willen de Scheppende Kracht gebruiken,
maar Wij willen dat de mens dit weet en haar ontvangt.
Wij willen de Verlossende Kracht gebruiken als de zonde hem
tiranniseert, maar we willen dat de mens het goede voelt dat Wij
willen geven en dat hij dit met liefde en dankbaarheid ontvangt.

Wij willen de Heiligmakende Kracht gebruiken, maar Wij willen dat
hij zich leent om de transformatie van onze heilige Daden in zijn
eigen daden te ontvangen en om onze Heiligmakende Kracht te
ontvangen.

Als de ziel niet bij Ons blijft en als zij haar kleine, intense activiteit niet
verenigt met ons groot Werk, zou dat voor Ons zijn, als een
uitbreiding van onze intense Activiteit van Liefde, op levenloze
dingen, die niets voelen en die niets weten van het grote Goed dat ze
ontvangen. En voor hen zou het een verre God zijn die ze niet
kennen en niet beminnen.

Je moet weten dat onze Liefde zo groot is, dat alle mensen zich
bevinden en zwemmen in deze immense Zee van onze Liefde.

En alsof Wij niet tevreden zijn met zo'n onmetelijke Liefde, handelt
ons Allerhoogste Wezen als een visser en Hij probeert enkele
druppels liefde van de mensen te vangen: de kleine daden, de kleine
offers en het klein lijden dat uit liefde voor Ons wordt doorstaan, of
een *'ik bemin U'* dat uit het diepst van het hart komt.

We vissen naar alles wat uit onze Zee komt, om voldoening, geluk en
de liefde van de mens te ontvangen. Wij verlangen er zozeer naar
dat Wij er onze dagelijkse bezigheid van maken. En Wij maken een
overvloedig feestmaal voor onze hemelse Tafel klaar.

Ware Liefde heeft de Kracht om dingen te veranderen. Zij geeft
onze goddelijke leerlingen een zoete betovering. Zij maakt de kleine
liefdesdaden van de mens mooi, gracieus en aangenaam, zodanig
dat de mens Ons boeit, Ons verwondt en Ons gelukkig maakt.
Wij laten ons betoveren door de meest begeerde verovering.

Als je Ons dus gelukkig wil maken en vreugde en geluk wil brengen
aan je God, bemin Ons dan, bemin Ons altijd. Hou nooit op met Ons
te beminnen.

Om meer zekerheid te hebben, sluit je dan op in het Goddelijk Fiat. Hij zal niets anders uit jou laten tevoorschijn komen, dan liefde voor je Schepper.

31-28 - 24 februari 1933 – De hemelse Landbouwer en de menselijke zaaier. De onveranderlijkheid van de Goddelijke Handelwijzen. Waartoe dienen pijn en tegenkantingen?

(1) Mijn kleine geest was volledig in beslag genomen door de vele Waarheden die mijn gezegende Jezus mij over de Goddelijke Wil bekend gemaakt had. Het leek mij dat elk van hen een Goddelijk Wonder was, allemaal verschillend van elkaar, niet van de aarde, maar van de Hemel. Zij waren er allemaal mee bezig om de mens aan te vallen, om zich aan hem mee te delen en hem te veranderen in hun wonderbare Kracht, geheel hemels en Goddelijk.

Tegelijkertijd zei ik tegen mezelf:

"Dit zijn Goddelijke en Hemelse Waarheden: vriendelijk, doordringend, vervuld van Licht en Heiligheid en waarin zelfs geen schaduw van het menselijke te vinden is.

Toch zijn er nog steeds mensen die bij het lezen van deze Waarheden twijfels en moeilijkheden kunnen hebben.

En U weet dat, oh Jezus, want U weet alles."

Ik voelde me helemaal bedrukt. En ik zuchtte naar mijn lieve Jezus om Hem mijn verdriet te vertellen. Hij verraste mij en Hij zei:

(2) "Mijn lieve dochter, wees daar niet bedroefd om. *Je moet weten dat je om een Waarheid te kennen, haar moet beminnen.* Het is liefde die je eetlust opwekt. Eetlust geeft smaak en smaak prikkelt de honger, om lekker te eten en goed te kauwen op de voeding, die precies mijn Waarheden zijn.

Kauwen vergemakkelijkt de spijsvertering, waardoor het bezit van het grote Goed dat je bezit, gevoeld wordt. Zo smelten moeilijkheden en twijfels weg als sneeuw onder de stralen van een brandende zon.

Maar als deze Waarheden nog maar net tot bloei gekomen zijn en nog niet verteerd zijn, door een diepgaande studie en met een liefde, die de eetlust opwekt, waarom moet je dan verbaasd zijn over het ontstaan van twijfels en moeilijkheden?

Oh! In plaats van deze Waarheden te beoordelen, zou het beter geweest zijn om te zeggen: "Dit voedsel is niet voor ons, we hebben geen zin om het te eten!"

Maar het is algemeen bekend dat mijn Waarheden eerder een plaats vinden in eenvoudige harten dan bij geleerden.

Dat gebeurde bij mijn Verlossing. Tot mijn groot verdriet volgde geen van de wijzen en intelligenten Mij. Maar de armen, de onwetenden en de eenvoudige harten zijn gekomen.

Je moet weten dat mijn Waarheden, Zaden zijn die Ik, de hemelse Landbouwer, blijf zaaien in de zielen. En als ik zaai, ben ik er zeker van dat ik de vruchten zal oogsten.

Vaak ben Ik als de arme zaaier die zijn zaad op de grond werpt. Maar door gebrek aan vocht is de grond niet in staat het zaad op te nemen en om te zetten in de aarde, om de substantie van het zaad dat zij opgenomen heeft, naar buiten te brengen en tien, twintig of honderd keer meer te produceren.

Andere keren is de aarde door gebrek aan regen hard geworden en vindt ze de substantie en het leven, dat het zaad bevat, niet. En de arme landbouwer moet geduld hebben als hij de oogst van zijn zaad wil ontvangen.

Door het zaad te strooien, heeft hij al iets gedaan en blijft hij hoopvol. Wie weet geeft de regen de grond vocht, waardoor deze, met de substantie van het zaad, voortbrengt wat de landbouwer geplant heeft.

Of, door de grond minder hard te maken, zou hij de grond kunnen stimuleren en haar de middelen geven om het zaad te reproduceren.

Hoewel de aarde dus niet onmiddellijk de veelvoudigheid van het zaad, dat zij ontvangen heeft, voortbrengt, kunnen de tijd, de omstandigheden en de regen een overvloedige oogst voortbrengen, die de zaaier niet verwacht had.

De landbouwer, ondanks alle moeilijkheden die het land met zich meebrengt kan hopen op een overvloedige oogst.

Ik, de hemelse Landbouwer kan dit nog zoveel meer.

Ik heb immers de talrijke zaden van mijn Hemelse Waarheden uit mijn Boezem voortgebracht en hen in het diepste van je ziel gezaaid. En Ik kan de hele wereld vullen met wat Ik zal oogsten.

Denk je echt dat Ik, vanwege de twijfels en moeilijkheden van enkelen, die als een uitgedroogde, verharde grond zijn, geen overvloedige oogst zal kunnen binnenhalen?

Mijn dochter, je vergist je!

Tijden, mensen en omstandigheden veranderen, en wat vandaag 'zwart' lijkt, kan morgen 'wit' lijken. Want vaak worden dingen gezien afhankelijk van de omstandigheden waarin men zich bevindt en op basis van de korte- of langetermijnvisie van het verstand.

Arme mensen Ze zijn echt te beklagen! Maar in ieder geval heb Ik het zaad gezaaid. Het belangrijkste, het meest wezenlijke en het meest interessante, was *het bekendmaken van mijn Waarheden*. Als Ik mijn werk gedaan heb, is het belangrijkste al gebeurd.

Ik heb jouw land gevonden om het zaad te zaaien: de rest zal volgen. De twijfels, moeilijkheden en pijn, zullen zijn als het hout en het vuur dat de landbouwer gebruikt om de producten van zijn oogst te koken en er zijn voedsel van te maken.

Zo kunnen zij voor Mij en voor jou dienen, om hen in de harten te laten rijpen, als hout en vuur, om hen niet alleen met woorden, maar ook met de praktijk en met het offer van het vuur van je eigen leven, te bakken, om hen om te zetten in heerlijke gerechten en er de mensen mee te voeden.

Mijn dochter, als Ik, toen Ik naar de aarde kwam, rekening gehouden had met wat er over Mij werd gezegd werd en met de tegenkantingen tegen de Waarheden die Ik bekend maakte, dan had Ik de Verlossing niet kunnen tot stand brengen en het Evangelie niet kunnen verkondigen..

En toch behoorden degenen die de Schrift bestudeerden en het volk onderwezen in de godsdienst tot de adel en tot de meest geleerden. *Ik liet hen hun gang gaan. Met liefde en onoverwinnelijk geduld heb ik hun voortdurende tegenkantingen en het leed dat zij Mij berokkend*

hebben, verdragen. En dat diende Mij als hout, om Mij te verbranden en te verteren aan het kruis, uit liefde voor hen en voor iedereen.

Als Ik vandaag nog steeds aandacht zou willen schenken aan wat er over de Waarheden van mijn Goddelijke Wil gezegd is, zou ik een einde hebben willen maken aan de Manifestaties en de Plannen die Ik wil verwezenlijken door hen bekend te maken.

*Maar nee, Wij lijden niet aan veranderlijkheid.
De Goddelijke Werken zijn onveranderlijk.*

De werken van de mens hebben deze zwakheid: *zijn daden zijn afhankelijk van de waardering van anderen. Die van Ons niet.*

Wanneer Wij beslissen, kan niets Ons van onze stuk brengen, noch alle mensen samen, zelfs de hele hel niet. Maar Wij wachten met onuitputtelijke Liefde op de tijden, de omstandigheden en de personen die Wij zullen gebruiken voor wat Wij vastgesteld hebben.

Maak je dus geen zorgen en neem onze Goddelijke Handelwijzen over. Breng indien nodig het offer van je leven, om ervoor te zorgen dat mijn Wil bekend wordt en over de hele wereld heerst.

(3) Mijn lieve Jezus zweeg en ik bleef nadenken over de onmogelijkheid om de Goddelijke Wil op aarde te laten heersen zoals in de Hemel.

Jezus zuchtte en voegde eraan toe:

(4) “Mijn gezegende dochter, wat voor mensen onmogelijk is, is voor God mogelijk. En als het onmogelijk was dat mijn Wil op aarde zou heersen zoals in de Hemel, ***dan zou mijn vaderlijke Goedheid het gebed van het "Onze Vader" niet aangeleerd hebben.***

Ik zou het niet als eerste met zoveel Liefde gebeden hebben, en Mij aan het Hoofd van allen geplaatst hebben voor onhaalbare dingen. Ik zou het niet aan de apostelen aangeleerd hebben, opdat zij het aan de hele wereld zouden onderwijzen als ***het mooiste en meest wezenlijke gebed van mijn Kerk.***

Ik wil geen onmogelijke dingen en Ik vraag hen ook niet van mijn kinderen. Als het dus onmogelijk zou geweest zijn dat mijn Goddelijke

Wil op aarde zou heersen zoals in de Hemel, zou Ik een nutteloos en zinloos gebed onderwezen hebben.

Ik kan geen nutteloze dingen doen.

Hoogstens wacht Ik, zelfs eeuwenlang, en moet Ik wachten tot het gebed dat Ik onderwezen heb, vruchten afwerpt.

Bovendien heb Ik, zonder dat iemand Mij dat gevraagd heeft, dit groot Geschenk: 'dat Mijn Wil geschiede op aarde zoals in de hemel' gratis gegeven.

Bij de Schepping, heb Ik, zonder dat iemand Mij daarom vroeg, de hemelen uitgespreid, de zon geschapen en al het andere.

Hetzelfde geldt voor mijn Wil **toen Ik spontaan zei:**

"Bid dat mijn Wil geschiede op aarde zoals in de Hemel."

En wanneer spontaan gezegd wordt: "Bidt dat dit gebeurt", zonder dat iemand Mij daarom vraagt, betekent dit *dat in mijn Alwetendheid Ik eerst alles overwogen heb en goed over alles nagedacht heb.*

Toen Ik zag dat dit mogelijk was, besloot Ik het 'Onze Vader' te onderwijzen, *omdat Ik wou dat de menselijke wil zich zou verenigen met de Onze om vurig te vragen dat onze Wil op aarde zou heersend zoals in de Hemel.*

*Alles wat Ik over mijn Wil bekend gemaakt heb, is dus vervat in deze Woorden: **"Uw Wil geschiede op aarde zoals in de Hemel."***

Deze enkele Woorden bevatten een schat aan Genade, van Heiligheid, van Licht, van goddelijke communicatie en transformatie tussen de Schepper en de mens.

Mijn dochter, dat is het Geschenk, die Ik, uw Jezus, aan de menselijke generaties gegeven heb als voltooiing van mijn Verlossing. Mijn Liefde was nog niet bevredigd.

Mijn Lijden bracht Mij geen volledige voldoening.

Ik wilde geven en nog meer geven.

Ik wilde mijn Hemel op aarde zien onder mijn kinderen.

Daarom besloot Ik, enkele dagen vooraleer Ik naar de Hemel opsteeg, mijn Wil op aarde te geven zoals in de Hemel, en Ik leerde het Onze Vader, waarin Ik dit Geschenk vastlegde.

Wat je Jezus vastgelegd heeft, moet volledig gerealiseerd worden.
Twijfel daarom niet! En als anderen willen twijfelen, laat ze dan maar.
Wat weten zij van de manier waarop de dingen moeten gebeuren?

Ik heb de Macht en de Wil in mijn Handen, en dat is genoeg.
En jij, blijf in vrede en ga door met je vlucht.
Vertrouw op uw Jezus en je zult het zien.

31-29 - 5 maart 1933 – De menselijke wil versplintert de ziel en vormt chaotische bolwerken zonder koning en zonder verdediging. De Tranen van Jezus.

(1) Mijn arme geest stak de Zee van het Goddelijk Fiat over.
Voor zover mijn beperkt vermogen dat toeliet, begreep ik zijn
Waarde, zijn Heiligheid en het groot Wonder van het feit:
dat een mens die in Hem leeft, zo'n heilige en oneindige Wil kan
bevatten, en zo drager en bezitter wordt van deze heilige Wil, die
alles omvat en insluit.

Het is niet verwonderlijk dat wat groot is, ook het kleine omvat.
Maar dat *het kleine ook het Grote bevat*, is ongelooflijk.
Alleen God is in staat tot zulke wonderen.

Goedheid van God, hoe bewonderenswaardig bent U!

U bent meer dan een tedere en liefhebbende moeder, die zich in haar
zoon wil opsluiten, om hem in veiligheid te brengen en om haar leven
in haar kind terug te zien, om de glorie te hebben van te kunnen
zeggen: "De zoon lijkt op zijn moeder."

Maar terwijl mijn geest zich verheugde in de pure Vreugde van het
Goddelijk Fiat, verstoorde een triestige storm mijn vreugde.
*Ik begreep het groot kwaad en de vreselijke belediging aan God
wanneer wij de vrijheid nemen om onze wil te doen.*

Mijn geliefde Jezus, herhaalde zijn kort bezoekje.
Met bitterheid **zei Hij mij**

(2) "Mijn lieve dochter, ach, de menselijke wil! Hij voert oorlog tegen
God. De wapens die hij tegen zijn Schepper gebruikt, verwonden
hemzelf. En zijn ziel wordt voor Gods aangezicht verscheurd.

Elke daad van de menselijke wil scheidt de ziel van haar Schepper, van zijn Heiligheid, zijn Kracht, zijn Macht, van zijn Liefde en zijn Onveranderlijkheid.

Zonder mijn Goddelijke Wil wordt de mens gelijk aan een belegerde stad, waarvan de vijanden alle inwoners dwingen om onder kwellingen, te sterven van honger.

Maar met dit verschil: *de beul* die zijn ledematen verscheurt, is *de wil van de ziel zelf*. Het zijn geen vijanden die haar kwelen, want *zij is haar eigen vijand* geworden.

Als je eens wist hoeveel pijn het Mij doet om te zien hoe zielen verscheurd worden! Elke daad van de menselijke wil is een scheiding die de ziel creëert tussen haar God en haarzelf.

Ze trekt zich terug uit de Schoonheid van haar Schepping.

Ze wordt ongevoelig voor pure en ware Liefde.

Ze verliest haar Oorsprong en zij bereidt zich voor op een vervroegde hel, als haar wil haar in een ernstige zonde stort, of op het vagevuur, als de zonde licht is.

De menselijke wil is als een gangreen voor het lichaam:

Hij heeft de kracht om het vlees in stukken te scheuren en de schoonheid van de mens te vervormen.

Arme zielen zonder mijn Goddelijke Wil!

Alleen Hij bezit de verenigende kracht. Hij *verenigt alles: gedachten, verlangens, genegenheid, liefde en menselijke wil*.

Hij geeft de mens de wonderbare verenigende Vorm.

Zonder mijn Wil echter, wil het denken het ene, wil de wil iets anders, het verlangen weer iets anders en de genegenheid weer iets anders. Zo geraten ze verward in een strijd. En in de verwarring geraten ze onderling verdeeld.

Ach, er kan geen vrede, noch eenheid zijn zonder mijn Wil.

Dan ontbreekt datgene, dat de verdeelde partijen verenigt en die de ziel sterk maakt tegen het kwaad dat opkomt. Daarom kan uw Jezus enkel wenen om de ondergang van deze zielen. Zij zijn meer ontredder dan deze van Jeruzalem, die, in plaats van hun Messias te herkennen, hem niet hebben verwelkomd en hem ter dood gebracht hebben.

Ook mijn Wil zal niet herkend worden.

Terwijl Hij onder hen en in hen is, vormen zij in hun ziel kleine steden die omvergeworpen worden. En zij dwingen Mij om hen te herhalen dat er geen steen op de andere zal blijven.

Zonder mijn Wil zijn het citadellen zonder koning.

Bijgevolg hebben ze niemand om hen te beschermen en te verdedigen, niemand om hen het nodige voedsel te geven om het goede te doen en niemand om te voorkomen dat ze verstrikt geraken in het kwaad.

En Ik ween om hun lot, en Ik bid dat zij mijn Wil zullen herkennen, dat zij Hem liefhebben en Hem toestaan te regeren. En jij, bid met Mij.

(3) Daarna volgde ik de Handelingen, ie mijn Jezus verricht had toen Hij op aarde was. Ik bad Hem met heel mijn hart, dat Hij op grond van zijn Handelingen, aan iedereen zijn Wil bekend zou maken.

En terwijl ik volgde wat Hij gedaan had, bleef mijn geest stilstaan bij de handeling waarbij mijn eeuwige Liefde, Jezus, door de velden liep en zich verheugde bij het zien van de bloemen die Hij met zijn scheppende Handen plukte.

Ik wou mijn "*ik bemin U*" op elke bloem plaatsen, zodat ze zouden veranderen in stemmen en bloemen die spreken, zodat ze konden vragen dat zijn Wil bekend en bemind zou worden.

Jezus liet zich horen. Vol Goedheid **voegde Hij er aan toe:**

(4) "Gezegende dochter, *Ik wil je vertellen over mijn Smarten en het geheim van mijn Hart. Je moet weten dat de menselijke wil de meest doordringende nagel in mijn Hart was.*

Ik wandelde over de paden en velden bedekt met bloemen, en bomen vol vruchten. Ik voelde de Vreugde van mijn Schepping. Deze bloemenvelden symboliseerden, meer dan alleen bloemen, de schoonheid, de vitaliteit, de frisheid en de prachtige uitdrukking van de mens. En Ik was vervuld van vreugde.

Maar onmiddellijk liet de spijker van de menselijke wil Mij zien dat ze verwelkten, verkleurden en verdroogden, en op hun stengel hingen terwijl ze stierven. En hun geur veranderde in een misselijkmakende stank terwijl de vruchten van de bomen bedorven raakten en rotten, symbolen van het kwaad waartoe de menselijke wil de mens reduceert.

Mijn Lijden was groot en deze bloemen brachten tranen in mijn Ogen. Want ik voelde de spijker van de menselijke wil intenser in dringen. Mijn Pijn is zo intens dat Ik wacht op je "*ik bemin U*" om te vragen dat het Goede van mijn Wil en het kwade van de menselijke wil bekend worden, dat de Mijne geschiede en dat de mensen de hunne verachten.

Vaak heb Ik naar de met sterren bezaaide hemel gekeken en naar de zon die majestueus haar licht liet schijnen, dat de hele aarde overheerste. Zij waren symbolen van de Hemel van de ziel en de Zon van mijn Wil die aan die Hemel moest schijnen zodat zijn Licht zou heersen in de Hemel van de ziel en de prachtige bloeiende aarde van haar lichaam. En mijn Hart sprong op van vreugde. Maar oh, wat waren deze momenten kort!

Onmiddellijk kwam de regen van de menselijke wil, om zwarte wolken te vormen, beladen met donder en bliksem, die de zon verborgen hielden. Zij verduisterden het prachtige schouwspel van een serene Hemel. Door op de arme mens te regenen, verwoestten ze de hemel van de ziel en de aarde van zijn lichaam, en zaaiden ze overal verwoesting en verschrikking.

Ik kan zeggen dat toen Ik op aarde kwam, Ik geen stap zette zonder doorboord te worden door de spijker van de menselijke wil. Vanaf het moment van mijn Geboorte tot het moment van mijn Dood, vormde de menselijke wil de zwaarste en meest voortdurende marteling. Want hij heeft mijn mooiste Scheppingswerk in Ielijkheid veranderd. En in alles wat Ik gedaan en geleden heb, had Ik altijd de menselijke wil in het oog, om hem in veiligheid te brengen.

En oh, hoezeer bemin Ik de mens die mijn Daden aanroept, zich met Mij verenigt en op het vuur van mijn Offer en mijn Liefde, zichzelf opoffert om het grote Goed te verkrijgen, dat mijn Wil bekend wordt en dat Hij de menselijke wil beheerst, bron van alle kwaad van de arme mens.

Daarom wil Ik je altijd bij Mij hebben.

Laat Mij nooit alleen, zodat Ik mijn Leven in jou kan herhalen.

Deo Gratias

31-1 - 24 juli 1932 – Jezus brengt met zijn Woord zijn Heiligheid, Goedheid, enz. in de mens voortbrengt. Waanzin van liefde om de mens op gelijke voet te stellen en hem te laten wedijveren met Hem.....	5
31-2 - 7 augustus 1932 –. Het Licht van de Goddelijke Wil laat alle andere dingen verdwijnen. Het schenkt Goddelijke Frisheid. Wie in Hem leeft, wordt bevestigd in het Goede en verwerft de rechten van een Burger van de Hemel.....	9
31-3 - 14 augustus 1932 – Wie niet in de Goddelijke Wil leeft, bevindt zich in dezelfde toestand als degenen die lui zijn in het licht van de zon. Wie in de Goddelijke Wil leeft, deelt in de activiteit van de Allerheiligste Drie-Eenheid.	12
31-4 - 21 augustus 1932 – Het verlangen van Jezus en de behoefte die Hij voelt aan het 'ik bemin U' van de mens. Zijn Liefde is failliet. Liefde is het bloed van de ziel. De bloedarmoede die in de wereld heerst.....	15
31-5 - 28 augustus 1932 – Goddelijke Afwisseling: Werk en Rust. God spreekt de mens steeds aan door middel van Liefde. Universele Liefde en speciale Liefde.	17
31-6 - 4 september 1932 – De uitwisseling, de behoefte aan Goddelijke Liefde. De Goddelijke Wil in werking. Voortzetting van de Schepping.	20
31-7 - 8 september 1932 - Het Wonder van de Geboorte van de Koningin van de Hemel. De communicatiemiddelen tussen de Schepper en de mens. Wat de Adel van de mens vormt.....	23
31-8 - 18 september 1932 – De geschiedenis van de mens is een geschreven bladzijde in de Goddelijke Wil. God wil ons niet als bedienden, maar als prins(ess)en in zijn Koninkrijk. De Goddelijke Liefde is op zoek naar alle mensen om hen te beminnen.	26

31-9 - 25 september 1932 – De Goddelijke Wil roept het Leven van onze Heer in de ziel. Overgave roept zijn Werken. De Goddelijke Wil geeft rechten aan degene die in Hem leeft.	30
31-10 - 9 oktober 1932 – God schiep de mens in een extase van Liefde. De Schepping is bruidsschat van de mens. De zachte klank van de bel, de extase tussen de Schepper en de mens. Het Wonder van de Ontvangenis van de Maagd Maria.	32
31-11 - 16 oktober 1932 – De Goddelijke Wil neemt alle eeuwen om er één van te maken. Hij vereenvoudigt, vormt de leegte, vormt de goddelijke Natuur en handelt in de menselijke wil.....	35
31-12 - 21 oktober 1932 – De mens is een met sterren bezaaide hemel. Hij bevat de Schepping in zich. Het doen van het goede vormt het Leven van het goede in de mens. Het teken dat Jezus in de ziel leeft.	37
31-13 - 30 oktober 1932 – Wie in mijn Wil leeft, verricht drie handelingen: meewerken, helpen en ontvangen. Alle Goddelijke Eigenschappen roepen voortdurend de ziel die in zijn Wil leeft op, om haar te vormen en te laten groeien naar hun evenbeeld.	39
31-14 - 6 november 1932 – God handelt en spreekt geen woorden. De mens die in de Goddelijke Wil werkt, werkt in de Eeuwigheid. Degene die buiten zijn Wil werkt, werkt in de tijd. De Woorden van Jezus zijn Werken.....	44
31-15 - 13 november 1932 – De Werkzaamheid en uitwisseling van Jezus in het Heilig Sacrament. De ziel die het paradijs van Jezus vormt en de ziel die zijn vagevuur vormt.....	50
31-16 - 20 november 1932 – God heeft in zijn Werken Geluk gelegd om het de mens gelukkig te maken. Elke daad die in de Goddelijke Wil verricht wordt, is een Werk, een Stap, een uiting van Liefde die God aan de mens schenkt.	53
31-17 - 27 november 1932 - De menselijke wil is als een blad papier waarop de Goddelijke Beeltenis gedrukt is. God geeft het	

de handeling van de mens.	56
31-18 - 6 december 1932 - De waarde van een handeling die in de Goddelijke Wil verricht wordt. Een handeling in de Goddelijke Wil krijgt macht over alles. Zij is de enige bemiddelaarster die alles in beweging zet om haar Schepper bemind te maken.	60
31-19 - 16 december 1932 – Het Goede brengt Glorie voort in de natuur en wordt de verteller van degene die het verricht heeft. Het 'ik bemin U' is een triomf voor Jezus, omdat Hij, om bemind te worden, er heimelijk zijn Liefde in legt.	62
31-20- 21 december 1932 - De uitwisseling van wil tussen God en de ziel. De voortdurende wedergeboorte van de ziel in het Goddelijk Leven. Het bruiloftsfeest van alle zielen. De Goddelijke Wil belegert voortdurend de ziel	66
31-21 - 25 december 1932 – De Geboorte van het Kindje Jezus was universeel. Hij is in alles en in iedereen geboren. Hij is gekomen om ons te bedekken met het Kleed van zijn Mensheid, om ons in veiligheid te brengen. Het voorbeeld van de zon.	70
31-22 - 6 januari 1933 – De Goddelijke Wil met al zijn Daden verbergt zich in de mens, die in Hem handelt. Hij voelt dankbaarheid jegens degene die Hem in staat stelt zijn Leven voort te brengen. De rechten van beiden. Het klein bootje.	74
31-23 - 14 januari 1933 –De pagina van het Leven. De Schepping, hemelse Pagina. Het 'ik bemin U' is de interpunctie van deze pagina's. De Schepper en de Goddelijke Schrijver.	77
31-24 - 18 januari 1933 - De eenzaamheid waarin Jezus geplaatst wordt door degenen die Hem sacramenteel ontvangen. Zijn Tranen en zijn Lijden. De stomme gedaanten en de levende gedaanten. De voortzetting van het Leven van Jezus in de mens.	81
31-25 - 22 januari 1933 – Waarom Jezus geen rekening wil houden met de mens. De menselijke wil, het werkterrein van Jezus. De bruidsschat en uitzet die God aan de mens geeft.....	84

31-26 - 29 januari 1933 – De Kracht van Waarheden. Stappen van beide kanten, van God en van de mens. Een ongebruikelijk aspect van het Opperwezen.....	86
31-27 - 12 februari 1933 – God bezit van nature de Scheppende Kracht. Noodzaak om te beminnen. God, vrijwillige Gevangene van de mens. De Goddelijke Visser. De dagelijkse vangst.	89
31-28 - 24 februari 1933 – De hemelse Landbouwer en de menselijke zaaier. De onveranderlijkheid van de Goddelijke Handelwijzen. Waartoe dienen pijn en tegenkantingen?	93
31-29 - 5 maart 1933 – De menselijke wil versplintert de ziel en vormt chaotische bolwerken zonder koning en zonder verdediging. De Tranen van Jezus.	98
Inhoudsopgave	102